



EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 16.3.2023
COM(2023) 161 final

2023/0081 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om inrättande av en åtgärdsram för att stärka Europas ekosystem för tillverkning av
nettonollteknikprodukter (rättsakt om nettonollindustrin)**

(Text av betydelse för EES)

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Omställningen till en klimatneutral och ren ekonomi och den motsvarande översynen av vårt energisystem innebär betydande möjligheter när det gäller att utveckla sektorerna för nettonollteknik och skapa arbetstillfällen och tillväxt av hög kvalitet. Den globala marknaden för viktig masstillverkad nettonollteknik kommer att tredubblas fram till 2030 med ett årligt värde på omkring 600 miljarder euro¹. Våra partner och konkurrenter har tagit vara på denna möjlighet och vidtar ambitiösa åtgärder för att säkra betydande delar av denna nya marknad. Denna utveckling drivs också av hänsyn till försörjningstryggheten. De framtida energisystemens resiliens kommer framför allt att mätas genom säker tillgång till den teknik som kommer att driva dessa system – vindturbiner, elektrolysanläggningar, batterier, solceller, värmepumpar och andra. En trygg energiförsörjning kommer i sin tur att vara avgörande för att säkerställa en hållbar ekonomisk tillväxt och i slutändan allmän ordning och säkerhet.

I detta sammanhang lade kommissionen i sitt meddelande om industriplanen i den gröna given² av den 1 februari 2023 fram en övergripande plan för att stärka konkurrenskraften för Europas nettonollindustri och stödja en snabb omställning till klimatneutralitet. Planen är uppbyggd kring fyra pelare: i) förutsägbara och förenklade regler, ii) snabbare tillgång till finansiering, iii) ökad kompetens och iv) öppen handel för resilienta försörjningskedjor.

Rättsakten om nettonollindustrin ingår i de åtgärder som aviserats i detta sammanhang. Den syftar till att förenkla regelverket och förbättra investeringsklimatet för unionens tillverkningskapacitet för teknik, som är avgörande för att uppnå unionens klimatneutralitetsmål och säkerställa att vårt energisystem med minskade koldioxidutsläpp är resilient samtidigt som det bidrar till att minska föroreningarna, vilket i sin tur gynnar folkhälsan och planetens miljömässiga välbefinnande.

Den globala produktionen av elfordon kommer att öka med 15 gånger fram till 2050, medan utbyggnaden av förnybar energi nästan kommer att fyrubblas. Utbyggnaden av värmepumpar kommer att öka mer än sex gånger till 2050 jämfört med i dag, och produktionen av vätgas från elektrolys eller naturgasbaserad vätgas med avskiljning och lagring av koldioxid kommer att uppgå till 450 miljoner ton 2050. Detta kommer att leda till globala kumulativa investeringar i tillverkningsindustrin på 1,2 biljoner US-dollar som krävs för att få tillräcklig kapacitet att uppnå de globala målen för 2030³. Kina står för 90 % av investeringarna i tillverkningsanläggningar.

Europa är för närvarande nettoimportör av nettonollenergiteknik. Omkring en fjärdedel av elbilar och batterier, och nästan alla solcellsmoduler och bränsleceller importeras, främst från Kina. För solcellsteknik och deras komponenter överstiger detta beroende 90 % av produkterna i vissa tidigare led i värdekedjan, såsom göt och plattor. Inom andra sektorer, där EU:s industri fortfarande är stark, såsom vindturbiner och värmepumpar, håller vår handelsbalans på att försämrats och unionstillverkare kämpar med stigande energi- och

¹ *Energy Technology Perspectives* (2023), Internationella energiorganet.

² Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: *En industriplan för nettonollutsläpp inom ramen för den gröna given*, Bryssel, COM(2023) 62 final, 1.2.2023.

³ *Energy Technology Perspectives* (2023), Internationella energiorganet.

insatskostnader. När det gäller avskiljning och lagring av koldioxid hindras skapandet av en värdekedja för avskiljning och lagring av koldioxid i EU för närvarande av bristen på lagringsplatser för koldioxid.

Samtidigt står nettonollenergiteknik i centrum för starka geostrategiska intressen och den globala tekniska kapplöpningen. Länderna är angelägna om att trygga sin försörjning med den mest avancerade energiproduktionstekniken och driva på övergången till ren energi. Andra regioner i världen investerar kraftigt och inför stödåtgärder för att stimulera innovation och stärka sin produktionsförmåga. Förenta staternas lag om minskning av skatteintäkter kommer att mobilisera över 360 miljarder US-dollar fram till 2032. Japans planer för grön omställning syftar till att anskaffa upp till 20 biljoner yen (cirka 140 miljarder euro) genom gröna omställningsobligationer. Indien har lagt fram ett system för produktionsinriktade incitament för att öka konkurrenskraften i branscher som solceller och batterier. Förenade kungariket, Kanada och många andra har också lagt fram sina investeringsplaner för nettonollteknik.

Under det senaste året har dessutom många europeiska sektorer, särskilt energiintensiva industrier som gödselmedel, stål och cement, drabbats hårt av energikrisen. För att förbli konkurrenskraftiga och cirkulära och samtidigt uppnå sina mål om minskade koldioxidutsläpp och nollutsläpp behöver dessa industrier tillgång till teknik utan nettonollutsläpp, såsom batterier, värmepumpar, solpaneler, elektrolysanläggningar, bränsleceller, vindturbiner samt avskiljning och lagring av koldioxid. Dessutom spelar denna teknik också en viktig roll för unionens öppna strategiska oberoende genom att säkerställa att invånarna har tillgång till ren, ekonomiskt överkomlig och säker energi. Unionen har alla förutsättningar att bli en industriell ledare på framtidens marknad för nettonollteknik: unionens klimatlag innehåller tydliga långsiktiga mål, unionen har en stark ekonomi i kombination med kvalificerad arbetskraft och förstklassig infrastruktur. Målet är inte bara att minska beroendet, utan också att bidra till att utrusta EU:s industri med den teknik den behöver för att fasa ut fossila bränslen och att förse människor med ren, överkomlig och trygg energi, även utsatta hushåll och konsumenter med låga och lägre medelinkomster. Unionens nettonollekosystem var värt över 100 miljarder euro 2021, och värdet har fördubblats sedan 2020⁴.

Denna motivering åtföljer förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en åtgärdsram för att stärka Europas ekosystem för tillverkning av nettonollenergiteknik (rättsakten om nettonollindustrin).

Detta förslag uppfyller det mål att stärka Europas ekosystem för tillverkning av nettonollenergiteknik som beskrivs i kommissionens meddelande om industriplanen i den gröna given.

Rättsakten om nettonollindustrin syftar till att behandla följande centrala drivkrafter för investeringar i nettonolltekniktillverkning:

- Förbättra investeringssäkerheten samt den politiska inriktningen och samordningen genom att fastställa tydliga mål och införa övervakningsmekanismer.
- Minska den administrativa bördan för att utveckla projekt för nettonolltillverkning, bland annat genom att rationalisera administrativa krav och underlätta tillståndsgivning, inrätta regulatoriska sandlådor och säkerställa tillgång till information.

⁴ [The rise of European Clean Tech – Report, https://dealroom.co/uploaded/2022/04/Dealroom-Talis-Climate-Tech-Europe-2022.pdf.](https://dealroom.co/uploaded/2022/04/Dealroom-Talis-Climate-Tech-Europe-2022.pdf)

- Underlätta marknadstillträde genom särskilda åtgärder som rör den offentliga sektorns efterfrågan genom offentliga upphandlingsförfaranden och auktioner samt genom system för att stödja konsumenternas privata efterfrågan.
- Underlätta och möjliggöra projekt för avskiljning och lagring av koldioxid, bland annat genom att förbättra tillgången till lagringsplatser för koldioxid.
- Stödja innovation, bland annat genom regulatoriska sandlådor.
- Förbättra kompetensen för att skapa arbetstillfällen av hög kvalitet inom nettonollteknik.
- Samordna industripartnerskap för nettonollteknik.
- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Användningen av ren energiteknik är en kraftfull möjliggörande faktor för hållbarhetsomställningen och kan leda till nya produkter och effektivare och mer ändamålsenliga sätt att producera energi som bidrar till målen i den europeiska gröna given⁵ och till både klimat- och energimålen för 2030 samt målet om klimatneutralitet för 2050. Denna teknik är också avgörande för att fasa ut fossila bränslen i unionens industri och bevara Europas industri.

Försörjningsavbrott och beroende av andra regioner för att tillhandahålla ren energiteknik kan bromsa EU:s hållbarhetsomställning och påverka alla dess ekonomiska sektorer. För att hantera störningar och beroenden stärker förslaget Europas tillverkningskapacitet för nettonollenergiteknik. I tillämpliga fall bör anläggningarna till fullo uppfylla de krav som följer av unionslagstiftningen, till exempel i fråga om miljökonsekvensbedömningar, utsläpp till luft, vatten och mark, inbegripet risker för och förebyggande av industriolyckor, och sträva efter att säkerställa hög energi-, resurs- och vattneffektivitet. Det är också i linje med förslaget till förordning om kritiska råvaror, som läggs fram parallellt med denna förordning⁶.

Förslaget är förenligt med kommissionens meddelande från maj 2021 om uppdatering av den nya industristrategin 2020⁷, som identifierar strategiska beroenden som skulle kunna leda till sårbarheter, såsom försörjningsbrister. Den föreslagna förordningen är också helt i linje med förslagen i den slutliga resultatrappporten från konferensen om Europas framtid.

Detta förslag läggs fram mot bakgrund av de möjligheter som erbjuds genom innovationsfonden, InvestEU-programmet⁸, faciliteten för återhämtning och resiliens, Horisont Europa och de sammanhållningspolitiska programmen, som kommer att ge möjligheter att stödja målen i denna rättsakt.

⁵ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – *Den europeiska gröna given* (COM(2019) 640 final, 11.12.2019).

⁶ EUT: Vänligen inför i texten numret på den förordning som finns i dokumentet och inför nummer, datum, titel och EUT-hänvisning för den förordningen i fotnoten.

⁷ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: *Uppdatering av industristrategin 2020: En starkare inre marknad för EU:s återhämtning*, COM(2021) 350 final, 5.5.2021.

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/523 av den 24 mars 2021 om inrättande av InvestEU-programmet och om ändring av förordning (EU) 2015/1017 (EUT L 107, 26.3.2021, s. 30).

Slutligen är detta initiativ också förenligt med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar (taxonomi)⁹.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förslaget bidrar till målen i de delar av 55 %-paketet som är inriktade på att fasa ut fossila bränslen från EU:s industrier, särskilt inom sektorer där det är svårt att åstadkomma minskningar, öka elektrifieringen och främja renare fordon och bränslen på ett teknikneutralt sätt¹⁰. Översynen av koldioxidnormerna för nya personbilar och lätta lastbilar ska ytterligare minska utsläppen av växthusgaser från sådana fordon och ge en tydlig och realistisk väg mot utsläppsfri mobilitet. Konsumenternas efterfrågan på utsläppsfria fordon, såsom eldrivna fordon, ökar redan¹¹ och kan även skapa betydande sidovinster när det gäller att uppnå nollföroreningsambitionen¹².

De föreslagna åtgärderna kommer också att bidra till EU:s resiliens och öppna strategiska oberoende genom att säkerställa försörjningstryggheten för viktig energirelaterad teknik, vilket är avgörande både för att stödja utvecklingen av andra sektorer av ekonomin och för den allmänna ordningen och säkerheten.

Detta förslag är förenligt med EU:s strategi för att uppnå en rättvis grön omställning¹³. Det är också förenligt med de åtgärder som planeras inom ramen för Europaåret för kompetens 2023 och pågående initiativ inom ramen för EU:s kompetenspakt och dess storskaliga kompetenspartnerskap samt andra befintliga kompetensstrategier, såsom strategin för branschsamverkan om kompetens. Bedömningen, övervakningen och prognoserna av kompetensbehoven kommer att bygga på och fullt ut beakta det arbete som utförs av bland annat Europeiska centrumet för utveckling av yrkesutbildning (Cedefop) och Europeiska arbetsmyndigheten (ELA). Det europeiska nätverket för arbetsförmedlingar (Eures) underlättar arbetsförmedling och har i genomsnitt över 3 miljoner lediga platser på portalen. Med tanke på mångfalden av lediga platser och arbetsgivare och dess verktyg för automatiserad kompetensbaserad matchning ger de placeringar som underlättas av Euresnätverket och Euresportalen också konkreta resultat när det gäller arbetstillfällen som är relevanta för netto-nollindustrin. För att stimulera ökade investeringar i utbildning i ny netto-nollteknik och nya produktionsprocesser aviserade kommissionen i sin industriplan i den gröna given bland annat en höjning av taket i den allmänna gruppundantagsförordningen för stöd till små och medelstora företag för utbildning från 2 miljoner euro till 3 miljoner euro, att kompetensåtgärder kommer att beaktas vid bedömningen av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse och att kommissionen kommer att undersöka om företagen behandlar sina utbildningsutgifter som en investering snarare än som en utgift eller en driftskostnad.

Förslaget är förenligt med meddelandet *Utnyttja talangen i Europas regioner* genom att det syftar till att omskola och fortbilda Europas arbetskraft, även i regioner som befinner sig i en

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (Text av betydelse för EES) (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).

¹⁰ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: 55 %-paketet ("Fit for 55"): nå EU:s klimatmål 2030 för klimatneutralitet, COM(2021) 550 final, 14.7.2021.

¹¹ Exempelvis ökar elbilarnas andel av nybilsförsäljningen i Europa och väntas 2021 uppgå till 14 %.

¹² Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – *Vägen till en frisk planet för alla – EU-handlingsplan: Mot nollförorening av luft, vatten och mark*, COM(2021) 400 final, 12.5.2021.

¹³ Rådets rekommendation av den 16 juni 2022 om säkerställande av en rättvis omställning till klimatneutralitet (EUT C 243, 27.6.2022, s. 35).

kompetensutvecklingsfälla eller regioner som riskerar att hamna i en sådan fälla. Det kommer bland annat att ta hänsyn till mekanismen för talangsatsningar som har utvecklats för att stödja de EU-regioner som drabbats av den allt snabbare minskningen av befolkning i arbetsför ålder. Förslaget är dessutom förenligt med åtgärderna inom ramen för den nya europeiska agendan för innovation, som omfattar en flaggskeppsåtgärd för att främja, locka och behålla tekniska talanger. Det inriktas på en miljon tekniska talanger under en treårsperiod i samtliga medlemsstater¹⁴.

Förslaget främjar utvecklingen av projekt för nettonolltillverkning i mindre utvecklade regioner och övergångsregioner genom att ge dem enkel och automatisk tillgång till strategisk status. Förslaget syftar således till att uppnå sammanhållningsmål och bidrar till konvergensen i dessa regioner genom att skapa hållbara och framtidssäkrade ekonomiska tillgångar. Genom att skapa en ram för tillverkning av särskild nettonollteknik kompletterar förslaget alla tillämpliga krav enligt ekodesignförordningen¹⁵, den föreslagna ändringen av förordningen¹⁶ och dess genomförandeåtgärder.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Denna förordning eftersträvar det allmänna målet att inrätta en rättslig ram som stöder utvecklingen av tillverkning av nettonollenergiteknik i unionen, i syfte att stödja unionens mål för minskade koldioxidutsläpp för 2030 och klimatneutralitetsmålet för 2050 samt säkerställa försörjningstrygghet för den nettonollteknik som behövs för skydda resiliensen i unionens energisystem.

Detta allmänna mål konkretiseras i särskilda mål för att underlätta investeringar i nettonollteknik med (pelare 1), minska koldioxidutsläppen (pelare 2), underlätta marknadstillträdet (pelare 3), förbättra kompetensen för att skapa arbetstillfällen av hög kvalitet inom nettonollteknik (pelare 4), stödja innovation (pelare 5) och skapa en särskild struktur för genomförandet av dessa mål, både när det gäller styrning och övervakning (pelarna 6 och 7).

Den lämpliga rättsliga grunden är därför artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*fördraget*), som gör det möjligt för unionen att vidta åtgärder som ökar harmoniseringen för att skapa lika villkor inom unionen där nettonolltekniktillverkning kan blomstra, vilket främjar innovation och underlättar den gröna omställningen.

För det första kommer det särskilda målet att säkerställa en väl fungerande inre marknad genom fastställande av harmoniserade regler för ökad tillverkningskapacitet för nettonollteknik i unionen att göra det möjligt att åtgärda den nuvarande fragmenteringen av väsentliga delar av den inre marknaden, till exempel processer för tillståndsgivning för tillverkare av nettonollteknik. Det kommer också att bidra till att öka rättssäkerheten och förenkla den administrativa bördan för tillverkare som vill bygga nya eller utvidga befintliga

¹⁴ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *En ny europeisk agenda för innovation* (COM(2022) 332 final, 5.7.2022).

¹⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter (omarbetning) (Text av betydelse för EES) (EUT L 285, 31.10.2009, s. 10).

¹⁶ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för hållbara produkter och om upphävande av direktiv 2009/125/EG (COM(2022) 142 final, 30.3.2022).

produktionsanläggningar inom unionen, samtidigt som det skapas förutsättningar för att underlätta tillgången till finansiering. Den rättsliga grunden för denna pelare är därför artikel 114 i fördraget, där det föreskrivs att åtgärder ska vidtas för att säkerställa att den inre marknaden upprättas och fungerar.

För att bidra till att minska utsläppen av koldioxid i unionen fastställs ett unionsmål för kapacitet för koldioxidinjektion inom ramen för den andra pelaren, tillsammans med de åtgärder som krävs för att uppnå detta mål.

Det tredje särskilda målet att underlätta tillträdet till den inre marknaden för nettonollteknik inom den tredje pelaren kräver åtgärder för att främja offentlig och privat efterfrågan på hållbara produkter, bland annat genom att säkerställa att offentliga upphandlare konsekvent tillämpar kriterier för att säkerställa en hög nivå av hållbarhet och resiliens hos de nettonollprodukter som de köper in.

Det fjärde särskilda målet syftar till att skapa samverkans effekter mellan medlemsstaterna och harmonisera främjandet av en kvalificerad, utbildad och anpassningsbar arbetskraft och en arbetsmarknad som reagerar på ekonomiska förändringar i omställningen till ren energi.

Stödet till innovation inom den femte pelaren kräver även samordning mellan medlemsstaterna för inrättandet av sandlådor. Syftet är att säkerställa lika villkor för experiment inom unionen och möjliggöra liknande undantag från unionsrätten.

Genom den sjätte och sjunde pelaren skapas en harmoniserad styrningsstruktur och enhetliga övervakningskrav för att bedöma de framsteg som gjorts mot det gemensamma målet att öka tillverkningen av nettonollteknik.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Målen med förslaget kan inte uppnås av medlemsstaterna själva, eftersom problemen till sin natur är gränsöverskridande och inte begränsade till enskilda medlemsstater eller till en undergrupp av medlemsstater. De föreslagna åtgärderna är inriktade på områden där det finns ett påvisbart mervärde med att agera på unionsnivå, eftersom de insatser som krävs har så stor skala och bredd och måste ske snabbt.

Ett heltäckande svar på energikrisen som drabbat EU kräver en snabb och samordnad gemensam insats från en rad olika berörda parter och i samarbete med medlemsstaterna. Mot bakgrund av utmaningarna med att påskynda införandet av nettonollteknik bidrar åtgärder på unionsnivå dessutom till att samordna insatserna i syfte att tillgodose unionens behov av ytterligare tillverkningskapacitet för nettonollteknik och förhindra strukturella beroenden. Det krävs dessutom en gränsöverskridande strategi för den inre marknaden för att avskiljning och lagring av koldioxid ska vara en effektiv lösning för industrier i alla medlemsstater, även i de medlemsstater som saknar lagringskapacitet för koldioxid. Detta hanteras därför bäst på ett samordnat sätt på EU-nivå.

Åtgärder på unionsnivå kan helt klart driva de europeiska aktörerna mot en gemensam vision och genomförandestrategi. Detta är en nyckel till att skapa de stordriftsfördelar och den kritiska massa som krävs för att skala upp tillverkningen av nettonollteknik i EU, samtidigt som det bidrar till att begränsa fragmenteringen av insatserna och stödkapplöpningar mellan medlemsstaterna, vilket bara är skadligt.

Det krävs unionsåtgärder på de områden som detta förslag tar upp genom sina pelare.

- När det gäller den första pelaren ("Underlätta investeringar") kommer initiativet att stödja storskalig teknisk kapacitetsuppbyggnad i hela unionen för att möjliggöra utveckling och tillverkning av nettonollteknik, främja projekt för nettonolltillverkning, inbegripet strategiska projekt, och rationalisera administrativa

processer och processer för tillståndsgivning. Detta kräver unionsåtgärder för att säkerställa lika villkor på den inre marknaden.

- För att nå målet för kapacitet för koldioxidinjektion i unionen inom ramen för den andra pelaren krävs samordnade åtgärder på unionsnivå för att stödja insatser på nationell nivå.
- När det gäller den tredje pelaren ("Marknadstillträde") kan åtgärder som syftar till att påskynda investeringar i nettonollteknik endast utformas och genomföras på lämpligt sätt på unionsnivå, med tanke på omfattningen av de investeringar som krävs och eftersom sådana tillverkningsanläggningar kan bidra till att tjäna den inre marknaden, stärka hela ekosystemet och trygga energiförsörjningen.
- Inom den fjärde pelaren ("Förbättra kompetensen för att skapa arbetstillfällen av hög kvalitet inom nettonollteknik") samordnas insatserna för att säkerställa tillgången till den kvalificerade arbetskraft som krävs för en nettonollindustri i Europa genom att stödja inrättandet av specialiserade kompetensakademier och inrätta en plattform för nettonollutsläpp i Europa.
- Vad gäller den femte pelaren ("Innovation") syftar skapandet av regulatoriska sandlådor till att skapa lika villkor för innovation i fråga om nettonollteknik i unionen och säkerställa riktade undantag från unionsrätten, vid behov och utan att undergräva andra regleringsmål.
- Inom den sjätte pelaren ("Styrning") kommer inrättandet av en unik struktur på unionsnivå, plattformen Net-Zero Europe, att göra det möjligt för kommissionen att samordna ovannämnda åtgärder tillsammans med medlemsstaterna för att säkerställa en enhetlig tillämpning av förordningen i hela unionen samt kunskapsutbyte.
- När det gäller den sjunde pelaren ("Övervakning") kommer ett fördjupat unionssamarbete att säkerställa den nödvändiga insamlingen av jämförbar information. Detta kommer att göra det möjligt för medlemsstaterna och kommissionen att förutse och förebygga brister och vidta nödvändiga åtgärder för att stärka Europas ekosystem för ren energiteknik på ett effektivare sätt än genom ett lapptäcke av nationella åtgärder.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är utformat för att stärka Europas ekosystem för tillverkning av nettonollteknik genom åtgärder för att underlätta investeringar, stimulera efterfrågan och främja omskolning och kompetenshöjning av Europas arbetskraft.

Ett brett spektrum av nettonollteknik kommer att gynnas av förslaget, men det koncentreras till de delar av ekosystemet för nettonollteknik som bidrar mest till klimat- och energimålen för 2030. Förslaget inriktas på solenergi, batterier/lagring, vindkraft, elektrolysanläggningar och bränsleceller, värmepumpar, biometan, nät samt avskiljning och lagring av koldioxid. Syftet med detta är att fokusera åtgärderna på strategiska nettonollprodukter och nettonollkomponenter för att säkerställa Europas gröna omställning.

Genom strategiska nettonollprojekt och regulatoriska sandlådor för nettonollteknik införs de mekanismer som krävs för att säkerställa den europeiska industrins konkurrenskraft och innovationskapacitet på längre sikt genom tillverkningskapacitet, pilotmiljöer för testning och experiment, bestämmelser om kapacitet för koldioxidlagring, riskminskning av investeringar i strategiska projekt samt av nystartade företag, expanderande företag och små och medelstora företag. Medlemsstaterna är skyldiga att se till att tillstånd för sådana tillverkningsprojekt beviljas genom snabbare och mindre tungrodda förfaranden, både för att påskynda skapandet

av ny tillverkningskapacitet som svar på unionens energikris och för att minska kostnaderna och den administrativa bördan för företag som vill utöka sin tillverkningskapacitet för ren energiteknik i Europa.

Tillräcklig kapacitet för koldioxidinjektion ska dessutom göras tillgänglig senast 2030 inom ramen för pelare 2, eftersom denna brist på infrastruktur är den enskilt största flaskhalsen för investeringar i avskiljning av koldioxid som ska förverkligas, bland annat inom sektorer där det är svårt att åstadkomma minskningar. Olje- och gasproducenterna har de tillgångar, resurser och färdigheter som krävs för att skapa denna kapacitet. Genom att samarbeta kan de hitta de mest kostnadseffektiva projekten för att tillhandahålla den nödvändiga insatskapaciteten före efterfrågan.

Incitamenten inom pelare 3 är utformade för att säkerställa en stabil efterfrågan på nettonollteknik som kommer att göra det ekonomiskt attraktivt för företag att öka produktionen av skräddarsydd nettonollteknik med hög hållbarhetsprestanda. De kommer också att säkerställa att förordningen innehåller incitament för att offentliga medel ska inriktas på sådan teknik. En snabb övergång till nettonollteknik är det enda sättet för EU att uppfylla sina klimatambitioner för 2030.

Åtgärderna avseende kompetens för nettonollteknik inom pelare 4 kommer att göra det möjligt för unionen att stärka sin arbetskraft så att den på bästa sätt kan bidra till omställningen till ren energi.

Inrättandet av regulatoriska sandlådor inom pelare 5 omfattas av lämpliga skyddsåtgärder för att säkerställa att eventuella undantag från unionsrätten och nationell rätt åtföljs av lämpliga begränsningsåtgärder. Syftet med detta är att se till att andra regleringsmål av lika stor betydelse uppfylls och stödja innovation.

För att de åtgärder som anges ovan ska kunna genomföras på bästa sätt inrättas en styrningsstruktur inom pelare 6. Den sammanför medlemsstaterna och kommissionen så att de kan samordna sina åtgärder för att uppnå sina gemensamma mål för Europas energitrygghet och gröna omställning.

Övervakning inom pelare 7 är nödvändig för att säkerställa att målet på unionsnivå för tillverkning av nettonollteknik och koldioxidlagring uppnås, samt mer allmänt för tillämpningen av denna förordning och informationsutbytet mellan medlemsstaterna och unionen för att förhindra eventuella störningar i försörjningskedjan.

- **Val av instrument**

Förslaget är utformat som en förordning från Europaparlamentet och rådet. Detta är det lämpligaste rättsliga instrumentet för pelare 1 med tanke på behovet av en enhetlig tillämpning av de nya reglerna, särskilt definitionen av strategiska nettonollprojekt och ett enhetligt förfarande för erkännande av dem, för att stödja en industrisektor på hela den inre marknaden och samtidigt skapa hela produktionskedjor genom att matcha behoven hos marknadsaktörer från hela EU. Valet av en förordning som rättsligt instrument för pelarna 2 och 3 är motiverat, eftersom endast en förordning med dess direkt tillämpliga bestämmelser kan ge den grad av enhetlighet som behövs för att minska koldioxidutsläppen och upprätta och driva ett unionsinitiativ för att på ett enhetligt sätt stimulera efterfrågan på den inre marknaden. Pelare 4 hanteras också bäst genom en förordning som stöder kompetensutveckling på ett enhetligt sätt i hela unionen. Dessutom är en förordning det lämpligaste instrumentet för pelare 5 för att stödja innovation på den inre marknaden, liksom för pelare 6, som skapar en styrningsstruktur som gör det möjligt för medlemsstaterna och kommissionen att samordna sina åtgärder, och för pelare 7, enligt vilken enhetliga

övervakningsmekanismer fastställs. Mekanismen kräver inte införlivande genom nationella åtgärder och är direkt tillämplig.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Detta förslag medför ytterligare harmonisering och utgör den första enhetliga rättsliga ramen för ren energiteknik på EU-nivå. Den stöds därför inte av efterhandsutvärderingar.

- **Samråd med berörda parter**

Rättsakten om nettonollindustrin tillkännagavs av kommissionens ordförande Ursula von der Leyen den 17 januari 2023 vid Världsekonomet forum i Davos¹⁷. ”Den första pelaren handlar om snabbhet. Vi måste skapa ett regelverk som gör det möjligt för oss att expandera snabbt och skapa gynnsamma villkor för sektorer som är avgörande för att uppnå nettonollutsläpp. Detta omfattar vindkraft, värmepumpar, solenergi, ren vätgas, lagring med mera. Efterfrågan främjas genom våra planer NextGenerationEU och REPowerEU. För att bidra till detta kommer vi att lägga fram en ny rättsakt om nettonollindustrin. Den kommer att följa samma modell som vår förordning om halvledare. I den nya rättsakten om nettonollindustrin kommer tydliga mål för europeisk ren teknik senast 2030 att fastställas. Syftet kommer att vara att inrikta investeringarna på strategiska projekt längs hela försörjningskedjan. Vi kommer särskilt att titta på hur vi kan förenkla och påskynda tillståndsförfarandena för nya produktionsanläggningar för ren teknik.” I och med att det var nödvändigt att agera snabbt gjordes ingen konsekvensanalys och inget offentligt onlinesamråd planerades. Analysen och alla underlag kommer att beskrivas i det arbetsdokument från kommissionens avdelningar som offentliggörs senast tre månader efter det att förslaget offentliggörs.

En högnivådiskussion och en första samrådsrunda med medlemsstaterna och aktörer från nettonollindustrin ägde rum vid det första mötet i plattformen *Clean Tech Europe*, som anordnades av kommissionen den 30 november 2022. Mötet samlade företrädare på hög nivå från 23 medlemsstater och företrädare för industrierna för vindkraft, batterier, elnät, värmepumpar och solceller samt värdekedjan. Under mötet framhöll deltagarna det akuta behovet av att öka tillverkningskapaciteten för nettonollteknik som svar på Rysslands anfallskrig mot Ukraina och den globala lagstiftningskonkurrensen inom sektorn, såsom Förenta staternas lag om minskad inflation. Företrädare för industrin pekade på flera flaskhalsar i unionen och lyfte fram långdragna tillståndsförfaranden för uppförande eller utbyggnad av nettonolltillverkningskapacitet, vilket även hindrar mobiliseringen av privata investeringar, och bristen på kvalificerad personal.

Utöver långvariga regelbundna diskussioner med berörda parter genomfördes i februari 2023 en riktad kompletterande undersökning med en kort tidsfrist, med ett urval av industriella intresseorganisationer från vind-, sol-, batteri-, värmepumps- och vätgas-/elektrolysisindustrierna för att ge ytterligare insikter. De berörda parterna rapporterade problem med

- (1) långa ledtider och utdragna tillståndsförfaranden för projekt och ökad produktionskapacitet,
- (2) avsaknad av lika villkor i förhållande till internationella konkurrenter,

¹⁷ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/speech_23_232.

- (3) avbrott och brist på material,
- (4) ett lapptäcke, otydliga eller begränsande rättsliga ramar på unionsnivå och/eller nationell nivå,
- (5) svårigheter att hitta lämpliga produktions- och utbyggnadsplatser,
- (6) hinder i samband med offentliga upphandlingar,
- (7) brist på kvalificerad arbetskraft,
- (8) otillräcklig egen produktion och beroende av tillverkningskapacitet för viktiga komponenter,
- (9) höga produktionskostnader.

Dessutom övervägdes ytterligare bidrag som är relevanta för förslaget politiska alternativ från möten med företrädare för industrin och offentliga myndigheter inom ramen för det arbete som utförts i de industriallianser som lanserats av kommissionen, framför allt den europeiska batterialliansen, den europeiska alliansen för ren vätgas (inbegripet dess elektrolyserpartnerskap), råvarualliansen och den europeiska alliansen för solenergiindustrin. Det europeiska industriforumet för ren energi, som samlades vid regelbundna möten under 2021 och 2022, utgjorde också en viktig plattform för diskussioner om industrins behov. När det gäller avskiljning och lagring av koldioxid uppskattade intressenterna vid det europeiska forumet för avskiljning, lagring och användning av koldioxid 2022 att den årliga efterfrågan på lagringstjänster inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) skulle öka från en mycket låg bas till 80 miljoner ton koldioxid år 2030 och uppgå till minst 300 miljoner ton koldioxid år 2040.

Långvariga och regelbundna kontakter med branschaktörer, medlemsstater och branschorganisationer har dessutom gjort det möjligt att inhämta relevant information och återkoppling.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Långvariga och regelbundna kontakter med industriaktörer, medlemsstaterna, branschorganisationer och användarorganisationer möjliggjorde också insamling av information och återkoppling av relevans för förslaget.

Under de senaste åren har många studier och rapporter om nettoolltillverkningssektorn publicerats. De beskriver trender och tillhandahåller fakta och siffror, och har tjänat som underlag för förslaget, bland annat följande:

- 1) Europeiska kommissionen. *Framsteg i fråga om konkurrenskraft för ren energiteknik*, COM(2022) 643 final.
- 2) Europeiska kommissionen. JRC, årlig rapport *European climate-neutral industry competitiveness scoreboard (CIndECS)*, 2021
- 3) Observationsorganet för teknik för ren energi (Ceto), rapporter 2022.
- 4) IEA – *Energy Technology Perspectives*, 2023

- **Konsekvensbedömning**

Detta förslag åtföljs inte av någon formell konsekvensbedömning. I och med det brådskande behovet av att agera som beskrivs ovan kunde inte en konsekvensbedömning tas fram inom den tillgängliga tidsramen före antagandet av förslaget. Analysen och alla underlag kommer att beskrivas i det arbetsdokument från kommissionens avdelningar som offentliggörs senast tre månader efter det att förslaget offentliggörs.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

I detta förslag fastställs åtgärder som syftar till att stärka ekosystemet för nettonollteknik. För företag som tillverkar ren energiteknik i Europa kommer detta att öka rättssäkerheten, göra det enklare att inrätta nya tillverkningsanläggningar genom förenklade och snabbare tillståndsförfaranden och underlätta tillgången till finansiering genom att riskerna med projekt minskas och bidra till att tillhandahålla utbildad arbetskraft i unionen. För leverantörer av nettonolltekniklösningar kommer det att säkra en stabil källa till efterfrågan på mycket hållbar utrustning, produkter och komponenter för ren energi. För nationella offentliga förvaltningar kommer det att öka användningen av nettonollteknik i unionen och stärka samordningen (genom att införa plattformen Net-Zero Europe). Ramen kommer dessutom att omfatta särskilda åtgärder till stöd för innovation, inbegripet regulatoriska sandlådor och särskilt stöd till småskaliga användare och leverantörer av högkvalitativ hållbar nettonollteknik för att hitta produktionsmarknader i Europa och matcha deras behov mot andra marknadsaktörer för att skapa hela värdekedjor inom EU.

Förslaget syftar också specifikt till att stärka Europas konkurrenskraft och industriella bas när det gäller nettonollteknik. Full överensstämmelse säkerställs med befintlig sektorsspecifik unionslagstiftning som är tillämplig på nettonollteknik (t.ex. om energibesparingar, energimärkning och utbyggnad), vilket kommer att skapa ytterligare klarhet och förenkla kontrollen av efterlevnaden av de nya reglerna och den föreslagna lagstiftningen om kritiska råvaror.

- **Grundläggande rättigheter**

I artikel 16 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (stadgan) föreskrivs näringsfrihet. Åtgärderna i detta förslag skapar innovationskapacitet och främjar efterfrågan på ren energiteknik, vilket kan stärka näringsfriheten i enlighet med unionsrätten och nationell rätt och praxis. Vissa åtgärder inom pelare 2 som krävs för att hantera allvarliga störningar i utbudet av nettonollteknik i unionen kan dock tillfälligt begränsa näringsfriheten och avtalsfriheten, som skyddas av artikel 16 och rätten till egendom, som skyddas av artikel 17 i stadgan. Varje begränsning av dessa rättigheter i detta förslag kommer, i enlighet med artikel 52.1 i stadgan, att vara föreskriven i lag, förenlig med det väsentliga innehållet i dessa rättigheter och friheter och förenlig med proportionalitetsprincipen.

Skyldigheten att lämna specifik information till kommissionen, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda, är förenlig med det väsentliga innehållet i och påverkar inte på ett oproportionerligt sätt näringsfriheten (artikel 16 i stadgan). Varje begäran om information tjänar målet av allmänt intresse för unionen att göra det möjligt att identifiera potentiella begränsande åtgärder vid en energiförsörjningskris. Dessa begäranden om information är lämpliga och ändamålsenliga för att uppnå målet genom att tillhandahålla den information som behövs för att bedöma den aktuella krisen. Kommissionen begär i princip endast önskad information från representativa organisationer och kan utöver detta endast rikta en begäran till enskilda företag om det är nödvändigt. Eftersom information om försörjningssituationen inte finns tillgänglig på annat sätt finns det inte någon lika ändamålsenlig åtgärd för att få fram den information som krävs för att europeiska beslutsfattare ska kunna vidta begränsande åtgärder. Mot bakgrund av de allvarliga ekonomiska och samhällsliga konsekvenserna av energiförsörjningsbristen och de begränsande åtgärdernas respektive betydelse står begäran om information i proportion till det eftersträlvade målet.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Genom förslaget inrättas plattformen Net-Zero Europe. Rubrik 7 i EU:s budget kommer att stödja organisationen av plattformen Net-Zero Europe med totalt 5,130 miljoner euro för sex

tjänstemän. Detta motsvarar en årlig utgift på 1,026 miljoner euro. Personalen kommer att ansvara för att utföra uppgifterna i samband med plattformen Net-Zero Europe och EU:s akademier för nettonollindustrin i enlighet med denna förordning. I förslaget beräknas dessutom ytterligare kostnader för kommittéerna med en budget på 125 000 euro.

Finansieringen av de därmed sammanhängande driftkostnaderna för detta initiativ kommer att stödjas av budgeten för ”Verksamhet och utveckling avseende den inre marknaden för varor och tjänster” inom den nuvarande fleråriga budgetramen fram till 2027.

För att genomföra forskning och dataanalys för övervakning av initiativet och marknadsutvecklingen samt för att få aktuella uppgifter om försörjningskedjor för nettonollteknik i syfte att hantera frågor som rör denna förordning tilldelas ett budgetanslag på 720 000 euro.

Detta förslag kommer att stödja EU:s akademier för nettonollindustrin med startfinansiering på 3 miljoner euro från budgeten för det gemensamma företaget för förnybar vätgas och 2,5 miljoner euro från budgeten för programmet för den inre marknaden, pelaren för små och medelstora företag.

Närmare uppgifter finns i den finansieringsöversikt för rättsakt som bifogas detta förslag.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Kommissionen kommer att utvärdera outputen, resultaten och effekterna av detta förslag tre år efter den dag då det börjar tillämpas och därefter vart fjärde år. De viktigaste resultaten av utvärderingen kommer att presenteras i en rapport till Europaparlamentet och rådet, som kommer att offentliggöras.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

1.1 Kapitel I – Syfte, tillämpningsområde och definitioner

I kapitel I anges målen för denna förordning och dess syfte. Förordningens mål omsätts i ett kvantifierat övergripande riktmärke som syftar till att senast 2030 säkerställa att tillverkningskapaciteten i unionen för den strategiska nettonollteknik som förtecknas i bilagan närmar sig eller uppnår minst 40 % av unionens årliga utbyggnadsbehov. Detta riktmärke utgör en övergripande politisk ambition att uppnå hög resiliens inom strategisk nettonollteknik och det övergripande energisystemet, samtidigt som hänsyn tas till behovet av att eftersträva denna ambition på ett flexibelt och diversifierat sätt. Nivån på detta riktmärke tar hänsyn till de vägledande tekniskspecifika mål som anges i skäl 16 i förslaget. Det motsvarar inte dessa mål av följande skäl:

- i) Bilagans tillämpningsområde är bredare än de fem typer av teknik för vilka vägledande tekniskspecifika mål har fastställts i skäl 16.
- ii) För viss strategisk nettonollteknik, såsom solceller, utgör 40 % en realistisk men ambitiös satsning på att öka den motsvarande tillverkningskapaciteten.
- iii) Det övergripande överordnade riktmärket beaktar behovet av att öka tillverkningskapaciteten inte bara för slutprodukter utan även för specifika komponenter. För vissa av dessa (plattor, göt eller solceller när det gäller solceller eller anoder och katoder för batterier) utgör uppnåendet av det överordnade riktmärket på 40 % ett realistiskt men mycket ambitiöst mål).

- iv) Det överordnade riktmärket i kombination med de övervakningsmetoder som anges i artikel 31 kommer att göra det möjligt att redan i ett tidigt skede identifiera befintliga eller potentiella sårbarheter eller utmaningar kopplade till resiliensen hos strategisk nettonollteknik och vidta åtgärder, beroende på vad som är lämpligt.

I kapitel I anges också de definitioner som används i hela instrumentet, inbegripet begreppet nettonollteknik. Genom förordningen inrättas en ram bestående av sju ”pelare” för att stärka konkurrenskraften hos Europas ekosystem för nettonolltekniktillverkning. I förordningen fastställs särskilt de villkor som är nödvändiga för att främja projekt för tillverkning av nettonollteknik, rationalisera administrativa processer och processer för tillståndsgivning och definiera strategiska nettonollprojekt (pelare 1). I förordningen fastställs villkoren för att öka kapaciteten för koldioxidinjektion (pelare 2) samt för att stimulera efterfrågan på nettonollteknik (pelare 3). Den skapar också en ram för att säkerställa kvalificerad arbetskraft inom sektorn (pelare 4), främjar innovation (pelare 5), skapar en styrningsstruktur (pelare 6) och fastställer en ram för övervakning av genomförandet av dessa åtgärder (pelare 7).

1.2 Kapitel II – Främjande av villkor för nettonolltekniktillverkning

I avsnitt 1 fastställs förenklade processer för tillståndsgivning avseende tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik. Alla tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik kommer att gynnas av att medlemsstaterna utser en nationell behörig myndighet som fungerar som en enda kontaktpunkt. Myndigheten kommer att ansvara för samordning och underlättande av tillståndsgivning, vägledning för ekonomiska aktörer, säkerställande av att information är tillgänglig för allmänheten och digital inlämning av alla dokument. I förordningen fastställs detaljerade tidsfrister för tillståndsförfaranden beroende på projektets karaktär. Förslaget är förenligt med unionslagstiftningen om tillståndsgivning, såsom direktiv (EU) 2018/2001 om förnybar energi¹⁸, TEN-E-förordningen¹⁹, gasdirektivet²⁰ och rådets förordning om tillstånd för utbyggnad av förnybar energi²¹ samt med förslagen om REPowerEU-ändringen av direktivet om förnybar energi²², förslaget till förordning om halvledare²³ och förslaget till förordning om kritiska råvaror. Snabbare tillståndsförfaranden påverkar inte miljöbedömningar och miljötillstånd i enlighet med EU-lagstiftningen.

I avsnitt 2 fastställs regler för urval och genomförande av strategiska nettonollprojekt. Kriterierna för urval av strategiska projekt kommer att omfatta projektets bidrag till den tekniska och industriella resiliensen hos unionens energisystem och/eller projektets bidrag till konkurrenskraften i EU:s försörjningskedja för nettonollteknik. I förordningen fastställs

¹⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (omarbetning) (text av betydelse för EES) (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

¹⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/869 av den 30 maj 2022 om riktlinjer för transeuropeisk energiinfrastruktur, om ändring av förordningarna (EG) nr 715/2009, (EU) 2019/942 och (EU) 2019/943 och direktiven 2009/73/EG och (EU) 2019/944, och om upphävande av förordning (EU) nr 347/2013 (EUT L 152, 3.6.2022, s. 45).

²⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG (Text av betydelse för EES) (EUT L 211, 14.8.2009, s. 94).

²¹ Rådets förordning (EU) 2022/2577 av den 22 december 2022 om fastställande av en ram för att påskynda utbyggnaden av förnybar energi (EUT L 335, 29.12.2022, s. 36).

²² Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv (EU) 2018/2001 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor, direktiv 2010/31/EU om byggnaders energiprestanda och direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet, COM(2022) 222 final, 18.5.2022.

²³ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om en ram med åtgärder för att stärka Europas halvledarekosystem (förordning om halvledare), COM(2022) 46 final, 8.2.2022.

förfarandena för hur medlemsstaterna ska tillämpa och erkänna projekt som strategiska nettonollprojekt. Strategiska nettonollprojekt kommer att ges prioriterad status för att säkerställa de snabbaste processerna för tillståndsgivning i enlighet med nationell lagstiftning och EU-lagstiftning och kommer att gynnas av förutsägbara tidsfrister för tillståndsgivning. De kan också anses vara av övervägande allmänintresse för tillståndsändamål, förutsatt att de villkor som fastställs i unionsrätten är uppfyllda. Utan att det påverkar tillämpningen av reglerna för statligt stöd kommer medlemsstaterna att vidta åtgärder för att påskynda och locka privata investeringar i strategiska nettonollprojekt för att påskynda genomförandet av sådana projekt. Projektansvariga för strategiska nettonollprojekt kommer också att kunna dra nytta av finansieringsrådgivning från plattformen Net-Zero Europe, som inrättas i kapitel VII.

1.3 Kapitel III – Kapacitet för koldioxidinjektion

I kapitel III fastställs ett mål på unionsnivå som ska uppnås senast 2030 för en årlig injektionskapacitet i koldioxidlagring på 50 Mt koldioxid och innehåller åtgärder för genomförandet. Dessa åtgärder syftar till att sammanföra viktiga relevanta tillgångar för att inrätta en inre marknad för koldioxidlagringstjänster i unionen som storskaliga källor till koldioxidutsläpp, inbegripet industrisektorer där en minskning anses vara svår att genomföra, kan förlita sig på för att fasa ut fossila bränslen i sin verksamhet. Detta inbegriper bättre information om geologiska uppgifter om olje- och gasproduktionsanläggningar, projekt för avskiljning av koldioxid som pågår eller planeras under de följande fem åren och en uppskattning av motsvarande behov av injektions- och lagringskapacitet. Strategiska nettonollprojekt för koldioxidlagring som är belägna på unionens territorium syftar till att tillhandahålla operativt tillgänglig kapacitet för koldioxidinjektion till 2030 eller tidigare och har ansökt om tillstånd för säker och permanent geologisk lagring av koldioxid i enlighet med direktiv 2009/31/EU²⁴, kommer att stödjas av medlemsstaternas myndigheter. Bidrag från olje- och gasproducenter som innehar ett tillstånd enligt direktiv 94/22/EG²⁵ planeras för att uppnå målet på unionsnivå för 2030.

1.4 Kapitel IV – Marknadstillträde

Kapitel IV innehåller åtgärder som syftar till att påskynda marknadstillträdet för nettonollteknik. Detta uppnås först genom åtgärder som är utformade för att hjälpa offentliga myndigheter att skapa och upprätthålla en stabil offentlig efterfrågan på nettonollteknik som kommer att göra det ekonomiskt attraktivt för företag att utöka produktionen av skräddarsydda produkter för den europeiska marknaden som utformats med höga hållbarhetskriterier och resilienskriterier i åtanke. Sådana åtgärder rör först och främst offentliga upphandlingsförfaranden och auktioner för användning av förnybara energikällor, för vilka offentliga myndigheter måste ta hänsyn till hållbarhetskriterier och resilienskriterier när de tilldelar kontrakt eller rangordnar anbuden. För det andra innehåller kapitlet åtgärder för att säkerställa att andra former av offentligt stöd till privat efterfrågan bidrar till samma mål.

1.5 Kapitel V – Förbättra kompetensen för att skapa arbetstillfällen av hög kvalitet inom nettonollteknik

²⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG av den 23 april 2009 om geologisk lagring av koldioxid och om ändring av rådets direktiv 85/337/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, 2001/80/EG, 2004/35/EG, 2006/12/EG och 2008/1/EG samt förordning (EG) nr 1013/2006 (text av betydelse för EES) (EUT L 140, 5.6.2009, s. 114).

²⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG av den 30 maj 1994 om villkoren för beviljande och utnyttjande av tillstånd för prospektering efter samt undersökning och utvinning av kolväten (EGT L 164, 30.6.1994, s. 3).

I kapitel V föreslås åtgärder för att säkerställa tillgången till kvalificerad arbetskraft som behövs för nettonollteknikindustrier i unionen. Den nuvarande kompetensbristen som förväntas öka och kompetensglapp äventyrar framväxten av europeiska nettonollteknikindustrier. Förslaget syftar till att skapa mekanismer för att utforma och sprida nödvändig kompetens på ett sätt som effektivt inriktar sig på behoven hos nettonollindustrier på både EU-nivå och lokal nivå. Detta syfte uppnås genom att kommissionen ges möjlighet att stödja inrättandet av specialiserade europeiska kompetensakademier, som var och en fokuserar på en nettonollteknik och samarbetar med medlemsstaterna, näringslivet, arbetsmarknadens parter och utbildningsanordnare för att utforma och införa utbildningskurser för att omskola och fortbilda den arbetskraft som krävs för nettonollindustrin. Plattformen Net-Zero Europe skulle bidra till tillgången till och spridningen av den kompetens som behövs inom nettonollteknik genom en rad uppgifter som fastställs i denna förordning, bland annat insatser för att få ut fler kvinnor och unga som varken arbetar eller studerar på arbetsmarknaden. Lagen syftar således till att komplettera ett antal kommissionsåtgärder för att tillgodose kompetensbehoven till följd av EU:s gröna omställning, såsom EU:s kompetenspakt, EU:s kompetensagenda, vägar till industriell omställning och Europaåret för kompetens 2023.

1.6 Kapitel VI – Innovation

I kapitel VI inrättas regulatoriska sandlådor för nettonollteknik för att främja innovation inom området nettonollteknik. Genom förslaget införs regulatoriska sandlådor för att testa innovativ nettonollteknik i en kontrollerad miljö under en begränsad tid. Den innovativa teknik som omfattas av sandlådorna kan i framtiden anses vara nödvändig för att uppnå unionens klimatneutralitetsmål, säkerställa försörjningstryggheten och resiliensen i unionens energisystem och omfattas följaktligen av tillämpningsområdet för strategisk nettonollteknik enligt denna förordning.

1.7 Kapitel VII – Styrning

Genom kapitel VII inrättas en struktur, plattformen Net-Zero Europe, som gör det möjligt för kommissionen att samordna ovannämnda åtgärder tillsammans med medlemsstaterna. Plattformen är ett referensorgan där kommissionen och medlemsstaterna kan diskutera och utbyta information och bästa praxis i frågor som rör denna förordning och där kommissionen kan få synpunkter från tredje parter såsom sakkunniga och företrädare, t.ex. från nettonollindustrin. Arbetet kan organiseras i olika ständiga eller tillfälliga undergrupper. Plattformens verksamhet beskrivs i de olika artiklarna i denna förordning och omfattar särskilt rationalisering av administrativa förfaranden och processer för tillståndsgivning, inbegripet gemensamma kontaktpunkter [artikel 4], strategiska nettonollprojekt [artikel 11], samordning av finansiering [artikel 15], marknadstillträde [artiklarna 19, 20 och 21], kompetens [artikel 25], regulatoriska sandlådor för innovativ nettonollteknik [artikel 26] och rådgivning om utarbetandet av de årliga rapporterna om konkurrenskraften hos ren energiteknik inom ramen för rapporten om tillståndet i energiunionen²⁶. Dessutom kan kommissionen och medlemsstaterna diskutera industripartnerskap för nettonollteknik inom ramen för plattformen [artikel 28]. Kommissionen och medlemsstaterna kan även använda plattformen för att främja kontakter mellan företag i olika länder som är verksamma inom nettonollsektorer i EU, särskilt genom att utnyttja industrialliansernas arbete.

1.8 Kapitel VIII – Övervakning

²⁶ Enligt rapporten om tillståndet i energiunionen i enlighet med artikel 35 och 35.2 m i förordning (EU) 2018/1999.

Kapitel VIII innehåller enhetliga bestämmelser som gör det möjligt att övervaka försörjningskedjorna för att följa framstegen med de mål som avses i artikel 1 samt framstegen mot att uppnå koldioxidlagringsmålet. Det innehåller också allmänna övervakningsbestämmelser för tillämpningen av denna förordning.

1.9 Kapitel IX – Slutbestämmelser

Kapitel IX innehåller bestämmelser om delegering av befogenheter, ändringar av andra rättsakter, inbegripet Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724²⁷ och direktiv 2013/34/EU²⁸, en skyldighet för kommissionen att utarbeta regelbundna rapporter till Europaparlamentet och rådet för utvärderingen av denna förordning samt ikraftträdande och tillämpning.

1.10 Bilaga – Strategisk nettonollteknik

De typer av teknik som förtecknas i bilagan bygger på tre huvudkriterier: 1) Teknisk mognadsgrad, 2) bidrag till minskade koldioxidutsläpp och konkurrenskraft och 3) risker för försörjningstryggheten. De valdes ut på grundval av de övergripande målen i rättsakten om nettonollindustrin, dvs. att öka tillverkningskapaciteten för nettonollteknik i EU, särskilt sådan teknik som är kommersiellt tillgänglig och god potential för snabb expansion.

Det första kriteriet för teknisk mognadsgrad avser en metod för att uppskatta teknikens mognad och bygger på den klassificering som används av Internationella energioorganet (IEA). Denna förordnings tillämpningsområde avser i allmänhet den nettonollteknik som omfattas av TRL 8 (den första kommersiella demonstrationen, fullskalig utbyggnad i slutlig form) eller högre.

Det andra kriteriet för utfasning av fossila bränslen och konkurrenskraft identifierar den nettonollteknik som förväntas ge ett betydande bidrag till 2030 års mål om 55 %-paketet att minska nettoutsläppen av växthusgaser med minst 55 % jämfört med 1990 års nivåer.

Det tredje kriteriet avser försörjningstrygghet som säkerställer den tekniska och industriella resiliensen hos unionens energisystem genom att öka tillverkningskapaciteten för en komponent eller del av en värdekedja för nettonollteknik där unionen i hög grad eller i allt högre grad är beroende av import, särskilt från ett enda tredjeland.

På grundval av dessa kriterier valdes åtta grupper av nettonollteknik ut. De respektive grupperna avser inte bara den eller de slutliga tekniska produkterna, utan även de viktigaste komponenterna i föregående led som utgör en central del av respektive teknik (t.ex. göt, plattor och solceller för solcellsmoduler, maskinhus, torn och blad för vindturbiner osv.).

²⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724 av den 2 oktober 2018 om inrättande av en gemensam digital ingång för tillhandahållande av information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 (EUT L 295, 21.11.2018, s. 1).

²⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING**om inrättande av en åtgärdsram för att stärka Europas ekosystem för tillverkning av nettonollteknikprodukter (rättsakt om nettonollindustrin)**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²⁹,
med beaktande av Regionkommitténs yttrande³⁰,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) Unionen har åtagit sig att påskynda utfasningen av fossila bränslen i ekonomin och att genomföra en ambitiös utveckling av förnybara energikällor för att uppnå klimatneutralitet eller nettonollutsläpp (utsläpp efter avdrag för upptag) senast 2050. Detta mål är centralt för den europeiska gröna given och den uppdaterade industristrategin för EU och är i linje med unionens åtagande om globala klimatåtgärder enligt Parisavtalet³¹. För att uppnå målet om klimatneutralitet fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119³² ett bindande klimatmål för unionen om att minska nettoutsläppen av växthusgaser med minst 55 % senast 2030 jämfört med 1990. Det föreslagna 55 %-paketet³³ syftar till att uppnå unionens klimatmål till 2030 och medför omarbetningar och uppdateringar av unionens lagstiftning i det hänseendet.
- (2) Den inre marknaden utgör en lämplig miljö för att i den omfattning och i den takt som krävs möjliggöra tillgång till den teknik som krävs för att uppnå unionens

²⁹ EUT C [...], [...], s. [...]

³⁰ EUT C [...], [...], s. [...]

³¹ Rådets beslut (EU) 2016/1841 av den 5 oktober 2016 om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av Parisavtalet som antagits inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring (EUT L 282, 19.10.2016, s. 4).

³² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag) (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1).

³³ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: 55 %-paketet ("Fit for 55"): nå EU:s klimatmål 2030 för klimatneutralitet COM(2021) 550 final, 14.7.2021.

klimatambitioner. Med tanke på nettonollteknikens komplexa och gränsöverskridande karaktär skulle icke samordnade nationella åtgärder för att säkerställa tillgång till denna teknik medföra en hög risk för snedvridning av konkurrens och fragmentering av den inre marknaden. För att skydda den inre marknads funktion är det därför nödvändigt att inrätta en gemensam rättslig ram på unionsnivå för att gemensamt ta itu med denna centrala utmaning genom att öka unionens resiliens och försörjningstrygghet på området nettonollteknik.

- (3) När det gäller yttre aspekter, särskilt vad gäller tillväxtmarknader och utvecklingsekonomier, kommer EU att sträva efter partnerskap som gynnar båda parter inom ramen för Global Gateway-strategin, vilket bidrar till diversifieringen av försörjningskedjan för råvaror samt till partnerländernas insatser för att genomföra den dubbla omställningen och skapa mervärde på lokal nivå.
- (4) För att fullgöra dessa åtaganden måste unionen öka takten i omställningen till ren energi, främst genom att öka energieffektiviteten och andelen förnybara energikällor. Detta kommer att bidra till uppnåendet av EU-målen i den europeiska pelaren för sociala rättigheter för 2030 på en sysselsättningsgrad på minst 78 % och deltagande i utbildning på minst 60 % vuxna. Det kommer även att bidra till att säkerställa att den gröna omställningen blir rimlig och rättvis³⁴.
- (5) De högre energipriserna efter Rysslands orättfärdiga och olagliga militära angrepp på Ukraina har skapat en stark drivkraft för att påskynda genomförandet av den europeiska gröna given och öka resiliensen i energiunionen genom att snabba upp omställningen till ren energi och sluta vara beroende av fossila bränslen som exporteras från Ryssland. REPowerEU-planen³⁵ spelar en viktig roll i hanteringen av problemen och störningarna på den globala energimarknaden till följd av Rysslands invasion av Ukraina. Planen syftar till att påskynda energiomställningen i EU för att minska unionens gas- och elförbrukning och främja investeringar i införandet av energieffektiva och koldioxidsnåla lösningar. I planen fastställs bland annat målen att fördubbla solcellskapaciteten senast 2025 och att installera en solcellskapacitet på 600 GW senast 2030, att fördubbla installationstakten för värmepumpar, att producera 10 miljoner ton förnybar vätgas inom EU till 2030, och att avsevärt öka produktionen av biometan. I planen fastställs också att det för att nå målen i REPowerEU krävs en diversifiering av tillgången på utrustning för koldioxidsnål energi och kritiska råvaror, minskning av beroendet i enskilda sektorer, åtgärdande av flaskhalsar i försörjningskedjan och en ökning av EU:s tillverkningskapacitet för ren energiteknik. Som en del av insatserna för att öka andelen förnybar energi inom elproduktion, industri, byggnader och transport föreslår kommissionen att målet i direktivet om förnybar energi höjs till 45 % senast 2030 och att målet i energieffektivitetsdirektivet höjs till 13 %. Det skulle ge en total produktionskapacitet för förnybar energi på 1 236 GW senast 2030, jämfört med 1 067 GW senast 2030 som planerades i förslaget 2021, och kommer att leda till ökade behov av lagring via batteri för att hantera intermittens i elnätet. På samma sätt kommer politik som avser utfasningen av fossila bränslen i vägsektorn, t.ex. förordning (EU) 2019/631 och förordning (EU) 2019/1242, att i hög

³⁴ Rådets rekommendation om säkerställande av en rättvis omställning till klimatneutralitet, antagen den 16 juni 2022 som del av 55 %-paketet.

³⁵ Meddelande av den 18 maj 2022 från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: *Planen REPowerEU*, COM(2022) 230 final, 18.5.2022.

grad bidra till ytterligare elektrifiering av vägtransportsektorn och därmed öka efterfrågan på batterier.

- (6) Nettonollomställningen har redan lett till enorma industriella, ekonomiska och geopolitiska skiften runt om i världen, som kommer att bli ännu tydligare i takt med att världen ökar insatserna för utfasning av fossila bränslen. Vägen till nettonoll innebär stora möjligheter för en utvidgning av unionens nettonollindustri, där styrkan i den inre marknaden kan utnyttjas, genom att man främjar investeringar i teknik på områdena förnybar energi, el- och värmelagringsteknik, värmepumpar, nätteknik, förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung, elektrolysanläggningar och bränsleceller, fusion, små modulära reaktorer med avancerade bränslen, teknik för avskiljning, användning och lagring av koldioxid samt teknik för energisystemrelaterad energieffektivitet inklusive försörjningskedjor, så att fossila bränslen kan fasas ut från ekonomiska sektorer, från energiförsörjning till transport, byggnader och industrin. En stark nettonollindustri inom EU kan i betydande utsträckning bidra till att unionens klimat- och energimål uppnås på ett ändamålsenligt sätt samt till att stödja andra mål i den gröna given, samtidigt som arbetstillfällena och tillväxt skapas.
- (7) För att klimat- och energimålen för 2030 ska kunna uppnås måste energieffektivitet prioriteras. Att spara energi är det enklaste, säkraste och renaste sättet att uppnå målen. ”Energieffektivitet först” är en övergripande princip för EU:s energipolitik och är viktig både för dess praktiska tillämpningar i politiken och för investeringsbeslut. Därför är det viktigt att öka unionens tillverkningskapacitet för energieffektiv teknik, t.ex. värmepumpar och teknik för smarta nät, som hjälper EU att minska och styra sin energiförbrukning.
- (8) Unionens mål om minskade koldioxidutsläpp, trygg energiförsörjning, digitalisering av energisystemet och elektrifiering av efterfrågan, t.ex. inom mobilitet, och behovet av snabba laddningsstationer kräver en enorm utbyggnad av elnäten i EU, både på överföringsnivå och på distributionsnivå. På överföringsnivå behövs system för högspänd likström för att ansluta havsbaserad förnybar energi. På distributionsnivå bygger sammanlänkningen av elleverantörer och styrningen av en flexibel efterfrågan på investeringar i innovativ nätteknik, t.ex. smart laddning av elfordon, energieffektivitet i byggnader och automatisering och smarta kontroller för industrin, avancerad mätarinfrastruktur och energistyrningssystem för hushåll. Elnätet måste interagera med många aktörer eller enheter på basis av observerbarhet på detaljnivå, och därmed tillgång till data, för att möjliggöra flexibilitet, smart laddning och smarta byggnader med smarta elnät för att möjliggöra efterfrågeflexibilitet från konsumenter och införande av förnybara energikällor. Att ansluta nettonollteknik till EU:s nät kräver en betydande ökning av tillverkningskapaciteten för elnät på områden som havsbaserade och landbaserade kablar, understationer och transformatorer.
- (9) Ytterligare politiska insatser krävs för att stödja teknik som är kommersiellt tillgänglig och som har potential för snabb utbyggnad för att stödja unionens klimatmål för 2030, förbättra försörjningstryggheten för nettonollteknik inklusive dess försörjningskedjor och skydda eller stärka den övergripande resiliensen och konkurrenskraften vad gäller unionens energisystem. Det innebär tillgång till en säker och hållbar källa för bränslen som är ”bäst i klassen”, enligt beskrivningen i skäl 8 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2022/1214.
- (10) För att uppnå målen för 2030 krävs ett särskilt fokus på viss nettonollteknik, även mot bakgrund av teknikens betydande bidrag till vägen mot nettonollutsläpp senast 2050.

Denna teknik omfattar solcells- och solvärmeteknik, teknik för landbaserad och havsbaserad förnybar energi, batteri-/lagringsteknik, värmepumpar och jordvärmeteknik, elektrolysanläggningar och bränsleceller, hållbar biogas/biometan, teknik för avskiljning och lagring av koldioxid och nätteknik. Denna teknik spelar en viktig roll för unionens öppna strategiska oberoende och säkerställer invånarnas tillgång till ren och säker energi till ett överkomligt pris. Med tanke på teknikens roll bör den omfattas av ännu snabbare tillståndsförfaranden och få högsta möjliga nationella betydelse enligt nationell rätt samt omfattas av ytterligare stöd för att attrahera investeringar.

- (11) För att säkerställa att unionens framtida energisystem är resilient bör denna expansion genomföras genom hela försörjningskedjan för tekniken i fråga, vilket är helt i överenskommelse med akten om kritiska råvaror.
- (12) År 2020 antog Europeiska kommissionen en EU-strategi för integrering av energisystem. I den fastställs en vision för en snabbare omställning till ett mer integrerat energisystem, som stöder en klimatneutral ekonomi till lägsta kostnad i alla sektorer. Integreringen innefattar tre kompletterande och ömsesidigt förstärkande principer: För det första står ett mer cirkulärt energisystem med energieffektivitet i centrum. För det andra, en mer omfattande direkt elektrifiering i slutanvändarsektorer. För det tredje, användning av förnybara och koldioxidsnåla bränslen, inklusive vätgas, för slutanvändning, när direktvärme eller elektrifiering inte är genomförbar, inte är effektiv eller har högre kostnader. Överväganden som rör integrering av energisystem avser lösningar för att fullt ut integrera all el som produceras genom anläggningar för förnybar energi i det bredare energisystemet. Det handlar t.ex. om att anpassa tekniska lösningar som medger integrering av överskottsel som produceras genom anläggningar för förnybar energi, däribland genom lagring i dess olika former och efterfrågestyrning.
- (13) Utvecklingen av lösningar för avskiljning och lagring av koldioxid har drabbats av samordningsproblem. Å ena sidan, trots att EU:s utsläppshandelssystem ger ökade prisincitament i fråga om koldioxid, är industrin, som investerar i avskiljning av koldioxid och som gör att dessa investeringar kan bli ekonomiskt bärkraftiga, utsatt för en betydande risk att inte få tillgång till godkända anläggningar för geologisk lagring. Å andra sidan måste investerare i de första lagringsplatserna för koldioxid ta på sig de inledande kostnaderna för att fastställa, utveckla och utvärdera dessa platser innan de kan ansöka om tillstånd för lagring. Transparens i fråga om potentiell kapacitet för koldioxidlagring vad gäller geologisk lämplighet för relevanta områden och befintliga geologiska uppgifter, särskilt från prospektering av anläggningar för kolväteproduktion, kan hjälpa marknadsaktörer att planera sina investeringar. Medlemsstaterna bör offentliggöra sådana uppgifter och regelbundet rapportera på ett framåtblickande sätt om framsteg vad gäller utveckling av lagringsplatser för koldioxid och motsvarande ovan nämnda behov av kapacitet för injektion och lagring, för att man tillsammans ska kunna nå unionens övergripande mål för kapacitet för koldioxidinjektion.
- (14) En betydande flaskhals för investeringar i koldioxidavskiljning (som i dag i allt högre grad är ekonomiskt bärkraftiga) är tillgången till befintliga lagringsplatser för koldioxid i Europa, vilket ligger till grund för incitamenten i direktiv 2003/87/EG. För att kunna bygga ut tekniken och öka tillverkningskapaciteten behöver EU ta fram en försörjningsprognos vad gäller permanenta geologiska lagringsplatser för koldioxid

som är tillåtna i enlighet med direktiv 2009/31/EU³⁶. Genom att fastställa ett mål för unionen på 50 miljoner ton årlig operativ kapacitet för koldioxidinjektion senast 2030, vilket är i linje med den förväntade kapacitet som behövs 2030, kan de berörda sektorerna samordna sina investeringar mot ett Europa med en transport- och lagringsvärdekedja för koldioxid med nettonollutsläpp som industrin kan använda för att fasa ut fossila bränslen i sina verksamheter. Detta inledande införande kommer även att bidra till ytterligare koldioxidlagring sett mot bakgrund av målet för 2050. Enligt kommissionens uppskattningar kan unionen behöva avskilja upp till 550 miljoner ton koldioxid per år fram till 2050 för att uppnå nettonollmålet³⁷, vilket omfattar koldioxidupptag. En sådana första lagringskapacitet i industriell skala kommer att minska riskerna för investeringar i koldioxidavskiljning från utsläpp som ett viktigt redskap för att uppnå klimatneutralitet. När den här förordningen införlivas i EES-avtalet kommer unionens mål på 50 miljoner ton i årlig operativ kapacitet för koldioxidinjektion senast 2030 att justeras i enlighet med detta.

- (15) Genom att definiera lagringsplatser för koldioxid som bidrar till unionens mål 2030 som strategiska nettonollprojekt kan utvecklingen av lagringsplatser för koldioxid påskyndas och underlättas och den ökade efterfrågan i industrin på lagringsplatser kan dirigeras mot de mest kostnadseffektiva lagringsplatserna. Ett allt högre antal olje- och gasfält, som skulle kunna konverteras till säkra lagringsplatser för koldioxid, närmar sig slutet för sin produktiva användning. Dessutom har olje- och gasindustrin bekräftat att man avser att inleda en energiomställning och har de resurser, färdigheter och kunskaper som behövs för att utforska och ta fram fler lagringsplatser. För att uppnå unionens mål på 50 miljoner ton årlig operativ kapacitet för koldioxidinjektion senast 2030 behöver den här sektorn slå samman sina bidrag för att säkerställa att avskiljning och lagring av koldioxid som klimatlösning finns tillgänglig innan den efterfrågas. För att säkerställa en snabb, unionsövergripande och kostnadseffektiv utveckling av lagringsplatser för koldioxid i linje med EU:s mål för injektionskapacitet bör licensinnehavare för olje- och gasproduktion i EU bidra till detta mål proportionellt till olje- och gasproduktionskapacitet, samtidigt som man är flexibel vad gäller samarbete och beaktar andra bidrag från tredje part.
- (16) Unionen har bidragit till att bygga upp ett globalt ekonomiskt system som bygger på öppen och regelbaserad handel, strävat efter att respektera och främja normer för social och miljömässig hållbarhet och är engagerad till fullo i dessa värden.
- (17) För att hantera säkerhets- och utbudsproblem och bidra till stöd för resiliensen i unionens energisystem och insatser för modernisering och minskning av koldioxidutsläppen krävs ökad tillverkningskapacitet i unionen. Unionens tillverkare av solcellsteknik måste öka sin konkurrenskraft och förbättra säkerheten ur ett utbudsperspektiv genom att sikta på att uppnå minst 30 gigawatt operativ tillverkningskapacitet för solceller senast 2030 i hela värdekedjan för solcellsenergi, i linje med de mål som fastställs i europeiska alliansen för solcellsindustrin, vilket stöds inom ramen för unionens solenergi strategi³⁸. Unionens tillverkare av vind- och

³⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG av den 23 april 2009 om geologisk lagring av koldioxid och ändring av rådets direktiv 85/337/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, 2001/80/EG, 2004/35/EG, 2006/12/EG och 2008/1/EG samt förordning (EG) nr 1013/2006 (EUT L 140, 5.6.2009, s. 114).

³⁷ Djupanalys till kommissionens meddelande COM(2018) 773, *En ren jord åt alla – En europeisk strategisk långsiktig vision för en stark, modern, konkurrenskraftig och klimatneutral ekonomi*.

³⁸ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: *En EU-strategi för solenergi*, SWD(2022) 148 final, 18.5.2022.

värmepumpsteknik måste befästa sin konkurrensfördel och behålla eller öka sina nuvarande marknadsandelar under det här decenniet, i linje med unionens prognoser för teknikutbyggnad som uppfyller energi- och klimatmålen för 2030³⁹. Detta innebär en tillverkningskapacitet i unionen för vindkraft på minst 36 GW och för värmepumpar på minst 31 GW år 2030. Unionens tillverkare av batterier och elektrolysanläggningar behöver konsolidera sitt tekniska ledarskap och aktivt bidra till att forma dessa marknader. För batteriteknik skulle detta innebära att man bidrar till målen för den europeiska batterialliansen och siktar på att närmare 90 % av unionens årliga efterfrågan på batterier kan tillgodose av unionens batteritillverkare, vilket innebär en tillverkningskapacitet i unionen på minst 550 GWh 2030. För EU:s tillverkare av elektrolysanläggningar ställs i REPowerEU-planen en prognos på 10 miljoner ton producerad förnybar vätgas inom unionen och upp till ytterligare 10 miljoner ton importerad förnybar vätgas till 2030. För att säkerställa att EU:s tekniska ledarskap leder till kommersiellt ledarskap, vilket stöds inom ramen för den gemensamma förklaringen om elektrolysanläggningar och den europeiska alliansen för ren vätgas, bör EU:s tillverkare av elektrolysanläggningar ytterligare öka kapaciteten, så att den totala kapaciteten för elektrolysanläggningar uppgår till minst 100 GW vätgas senast 2030.

- (18) När dessa mål övervägs tillsammans, och även vissa delar av försörjningskedjan beaktas (t.ex. växelriktare och solceller, paneler och göt för solceller eller katoder och anoder till batterier), är unionens tillverkningskapacitet låg. Unionens årliga kapacitet för nettonollteknik bör sikta på att närma sig eller uppnå ett riktmärke för den årliga tillverkningskapaciteten på minst 40 % av de årliga användningsbehoven till 2030 för den teknik som förtecknas i bilagan.
- (19) En ökning av tillverkningskapaciteten för nettonollteknik i EU kommer även att bidra till den globala försörjningen av nettonollteknik och till omställningen till rena energikällor globalt.
- (20) Samtidigt kommer nettonollteknikprodukter att bidra till unionens resiliens och en trygg försörjning av ren energi. En trygg försörjning av ren energi är en förutsättning för ekonomisk utveckling liksom för allmän ordning och säkerhet. Nettonollteknikprodukter kommer även att generera fördelar för andra strategiskt viktiga ekonomiska sektorer, t.ex. jordbruk och livsmedelproduktion, genom att säkra tillgången till ren energi och maskiner till konkurrenskraftiga priser, och därmed bidra till EU:s livsmedelstrygghet på ett hållbart sätt samt tillhandahålla allt större avsättningsmöjligheter för biobaserade alternativ genom den cirkulära ekonomin. På samma sätt kommer uppfyllandet av unionens klimatambitioner att innebära både ökad tillväxt och ökat socialt välbefinnande.
- (21) För att upprätthålla konkurrenskraften och minska det nuvarande strategiska importberoendet för viktiga nettonollteknikprodukter och deras försörjningskedjor, samtidigt som man undviker att nya beroenden skapas, behöver unionen fortsätta att stärka sin industribas med nettonollutsläpp och bli mer konkurrenskraftig och

³⁹ Enligt målen för REPowerEU som fastställs i REPowerEU-planen, COM/2022/230 final, och åtföljande arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar *Implementing the REpower EU Action Plan: Investment Needs, Hydrogen Accelerator and achieving the Bio-Methane Targets*, följedokument till: Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: *Planen REPowerEU*, SWD(2022) 230 final, 18.5.2022.

innovationsvänlig. Unionen behöver möjliggöra en snabbare, enklare och mer förutsägbar utveckling av tillverkningskapacitet.

- (22) Medlemsstaterna bör lämna in uppdaterade förslag till sina nationella energi- och klimatplaner för 2021–2030 i juni 2023⁴⁰. Såsom betonas i kommissionens vägledning till medlemsstaterna vid uppdateringen av de nationella energi- och klimatplanerna för 2021–2030⁴¹ bör de uppdaterade planerna innehålla beskrivningar av medlemsstaternas mål och politik för att underlätta en ökning av tillverkningsprojekt avseende kommersiellt tillgänglig energieffektiv och koldioxidsnål teknik, utrustning och viktiga komponenter inom deras territorium. Dessa planer bör även innehålla beskrivningar av medlemsstaternas mål och politik för att uppnå denna ökning genom diversifieringsinsatser i tredjeländer och för att deras industrier ska kunna avskilja och lagra koldioxidutsläpp permanent på platser för geologisk lagring.
- (23) Dessutom fastställs i meddelandet om en industriplan i den gröna given för nettonollåldern⁴² en heltäckande ansats för stöd till utbyggnad av en ren energiteknik som bygger på de fyra pelarna. Den första pelaren syftar till att skapa ett regelverk som förenklar och påskyndar tillståndsgivning för nya tillverknings- och monteringsanläggningar för nettonollteknik och underlätta utbyggnaden av unionens nettonollindustri. Planens andra pelare handlar om att främja investeringar i och finansiering av nettonollteknikproduktion genom den omarbetade tillfälliga kris- och omställningsramen som antogs i mars 2023 och inrättandet av en fond för europeisk suveränitet för att bevara det europeiska ledarskapet vad gäller kritisk och ny teknik som är av betydelse för den gröna och den digitala omställningen. Den tredje pelaren avser utveckling av de färdigheter som behövs för att genomföra omställningen och öka antalet kompetenta arbetstagare i sektorn för ren energiteknik. Den fjärde pelaren är inriktad på handel och diversifiering av försörjningskedjan för kritiska råvaror. Det omfattar att inrätta en klubb för kritiska råvaror, arbeta med likasinnade partner för att tillsammans stärka försörjningskedjor och frigöra sig från enskilda leverantörer av kritiska råvaror.
- (24) Inom ramen för den första pelaren bör unionen utveckla och upprätthålla en industriell grund för tillhandahållande av nollnettotekniklösningar för att trygga sin energiförsörjning, och samtidigt leva upp till ambitionerna om klimatneutralitet. För att stödja det målet och undvika beroenden vad gäller tillgången till nettonollteknik som skulle försena unionens insatser för att minska utsläppen av växthusgaser eller äventyra en trygg energiförsörjning bör denna förordning innehålla bestämmelser för att främja efterfrågan på hållbar och resilient nettonollteknik.
- (25) Enligt direktiven 2014/23/EU, 2014/24/EU och 2014/25/EU får upphandlande myndigheter och enheter som tilldelar kontrakt genom offentliga upphandlingsförfaranden redan nu förlita sig på ytterligare kriterier, utöver pris eller kostnad, för att fastställa det mest ekonomiskt fördelaktiga anbudet. Sådana kriterier avser t.ex. anbudets kvalitet, däribland i fråga om sociala, miljömässiga och innovativa

⁴⁰ Medlemsstaterna ska uppdatera sina nationella planer för 2021–2030 senast i juni 2023 (utkast) respektive juni 2024 (slutliga planer). Se artikel 14 och kraven i kapitel 2 och bilaga I till förordning (EU) 2018/1999.

⁴¹ [Kommissionens tillkännagivande om vägledning för medlemsstaterna vid uppdateringen av de nationella energi- och klimatplanerna för 2021–2030 2022/C 495/02](#), (EUT C 495, 29.12.2022, s. 24).

⁴² Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: *En industriplan i den gröna given för nettonollåldern*, COM/2023/62 final, 1.2.2023.

egenskaper. När kontrakt för nettonollteknik tilldelas genom offentlig upphandling bör upphandlande myndigheter och upphandlande enheter vederbörligen bedöma anbudens bidrag till hållbarhet och resiliens vad gäller ett antal kriterier som rör anbudets miljömässiga hållbarhet, innovation, systemintegrering och resiliens.

- (26) Kriterier som avser social hållbarhet kan tillämpas redan inom ramen för befintlig lagstiftning och kan omfatta arbetsvillkor och kollektivförhandlingar i linje med den europeiska pelaren för sociala rättigheter enligt artikel 30.3 i direktiv 2014/23/EU, artikel 18.2 i direktiv 2014/24/EU och artikel 36.2 i direktiv 2014/25/EU. Upphandlande myndigheter bör bidra till social hållbarhet genom att vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att ekonomiska aktörer vid fullgörande av offentliga kontrakt iakttar tillämpliga miljö-, social- och arbetsrättsliga skyldigheter som fastställts i unionsrätten, nationell rätt, kollektivavtal eller i internationella miljö-, social- och arbetsrättsliga bestämmelser som anges i bilaga X till direktiv 2014/23/EU, bilaga X till direktiv 2014/24/EU och bilaga XIV till direktiv 2014/25/EU⁴³.
- (27) Utan att det påverkar unionslagstiftning som är tillämplig på en särskild teknik, däribland inom ramen för förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för hållbara produkter⁴⁴ och förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om batterier och förbrukade batterier⁴⁵, och såvida inte annat anges där, får upphandlande myndigheter och upphandlande enheter vid utvärdering av den miljömässiga hållbarheten för de nettonolltekniklösningar som upphandlas på grundval av den här förordningen ta hänsyn till olika aspekter med inverkan på klimatet och miljön. Dessa kan t.ex. omfatta varaktigheten och tillförlitligheten för lösningen, möjlighet till reparation och underhåll, möjlighet till uppgradering och återtillverkning, möjlighet till och kvalitet på återvinning, användning av ämnen, förbrukning av energi, vatten och andra resurser under en eller flera av produktens livscyklifaser, vikt och volym för produkten och dess förpackning, införlivande av begagnade komponenter, mängd, egenskaper och tillgänglighet vad gäller de konsumtionsvaror som behövs för att använda och underhålla produkten korrekt, miljöavtryck för produkten och dess miljöpåverkan under livscykeln, produktens koldioxidavtryck, utsläpp av mikroplast, utsläpp till luft, vatten eller mark under en eller flera av produktens livscyklifaser, mängden avfall som genereras, användningsvillkor.
- (28) Om det under ett offentligt upphandlingsförfarande finns ett behov av att diversifiera försörjningskällorna för nettonollteknik, för att undvika enskilda försörjningskällor i den mening som avses i artikel 19.2, och utan att det påverkar unionens internationella åtaganden, bör försörjningen åtminstone anses vara otillräckligt diversifierad om en enda försörjningskälla tillgodoser mer än 65 % av efterfrågan på en viss nettonollteknik inom unionen.
- (29) Under inrättandet av program som gynnar hushåll eller konsumenter som skapar incitament till köp av slutprodukter med nettonollteknik, och utan att det påverkar

⁴³ Kommissionens tillkännagivande *Socialt ansvarsfull upphandling – En handledning till sociala hänsyn i offentlig upphandling (andra upplagan)*, C(2021) 3573 final.

⁴⁴ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för hållbara produkter och om upphävande av direktiv 2009/125/EG (COM(2022) 142 final, 30.3.2022).

⁴⁵ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om batterier och förbrukade batterier, om upphävande av direktiv 2006/66/EG och om ändring av förordning (EU) 2019/1020 (COM/2020/798 final, 10.12.2020).

unionens internationella åtagande, bör utbudet anses vara otillräckligt diversifierat om en enskild källas utbud motsvarar mer än 65 % av den totala efterfrågan på en viss nettonollteknik inom unionen. För att säkerställa en konsekvent tillämpning bör kommissionen årligen offentliggöra en förteckning från och med den dag då denna förordning börjar tillämpas över fördelningen av ursprunget för slutprodukter med nettonollteknik, uppdelat efter andel av unionens utbud från olika källor under det senaste år för vilket uppgifter finns tillgängliga.

- (30) Genom rådets beslut 2014/115/EU godkändes särskilt ändringen av Världshandelsorganisationens avtal om offentlig upphandling (*WTO-avtalet*)⁴⁶. Syftet med WTO-avtalet är att fastställa en multilateral ram med balanserade rättigheter och skyldigheter i samband med offentlig upphandling för att liberalisera och öka världshandeln. När det gäller kontrakt som omfattas av Europeiska unionens tillägg I till WTO-avtalet och andra relevanta internationella avtal som unionen är bunden av, bland annat frihandelsavtal och artikel III.8 a i allmänna tull- och handelsavtalet från 1994, för offentliga organs upphandling av produkter som köpts in för kommersiell återförsäljning eller i syfte att användas vid tillverkning av varor för kommersiell återförsäljning, bör upphandlande myndigheter och upphandlande enheter inte tillämpa kraven i artikel 19.1 d på de ekonomiska aktörer för försörjningskällor som har undertecknat avtalen.
- (31) Tillämpningen av bestämmelserna om resiliens i offentliga upphandlingsförfaranden enligt artikel 19 påverkar inte tillämpningen av artikel 25 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU⁴⁷ eller artiklarna 43 och 85 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU⁴⁸, i enlighet med kommissionens vägledning från 2019⁴⁹. På samma sätt bör bestämmelserna om offentlig upphandling fortsätta att gälla för byggentreprenader, varor och tjänster som omfattas av artikel 19, inbegripet artikel 67.4 i direktiv 2014/24/EU och eventuella genomförandeåtgärder som följer av förslaget till förordning om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för hållbara produkter.
- (32) Viktningen av kriterierna för anbudets bidrag till hållbarhet och resiliens i samband med offentliga upphandlingsförfaranden påverkar inte upphandlande myndigheters och upphandlande enheters möjlighet att fastställa en högre tröskel för kriterierna för miljömässig hållbarhet och innovation, i enlighet med artikel 41.3 och skäl 64 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU⁵⁰, artikel 67.5 i direktiv 2014/24/EU och artikel 82.5 i direktiv 2014/25/EU.
- (33) För att begränsa den administrativa bördan till följd av behovet av att ta hänsyn till kriterier som rör anbudets bidrag till hållbarhet och resiliens, särskilt för mindre offentliga upphandlare och för kontrakt av lägre värde som inte har någon betydande inverkan på marknaden, bör tillämpningen av de relevanta bestämmelserna i denna

⁴⁶ Rådets beslut 2014/115/EU av den 2 december 2013 om ingående av protokollet om ändring av avtalet om offentlig upphandling (EUT L 68, 7.3.2014, s. 1).

⁴⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65).

⁴⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243).

⁴⁹ Meddelande från kommissionen: *Vägledning om tillträde för anbudsgivare och varor från tredjeländer till EU:s upphandlingsmarknad*, Bryssel, C(2019) 5494 final, 24.7.2019.

⁵⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014 om tilldelning av koncessioner (EUT L 94, 28.3.2014, s. 1).

förordning skjutas upp med två år för offentliga upphandlare som inte är inköpscentraler och för kontrakt till ett värde under 25 miljoner euro.

- (34) Vid tillämpningen av de bestämmelser om offentlig upphandling som avses i artikel 19 bör upphandlande myndigheter eller upphandlande enheter, om en produkt omfattas av en delegerad akt som antagits enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369⁵¹, endast köpa produkter som uppfyller skyldigheten i artikel 7.2 i den förordningen.
- (35) Hushåll och slutkonsumenter står för en stor del av unionens efterfrågan på slutprodukter med nettonollteknik, och offentliga stödsystem genom vilka hushållen, särskilt utsatta hushåll och konsumenter med låg och medellåg inkomst, uppmuntras att köpa sådana produkter är viktiga verktyg för att påskynda den gröna omställningen. Inom ramen för initiativet om solenergi på tak som tillkännagavs i EU:s strategi för solenergi⁵² bör medlemsstaterna till exempel inrätta nationella program för att stödja en storskalig utbyggnad av solenergi på tak. I REPowerEU-planen uppmanade kommissionen medlemsstaterna att fullt ut utnyttja stödåtgärder som uppmuntrar byte till värmepumpar. Sådana stödsystem som inrättas nationellt av medlemsstaterna eller lokalt av lokala eller regionala myndigheter bör också bidra till att förbättra hållbarheten och resiliensen i EU:s nettonollteknik. Myndigheterna bör till exempel ge högre ekonomisk ersättning till stödmottagare som köper sådana slutprodukter med nettonollteknik som bidrar mer till resiliens i unionen. Myndigheterna bör säkerställa att deras system är öppna, transparenta och icke-diskriminerande, så att de bidrar till att öka efterfrågan på nettonollteknikprodukter i unionen. Myndigheterna bör också begränsa den ytterligare ekonomiska ersättningen för sådana produkter, för att inte bromsa införandet av nettonollteknik i unionen. För att göra sådana system effektivare bör medlemsstaterna säkerställa att information för både konsumenter och nettonolltekniktillverkare finns lättillgänglig på en kostnadsfri webbplats. Om myndigheterna använder hållbarhets- och resiliensbidrag i system som riktar sig till konsumenter eller hushåll bör detta inte påverka tillämpningen av reglerna om statligt stöd eller WTO:s regler om subventioner.
- (36) När medlemsstaterna, regionala eller lokala myndigheter, offentligrättsliga organ eller sammanslutningar av en eller flera sådana myndigheter, eller ett eller flera sådana offentligrättsliga organ, utformar system som gynnar hushåll eller konsumenter, som ger incitament till inköp av slutprodukter med nettonollteknik som förtecknas i bilagan bör de säkerställa att unionens internationella åtaganden respekteras, bland annat genom att säkerställa att systemen inte uppnår en omfattning som allvarligt skadar WTO-medlemmarnas intressen.
- (37) Dessutom bör kommissionen hjälpa medlemsstaterna att utforma system riktade till hushåll och konsumenter för att skapa synergier och utbyta bästa praxis. Plattformen Net-Zero Europe bör också spela en viktig roll när det gäller att påskynda genomförandet av medlemsstaternas och myndigheternas hållbarhets- och resiliensbidrag i samband med offentlig upphandling och auktion. Den bör utfärda riktlinjer och definiera bästa praxis för hur bidraget ska fastställas och användas, med konkreta och specifika exempel.

⁵¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369 av den 4 juli 2017 om fastställande av en ram för energimärkning och om upphävande av direktiv 2010/30/EU (EUT L 198, 28.7.2017, s. 1).

⁵² Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: *En EU-strategi för solenergi*, COM(2022) 221 final (18.5.2022)

- (38) För att industrin ska kunna anpassa sin produktion i tid bör upphandlande myndigheter och upphandlande enheter i förväg informera marknaden om sina uppskattade upphandlingsbehov av nettonollteknikprodukter.
- (39) Såsom anges i meddelandet om en industriplan i den gröna given för nettonollåldern, som offentliggjordes den 1 februari 2023, står unionsindustrins marknadsandelar under stark press på grund av subventioner i tredjeländer, vilket undergräver lika villkor. Detta innebär att det behövs en snabb och ambitiös reaktion från unionens sida när det gäller att modernisera den rättsliga ramen.
- (40) Tillgång till finansiering är avgörande för att säkerställa unionens öppna strategiska oberoende och för att upprätta en solid tillverkningsbas för nettonollteknik och dess försörjningskedjor i hela unionen. Merparten av de investeringar som krävs för att uppnå målen i den gröna given kommer att komma från privat kapital⁵³ som lockas av tillväxtpotentialen i nettonollekosystemet. Valfungerande, djupa och integrerade kapitalmarknader kommer därför att vara avgörande för att anskaffa och kanalisera de medel som behövs för den gröna omställningen och för projekt för nettonolltekniktillverkning. Snabba framsteg mot kapitalmarknadsunionen behövs därför för att EU ska kunna uppnå sina nettonollmål. Agendan för hållbar finansiering (och blandad finansiering) spelar också en avgörande roll för att öka investeringarna i nettonollteknik, samtidigt som sektorns konkurrenskraft garanteras.
- (41) Om enbart privata investeringar inte är tillräckliga kan ett effektivt genomförande av projekt för nettonolltillverkning dock kräva offentligt stöd i form av statligt stöd. Stödet måste ha en stimulanseffekt och vara nödvändigt, lämpligt och proportionerligt. De befintliga riktlinjerna för statligt stöd, som nyligen har genomgått en djupgående översyn i linje med målen för den gröna och den digitala omställningen, ger goda möjligheter att på vissa villkor stödja investeringar i projekt som omfattas av denna förordning. Medlemsstaterna kan spela en viktig roll när det gäller att underlätta tillgången till finansiering för tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik genom att åtgärda marknadsmisslyckanden genom riktat statligt stöd. Den tillfälliga kris- och omställningsramen som antogs den 9 mars 2023 syftar till att säkerställa lika villkor på den inre marknaden, särskilt i de branscher där produktionen riskerar att flytta utanför EU, medan stödbeloppen ska vara proportionella. Den ska göra det möjligt för medlemsstaterna att vidta åtgärder för att stödja nyinvesteringar i produktionsanläggningar i definierade strategiska nettonollsektorer, bland annat genom skatteförmåner. Om investeringen görs i stödområden kan det tillåtna stödbeloppet ändras till högre stödnivåer och stödtak för att bidra till målet om konvergens mellan medlemsstater och regioner. Lämpliga villkor krävs för att kontrollera de konkreta riskerna för att investeringen leds om utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och att det inte finns någon risk för omlokalisering inom EES. För att mobilisera nationella resurser för detta ändamål får medlemsstaterna använda en andel av intäkterna från utsläppshandelssystemet, som de ska anslå till klimatrelaterade ändamål.

⁵³ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar om att kartlägga Europas återhämtningsbehov, följedokument till meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – *EU vid ett vägsval – bygga upp och bygga nytt för nästa generation*, SWD(2020) 98 final, *Identifying Europe's recovery needs*, 27.5.2020.

- (42) Flera av unionens finansieringsprogram, såsom faciliteten för återhämtning och resiliens, InvestEU, sammanhållningspolitiska program eller innovationsfonden, finns också tillgängliga för att finansiera investeringar i tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik.
- (43) Genom den ändrade förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens⁵⁴ frigjordes ytterligare 20 miljarder euro i icke återbetalningspliktigt stöd till medlemsstaterna för att främja energieffektivitet och ersätta fossila bränslen, bland annat genom EU:s nettonollindustriprojekt. Såsom påpekas i kommissionens vägledning om kapitlen om REPowerEU⁵⁵ uppmanas medlemsstaterna att i REPowerEU-kapitlet i sina planer för återhämtning och resiliens inbegripa åtgärder som stöder investeringar i framställning av nettonollteknik och industriell innovation, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241⁵⁶.
- (44) InvestEU är EU:s flaggskeppsprogram för att främja investeringar, särskilt i den gröna och den digitala omställningen, genom att tillhandahålla finansiering och tekniskt stöd, till exempel genom blandfinansieringsinsatser. Detta bidrar till en ökad tillgång till ytterligare offentligt och privat kapital. Medlemsstaterna uppmanas också att bidra till medlemsstatskomponenten inom InvestEU för att stödja finansiella produkter som är tillgängliga för framställning av nettonollteknik, utan att det påverkar tillämpningen av tillämpliga regler för statligt stöd.
- (45) Medlemsstaterna kan bevilja stöd från sammanhållningspolitiska program i enlighet med tillämpliga regler enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060⁵⁷ för att uppmuntra användning av strategiska nettonollprojekt i mindre utvecklade regioner och övergångsregioner genom investeringspaket för infrastruktur, produktiva investeringar i innovation, tillverkningskapacitet i små och medelstora företag, tjänster, utbildning och kompetenshöjning, inbegripet stöd till kapacitetsuppbyggnad hos offentliga myndigheter och projektansvariga. De tillämpliga medfinansieringssatser som fastställs i programmen får vara upp till 85 % för mindre utvecklade regioner och upp till 60 % eller 70 % för övergångsregioner beroende på den berörda fonden och regionens status, men medlemsstaterna får överskrida dessa tak på projektnivå, där så är möjligt enligt reglerna för statligt stöd. Instrumentet för tekniskt stöd kan hjälpa medlemsstaterna och regionerna att utarbeta strategier för nettonolltillväxt, förbättra företagsklimatet, minska byråkratin och påskynda tillståndsförfaranden. Medlemsstaterna bör uppmuntras att främja hållbarheten i strategiska nettonollprojekt genom att integrera dessa investeringar i europeiska värdekedjor, särskilt med utgångspunkt i interregionala och gränsöverskridande samarbetsnätverk.

⁵⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/435 av den 27 februari 2023 om ändring av förordning (EU) 2021/241 vad gäller REPowerEU-kapitel i planer för återhämtning och resiliens och om ändring av förordningarna (EU) nr 1303/2013, (EU) 2021/1060 och (EU) 2021/1755 samt direktiv 2003/87/EG (EUT L 63, 28.2.2023, s. 1)

⁵⁵ Kommissionens tillkännagivande *Vägledning om planer för återhämtning och resiliens inom ramen för REPowerEU* (2023/C 80/01 (EUT C 80, 3.3.2023, s. 1).

⁵⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241 av den 12 februari 2021 om inrättande av faciliteten för återhämtning och resiliens (EUT L 57, 18.2.2021, s. 17).

⁵⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060 av den 24 juni 2021 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden, Fonden för en rättvis omställning och Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden samt finansiella regler för dessa fonder och för Asyl- migrations- och integrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik (EUT L 231, 30.6.2021, s. 159.).

- (46) Innovationsfonden är också ett mycket lovande och kostnadseffektivt sätt att stödja en ökad tillverkning och användning av förnybar vätgas och annan strategisk nettonollteknik i Europa, vilket stärker den europeiska suveräniteten när det gäller viktig teknik för klimatåtgärder och energitrygghet.
- (47) En fond för europeisk suveränitet ger ett strukturellt svar på investeringsbehoven. Den kommer att bidra till att bevara ett europeiskt försprång inom kritisk och framväxande teknik som är relevant för den gröna och den digitala omställningen, inbegripet nettonollteknik. Detta strukturinstrument bygger på erfarenheterna av samordnade projekt som omfattar flera länder inom ramen för viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse och ska förbättra alla medlemsstaters tillgång till sådana projekt och därigenom skydda sammanhållningen och den inre marknaden mot risker som orsakas av ojämlik tillgång till statligt stöd.
- (48) För att övervinna begränsningarna i de nuvarande fragmenterade offentliga och privata investeringsinsatserna samt underlätta integration och avkastning på investeringar bör kommissionen och medlemsstaterna på ett bättre sätt samordna och skapa synergier mellan befintliga finansieringsprogram på unionsnivå och nationell nivå samt säkerställa bättre samordning och samarbete med näringslivet och centrala aktörer inom den privata sektorn. Plattformen Net-Zero Europe har en viktig roll när det gäller att skapa en god överblick över tillgängliga och relevanta finansieringsmöjligheter och diskutera de enskilda finansieringsbehoven för strategiska nettonollprojekt.
- (49) För att tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik ska kunna införas eller utvidgas så snabbt som möjligt för att säkerställa unionens försörjningstrygghet för nettonollteknik, är det viktigt att skapa planerings- och investeringssäkerhet genom att begränsa den administrativa bördan för projektansvariga till ett minimum. Därför bör medlemsstaternas process för tillståndsgivning för tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik rationaliseras, samtidigt som det säkerställs att sådana projekt är trygga, säkra, har hög miljöprestanda och är förenliga med miljömässiga, sociala och säkerhetsmässiga krav. I unionens miljölagstiftning fastställs gemensamma villkor för förfarandet för och innehållet i nationella processer för tillståndsgivning, vilket säkerställer en hög miljöskyddsnivå. Att beviljas status som strategiskt nettonollprojekt bör inte påverka eventuella tillämpliga tillståndsvillkor för de relevanta projekten, inbegripet de som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU⁵⁸, rådets direktiv 92/43/EEG⁵⁹, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG⁶⁰, Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG⁶¹ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU⁶².
- (50) Samtidigt undergräver oförutsägbarhet, komplexitet och ibland alltför långdragna nationella processer för tillståndsgivning den investeringssäkerhet som behövs för en effektiv utveckling av tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik. För att

⁵⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EUT L 26, 28.1.2012, s. 1).

⁵⁹ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

⁶⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁶¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador (EUT L 143, 30.4.2004, s. 56).

⁶² Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (omarbetning) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

säkerställa och påskynda ett effektivt genomförande bör medlemsstaterna tillämpa förenklade och förutsägbara tillståndsförfaranden. Strategiska nettonollprojekt bör dessutom ges prioriterad status på nationell nivå för att säkerställa snabb administrativ och brådskande hantering i alla rättsliga förfaranden och tvistlösningsförfaranden som rör dem, utan att de behöriga myndigheterna hindras från att rationalisera tillståndsförfarandet för andra tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik som inte är strategiska nettonollprojekt, eller mer generellt.

- (51) Med tanke på deras roll när det gäller att säkerställa unionens försörjningstrygghet i fråga om nettonollteknik och deras bidrag till unionens öppna strategiska oberoende och den gröna och den digitala omställningen, bör ansvariga tillståndsbeviljande myndigheter göra bedömningen att strategiska nettonollprojekt är i allmänhetens intresse. En ansvarig tillståndsbeviljande myndighet kan utifrån en bedömning från fall till fall dra slutsatsen att det allmänintresse som projektet tillför väger tyngre än allmänintresset för natur och miljöskydd, och att projektet följaktligen kan godkännas, förutsatt att alla relevanta villkor i direktiv 2000/60/EG, direktiv 92/43/EEG och direktiv 2009/147/EG⁶³ är uppfyllda.
- (52) För att minska komplexiteten och öka effektiviteten och transparensen bör projektansvariga för tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik kunna interagera med en enda nationell myndighet med ansvar för att samordna hela processen för tillståndsgivning och utfärda ett övergripande beslut inom den tillämpliga tidsfristen. För detta ändamål bör medlemsstaterna utse en enda nationell behörig myndighet. Beroende på en medlemsstats interna organisation bör det vara möjligt att delegera den nationella behöriga myndighetens uppgifter till en annan myndighet, på samma villkor. För att säkerställa ett effektivt genomförande av sina skyldigheter bör medlemsstaterna förse sin nationella behöriga myndighet, eller varje myndighet som agerar på deras vägnar, med tillräcklig personal och tillräckliga resurser.
- (53) För att säkerställa tydlighet om tillståndsstatusen för strategiska nettonollprojekt och begränsa eventuellt rättegångsmissbruk, utan att undergräva en effektiv rättslig prövning, bör medlemsstaterna säkerställa att eventuella tvister om processen för tillståndsgivning löses i tid. Därför bör de nationella behöriga myndigheterna säkerställa att sökande och projektansvariga har tillgång till ett enkelt tvistlösningsförfarande och att strategiska nettonollprojekt beviljas brådskande behandling i alla rättsliga förfaranden och tvistlösningsförfaranden som rör dem, samtidigt som respekten för rätten till försvar säkerställs.
- (54) För att göra det möjligt för företag och projektansvariga, även i gränsöverskridande projekt, att direkt utnyttja fördelarna med den inre marknaden utan onödig ytterligare administrativ börda fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724⁶⁴ allmänna regler för att förfaranden som är relevanta för den inre marknads funktion ska finnas tillgängliga online. De uppgifter som måste lämnas in till de nationella behöriga myndigheterna som en del av de processer för tillståndsgivning som omfattas av denna förordning ska ingå i bilaga I till förordning

⁶³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

⁶⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724 av den 2 oktober 2018 om inrättande av en gemensam digital ingång för tillhandahållande av information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 (EUT L 295, 21.11.2018, s. 1).

(EU) 2018/1724 efter ändringarna enligt den här förordningen, och de tillhörande förfarandena ska läggas till i dess bilaga II, för att säkerställa att projektansvariga kan dra nytta av helt onlinebaserade förfaranden och det tekniska engångssystemet. Nationella behöriga myndigheter som fungerar som en gemensam kontaktpunkt enligt denna förordning ingår i förteckningen över hjälp- och problemlösningstjänster i bilaga III till förordning (EU) 2018/1724.

- (55) Tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik genomgår långdragna och komplexa tillståndsförfaranden på 2–7 år, beroende på medlemsstaten, tekniken och värdekedjans segment. Med tanke på hur stora investeringar som krävs – särskilt för projekt av storleken gigafabrik som behövs för att uppnå de förväntade stordriftsfördelarna – skapar otillräckliga tillståndprocesser ett ytterligare och ofta skadligt hinder för ökningen av tillverkningskapaciteten för nettonollteknik i unionen. För att ge projektansvariga och andra investerare den säkerhet och tydlighet som krävs för att öka utvecklingen av tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik bör medlemsstaterna säkerställa att processen för tillståndsgivning för sådana projekt inte överskrider de på förhand fastställda tidsfristerna. För strategiska nettonollprojekt bör processen för tillståndsgivning inte vara längre än tolv månader för anläggningar med en årlig produktion på mer än 1 GW, och nio månader för anläggningar med en årsproduktion på mindre än 1 GW. För alla andra tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik bör processen för tillståndsgivning inte vara längre än 18 månader för anläggningar med en årlig produktion på mer än 1 GW, och tolv månader för anläggningar med en årsproduktion på mindre än 1 GW. För nettonollteknik för vilken GW-måttet inte är relevant, såsom nät och teknik för avskiljning och lagring av koldioxid eller avskiljning och användning av koldioxid, bör de övre gränserna för ovannämnda tidsfrister gälla. För utbyggnaden av befintliga produktionslinjer bör var och en av de ovannämnda tidsfristerna halveras.
- (56) Med tanke på hur viktiga strategiska nettonollprojekt är för unionens energiförsörjning bör dessutom vissa administrativa restriktioner delvis upphävas eller förenklas för att påskynda genomförandet.
- (57) De miljöbedömningar och miljötillstånd som krävs enligt unionsrätten, bland annat när det gäller vatten, luft, ekosystem, livsmiljöer, biologisk mångfald och fåglar, är en integrerad del av förfarandena för tillståndsgivning för ett tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik och en viktig garanti för att säkerställa att negativa miljöeffekter förebyggs eller minimeras. För att säkerställa att förfaranden för tillståndsgivning för tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik är förutsägbara och i rätt tid bör alla möjligheter att rationalisera de bedömningar och tillstånd som krävs utan att sänka nivån på miljöskyddet förverkligas. I detta avseende bör det säkerställas att de nödvändiga bedömningarna kombineras för att förhindra onödig överlappning, och det bör säkerställas att projektansvariga och ansvariga myndigheter uttryckligen kommer överens om omfattningen av den kombinerade bedömningen innan bedömningen genomförs för att förhindra onödig uppföljning.
- (58) Konflikter om markanvändning kan skapa hinder för utbyggnaden av tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik. Väl utformade planer, inbegripet fysisk planering och zonindelning, som tar hänsyn till potentialen för att genomföra tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik, och vilkas eventuella miljöpåverkan bedöms, kan bidra till att balansera kollektiva nyttigheter och intressen, minska risken för konflikter och påskynda en hållbar utbyggnad av tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik i unionen. De ansvariga nationella, regionala och lokala myndigheterna bör därför överväga att införa

bestämmelser om tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik när relevanta planer utarbetas.

- (59) Rymddata och rymdtjänster från Europeiska unionens rymdprogram, särskilt Copernicus, ska i möjligaste mån användas för att ge information om geologi, biologi, ekologi, socioekonomisk utveckling och resurstillgänglighet för miljöbedömningar och miljötillstånd. Sådana data och tjänster, och särskilt Copernicus kapacitet för övervakning och kontroll av antropogena koldioxidutsläpp, är de viktigaste för att bedöma vilken inverkan industriprojekt och antropogena kolsänkor har på de globala koncentrationerna och flödena av växthusgaser.
- (60) Kommissionen bör, i enlighet med artikel 10.1 i förordning (EU) nr 1025/2012, begära att en eller flera europeiska standardiseringsorganisationer utarbetar europeiska standarder till stöd för målen för denna förordning.
- (61) Vätgaskluster med industriella slutanvändningstillämpningar spelar en viktig roll för utfasningen av fossila bränslen i de energiintensiva industrierna. REPowerEU fastställde målet att fördubbla antalet vätgaskluster i unionen. För att uppnå detta mål bör medlemsstaterna påskynda tillståndsgivningen och överväga regulatoriska sandlådor och prioritera tillgång till finansiering. För att stärka resiliensen för nettonollindustrin bör medlemsstaterna säkerställa sammanlänkningen av vätgaskluster över unionens gränser. Industrianläggningar som producerar sin egen energi och som kan bidra positivt till elproduktionen bör i egenskap av energiproducenter uppmuntras att bidra till ett smart elnät, genom en förenkling av regleringskraven.
- (62) Regulatoriska sandlådor för nettonollteknik kan vara ett viktigt verktyg för att främja innovation på området för nettonollteknik och regleringsrelaterad kunskap. Innovation behöver möjliggöras genom försöksutrymmen, eftersom vetenskapliga resultat måste testas i en kontrollerad verklig miljö. Regulatoriska sandlådor bör införas för att testa innovativ nettonollteknik i en kontrollerad miljö under en begränsad tid. Man måste hitta en balans mellan rättssäkerhet för deltagare i regulatoriska sandlådor för nettonollteknik och uppnåendet av målen i unionsrätten. Eftersom regulatoriska sandlådor för nettonollteknik under alla omständigheter måste uppfylla de grundläggande krav för nettonollteknik som fastställs i unionsrätten och den nationella rätten är det lämpligt att föreskriva att deltagare som uppfyller kraven för stödberättigande för regulatoriska sandlådor för nettonollteknik och som i god tro följer den vägledning som tillhandahålls av de behöriga myndigheterna och de villkor i planen som överenskommit med dessa myndigheter, inte omfattas av straffavgifter eller administrativa sanktionsavgifter. Detta är motiverat eftersom skyddsåtgärderna i princip säkerställer en effektiv efterlevnad av unionsrätten eller medlemsstaternas nationella rätt avseende nettonollteknik, som övervakas i de regulatoriska sandlådorna. Kommissionen kommer att offentliggöra ett dokument med vägledning för sandlådorna under 2023 i enlighet med den nya europeiska agendan för innovation för att stödja medlemsstaterna i utarbetandet av sandlådor för nettonollteknik. Denna innovativa teknik kan så småningom bli avgörande för att uppnå unionens mål för klimatneutralitet, säkerställa försörjningstryggheten och resiliensen i unionens energisystem och följaktligen ingå i tillämpningsområdet för strategisk nettonollteknik.
- (63) Ett övergripande riktmärke och vägledande mål för tillverkningen av viktiga nettonollteknikprodukter i Europeiska unionen föreslås för att hjälpa till att hantera

importberoende och sårbarhetsproblem och säkerställa att unionens klimat- och energimål uppnås.

- (64) En förstärkning av EU:s industrier med nettonollteknik kräver ett betydande antal ytterligare kvalificerade arbetstagare, vilket innebär betydande investeringsbehov i omskolning och kompetenshöjning, även inom yrkesutbildning. Detta bör bidra till att skapa arbetstillfällen av hög kvalitet i linje med sysselsättnings- och utbildningsmålen i den europeiska pelaren för sociala rättigheter. Energiomställningen kommer att kräva en betydande ökning av antalet kvalificerade arbetstagare inom en rad sektorer såsom förnybar energi och energilagring, och har stor potential att skapa arbetstillfällen av hög kvalitet. Enligt kommissionens strategiska EU-plan för energiteknik⁶⁵ uppskattas kompetensbehoven inom delsektorerna för vätgasbränsleceller enbart inom tillverkningsindustrin att uppgå till 180 000 utbildade arbetstagare, tekniker och ingenjörer senast 2030. Inom sektorn för solcellsenergi behövs det upp till 66 000 arbetstillfällen enbart inom tillverkningsindustrin. Det europeiska nätverket för arbetsförmedlingar (Eures) tillhandahåller information, rådgivning samt rekrytering eller förmedling till arbetstagare och arbetsgivare, även över den inre marknadens gränser.
- (65) Eftersom det inte är möjligt att stärka tillverkningskapaciteten för viktig nettonollteknik i unionen utan en tillräckligt stor kvalificerad arbetskraft är det nödvändigt att införa åtgärder för att få fler människor in på arbetsmarknaden, särskilt kvinnor och unga som varken arbetar eller studerar, bland annat genom kompetenshöjande strategier för att komplettera kvalifikationsbaserad rekrytering. I linje med målen i rådets rekommendation om att säkerställa en rättvis omställning till klimatneutralitet är det dessutom viktigt att stödja övergången mellan arbeten för arbetstagare som drabbas av uppsägningar och sektorer på tillbakagång. Detta innebär att man bör investera i kompetens och skapa de arbetstillfällen av god kvalitet som behövs för nettonollteknik i unionen. Med utgångspunkt i, och när man tar full hänsyn till befintliga initiativ, såsom EU-pakten för kompetens, åtgärder på EU-nivå för kompetensinventering och kompetensprognoser, t.ex. från Europeiska centrumet för utveckling av yrkesutbildning (Cedefop) och Europeiska arbetsmyndigheten, och strategin för branschsamverkan kring kompetens, är målet att mobilisera alla aktörer: medlemsstaternas myndigheter, också på regional och lokal nivå, utbildningsanordnare, arbetsmarknadens parter och näringslivet, särskilt små och medelstora företag, i syfte att fastställa kompetensbehov, utveckla utbildningsprogram och använda dem i stor skala på ett snabbt och operativt sätt. Strategiska nettonollprojekt spelar en viktig roll i detta avseende. Medlemsstaterna och kommissionen får säkerställa ekonomiskt stöd, bland annat genom att utnyttja möjligheterna i unionens budget genom instrument som Europeiska socialfonden+, Fonden för en rättvis omställning, Europeiska regionala utvecklingsfonden, faciliteten för återhämtning och resiliens, moderniseringsfonden, REPowerEU och programmet för den inre marknaden.
- (66) Utifrån tidigare erfarenheter, såsom EU-pakten för kompetens och europeiska batterialliansen, bör EU:s akademier för nettonollindustrin utveckla och sprida utbildningsinnehåll för att vidareutbilda och omskola arbetstagare som behövs för viktiga nettonollteknikvärdekedjor, såsom solcells- och solvärmeteknik, förnybar

⁶⁵ Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för forskning och innovation, Gemensamma forskningscentrumet, *The Strategic Energy Technology (SET) plan*, Publikationsbyrån, 2019, <https://data.europa.eu/doi/10.2777/04888>.

vätgasteknik och förnybart råmaterial. Var och en av akademierna ska sträva efter att inom tre år efter att de inrättats möjliggöra yrkesutbildning för 100 000 studerande, för att bidra till att fler får de färdigheter som krävs för nettonollteknik, inbegripet i små och medelstora företag. Innehållet bör utvecklas och användas tillsammans med utbildningsanordnare i medlemsstaterna, relevanta myndigheter i medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter. Utbildningsanordnare, näringslivet och andra aktörer som deltar i kompetenshöjning och omskolning i medlemsstaterna, såsom offentliga arbetsförmedlingar, bör använda det innehåll som akademierna producerar. För att säkerställa transparensen och överföringen avseende arbetstagarnas färdigheter samt deras rörlighet kommer EU:s akademier för nettonollindustrin att utveckla och införa utbildningsintyg, inklusive mikromeriter, som omfattar läranderesultat. De bör utfärdas i form av europeiska digitala utbildningsintyg och kan integreras i Europass och, i förekommande fall, ingå i nationella referensramar för kvalifikationer. Medlemsstaterna uppmuntras att stödja den kontinuerliga omskolning och kompetenshöjning som erbjuds via akademierna och relevanta utbildningsanordnare på deras territorier genom nationella program och unionsfinansiering, bland annat från Europeiska socialfonden+, faciliteten för återhämtning och resiliens, Europeiska regionala utvecklingsfonden, mekanismen för en rättvis omställning, moderniseringsfonden och instrumentet för tekniskt stöd. Plattformen Net-Zero Europe bör bidra till att vägleda akademiernas arbete och tillhandahålla tillsyn.

- (67) Även om det i unionsrätten inte finns särskilda bestämmelser om minimikrav på utbildning för tillträde till eller utövande av ett reglerat yrke, utan det är medlemsstaten som har behörighet att besluta om och hur ett yrke ska regleras, får nationella regler om tillträde till reglerade yrken inte utgöra ett omotiverat eller oproportionellt hinder för utövandet av dessa grundläggande rättigheter. Behörigheten att reglera tillträdet till ett yrke måste utövas inom ramen för principerna om icke-diskriminering och proportionalitet, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/958 av den 28 juni 2018 om proportionalitetsprövning före antagandet av ny reglering av yrken. Medlemsstaterna bör i sin bedömning ta hänsyn till de eventuella negativa effekter som regleringen av yrken kan ha på tillgången till färdigheter i nettonollindustrin, och sträva efter att begränsa regleringen på dessa områden i största möjliga utsträckning.
- (68) Om utbildningsprogram som utvecklats av EU:s akademier för nettonollindustrin resulterar i utbildningsintyg som kan vara till hjälp för personer som söker tillträde till ett reglerat yrke bör medlemsstaterna, för att underlätta rörligheten inom strategiska yrken i nettonollindustrin, godta dessa intyg som tillräckliga bevis på de kunskaper, färdigheter och kompetenser som de bestyrker.
- (69) På unionsnivå bör en plattform Net-Zero Europe inrättas. Den ska bestå av medlemsstaterna och kommissionen ska vara ordförande. Plattformen Net-Zero Europe kan ge råd till och bistå kommissionen och medlemsstaterna i specifika frågor och tillhandahålla ett referensorgan där kommissionen och medlemsstaterna samordnar sina åtgärder och underlättar informationsutbytet i frågor som rör denna förordning. Plattformen Net-Zero Europe bör vidare utföra de uppgifter som anges i de olika artiklarna i denna förordning, särskilt när det gäller tillståndsförfaranden, inbegripet gemensamma kontaktpunkter, strategiska nettonollprojekt, samordning av finansiering, tillgång till marknader och kompetens samt regulatoriska sandlådor för innovativ nettonollteknik. Vid behov får plattformen inrätta permanenta eller tillfälliga arbetsgrupper och bjuda in tredje parter, såsom experter eller företrädare för nettonollindustrin.

- (70) Som en del av industriplanen i den gröna given tillkännagav kommissionen sin avsikt att ingå industripartnerskap för nettonollteknik, anta nettonollteknik globalt och stödja den roll som EU:s industriella kapacitet spelar när det gäller att bana väg för den globala omställningen till ren energi. Kommissionen och medlemsstaterna får inom plattformen samordna partnerskapen och diskutera befintliga relevanta partnerskap och processer, såsom gröna partnerskap, energidialoger och andra former av befintliga bilaterala kontraktsarrangemang, samt potentiella synergier med relevanta medlemsstaters bilaterala avtal med tredjeländer.
- (71) Unionen bör sträva efter att diversifiera den internationella handeln och investeringarna i nettonollteknik och främja globala höga sociala och miljömässiga standarder i nära samarbete och partnerskap med likasinnade länder. På samma sätt bör kraftfullare forsknings- och innovationsåtgärder för att utveckla och införa nettonollteknik genomföras i nära samarbete med partnerländerna inom ramen för en öppen men beslutsam strategi.
- (72) Om befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen enligt denna förordning är det ytterst viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd, inbegripet på expertnivå, under beredningsarbetet och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (73) I den mån någon av de åtgärder som avses i denna förordning utgör statligt stöd ska bestämmelserna om sådana åtgärder inte påverka tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget.
- (74) Eftersom målet för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

I. Syfte, tillämpningsområde och definitioner

Artikel 1

Innehåll

1. I denna förordning fastställs en åtgärdsram för innovation och ökning av tillverkningskapaciteten för nettonollteknik i unionen för att stödja unionens mål till 2030 att minska nettoutsläppen av växthusgaser med minst 55 % jämfört med 1990 års nivåer och unionens klimatneutralitetsmål till 2050, enligt vad som anges i förordning (EU) 2021/1119, och för att säkerställa att unionen har säker och hållbar tillgång till den nettonollteknik som krävs för att skydda resiliensen i unionens energisystem och att bidra till att skapa arbetstillfällen av god kvalitet.

2. För att det ska gå att uppnå det allmänna mål som avses i punkt 1 innehåller den här förordningen åtgärder som syftar till att säkerställa
 - a) att tillverkningskapaciteten i unionen vad gäller den strategiska nettonollteknik som förtecknas i bilagan senast 2030 närmar sig eller uppnår ett riktmärke på minst 40 % av unionens årliga användningsbehov för motsvarande teknik som behövs för att uppnå unionens klimat- och energimål senast 2030, och
 - b) den fria rörligheten för nettonollteknik som släpps ut på den inre marknaden.
3. Om kommissionen, på grundval av den rapport som avses i artikel 35, drar slutsatsen att unionen sannolikt inte uppnår de mål som fastställs i punkt 1 ska kommissionen bedöma genomförbarheten och proportionaliteten i de föreslagna åtgärderna eller utöva sin befogenhet på unionsnivå för att säkerställa att målen uppnås.

Artikel 2

Tillämpningsområde

Denna förordning ska tillämpas på nettonollteknik, förutom artiklarna 26 och 27 i denna förordning, som ska tillämpas på innovativ nettonollteknik. Råvaror, förädlade material eller komponenter som omfattas av tillämpningsområdet för förordning (EU) .../... [lägg till fotnot med hänvisningar till offentliggörande av förordningen om kritiska råvaror] ska vara undantagna från tillämpningsområdet för denna förordning.

Artikel 3

Definitioner

1. I denna förordning gäller följande definitioner:
 - (a) *nettonollteknik*: teknik för förnybar energi⁶⁶, teknik för lagring av el och värme, värmepumpar, nätteknik, teknik för förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung, teknik för hållbara alternativa bränslen⁶⁷, elektrolysanläggningar och bränsleceller, avancerad teknik för produktion av energi från kärnprocesser med minimalt avfall från bränslecykeln, små modulära reaktorer med avancerade bränslen, teknik för avskiljning, utnyttjande och lagring av koldioxid, och teknik för systemrelaterad energieffektivitet. Den avser slutprodukterna, särskilda komponenter och särskilda maskiner som främst används för tillverkningen av dessa produkter. Den ska ha uppnått en teknisk mognadsgrad på minst 8.
 - (b) *komponent*: en liten del av en nettonollteknik som tillverkas och handlas av ett företag, med utgångspunkt i förädlade material.
 - (c) *innovativ nettonollteknik*: teknik som uppfyller definitionen av nettonollteknik, men som inte har uppnått en teknisk mognadsgrad på minst 8, och som består av en verklig innovation, som inte för närvarande finns tillgänglig på

⁶⁶ Med "förnybar energi" avses "förnybar energi" enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor.

⁶⁷ Med "hållbara alternativa bränslen" avses bränslen som omfattas av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om säkerställande av lika villkor för hållbar luftfart, COM/2021/561 final och av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om användning av förnybara och koldioxidsnåla bränslen för sjötransport, COM/2021/562 final.

marknaden och som är tillräckligt avancerad för att testas i en kontrollerad miljö.

- (d) *tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik*: en planerad industrianläggning eller utbyggnad eller ombyggnad av en befintlig anläggning som framställer nettonollteknik.
- (e) *strategiskt nettonollprojekt*: ett tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik inom unionen som uppfyller kriterierna i artikel 10.
- (f) *process för tillståndsgivning*: en process som omfattar alla relevanta administrativa tillstånd att planera, bygga, utöka och driva tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik, däribland bygglov, kemikalietillstånd och tillstånd för nätanslutning samt miljöbedömningar och miljötillstånd där sådana krävs, och som omfattar även alla administrativa ansökningar och förfaranden från godkännande av ansökningens giltighet till anmälan av det övergripande beslutet om utfallet av förfarandet av den ansvariga nationella behöriga myndigheten.
- (g) *övergripande beslut*: beslut eller samling beslut av myndigheter i en medlemsstat, med undantag för domstolar eller liknande organ, där det avgörs om en projektansvarig ska få tillstånd att genomföra ett tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik, utan att det påverkar ett beslut som fattas inom ramen för ett administrativt överklagandeförfarande.
- (h) *projektansvarig*: ett företag eller ett konsortium av företag som utvecklar ett tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik eller ett strategiskt nettonollprojekt.
- (i) *regulatorisk sandlåda för nettonollteknik*: en modell som ger företag möjlighet att testa innovativ nettonollteknik i en kontrollerad verklig miljö, enligt en särskild plan, som är utvecklad och övervakas av en behörig myndighet.
- (j) *teknisk mognadsgrad*: en metod för att skatta en tekniks mognadsgrad, enligt den klassificering som används av Internationella energioorganet.
- (k) *berörd myndighet*: myndighet som enligt nationell rätt är behörig att utfärda tillstånd och godkännanden i samband med planering, utformning och uppförande av fasta tillgångar, inbegripet energiinfrastruktur.
- (l) *offentligt upphandlingsförfarande*: något av följande:
 - i) alla typer av tilldelningsförfaranden som omfattas av direktiv 2014/24/EU för ingående av ett offentligt kontrakt eller direktiv 2014/25/EU för ingående av ett varu-, byggentreprenad- och tjänstekontrakt,
 - ii) ett förfarande för tilldelning av byggkoncession eller tjänstekoncession som omfattas av direktiv 2014/23/EU.
- (m) *upphandlande myndighet*: när det gäller offentliga upphandlingsförfaranden, upphandlande myndighet enligt definitionen i artikel 6 i direktiv 2014/23/EU, artikel 2.1.1 i direktiv 2014/24/EU och artikel 3 i direktiv 2014/25/EU.
- (n) *upphandlande enhet*: när det gäller offentliga upphandlingsförfaranden, upphandlande enhet enligt definitionen i artikel 7 i direktiv 2014/23/EU och artikel 4 i direktiv 2014/25/EU.

- (o) *kontrakt*: när det gäller offentliga upphandlingsförfaranden, kontrakt enligt definitionen i artikel 2.1.5 i direktiv 2014/24/EU, kontrakt enligt definitionen i varu-, byggentreprenad- och tjänstekontrakt, enligt definitionen i artikel 2.1 i direktiv 2014/25/EU och koncessioner enligt definitionen i artikel 5.1 i direktiv 2014/23/EU.
- (p) *auktion*: en mekanism för konkurrensutsatta anbudsförfaranden, som inte omfattas av definitionen av koncessioner i enlighet med artikel 5.1 i direktiv 2014/23/EU;
- (q) *kapacitet för koldioxidinjektion*: den mängd koldioxid som varje år kan injiceras i en fungerande geologisk lagringsplats, enligt vad som tillåts inom ramen för direktiv 2009/31/EG, med syftet att öka koldioxidupptaget, särskilt från storskaliga industrianläggningar och som mäts i ton per år.
- (r) *integrering av energisystem*: lösningar för planering och drift av energisystemet som helhet, innefattande flera energibärare, infrastrukturer och förbrukningssektorer, genom att skapa starkare kopplingar mellan dessa i syfte att leverera fossilfria, tillförlitliga och resurseffektiva energitjänster till lägsta möjliga kostnad för samhället.
- (s) *tillverkningskapacitet*: den totala produktionskapaciteten för den nettonollteknik som framställs i ett tillverkningsprojekt. Om det inte produceras slutprodukter i tillverkningsprojektet utan i stället särskilda komponenter eller särskilda maskiner som främst används när sådana produkter produceras, avser tillverkningskapacitet produktionskapaciteten för den slutprodukt som ska produceras med användning av sådana komponenter eller särskilda maskiner.

Kapitel II

Villkor som möjliggör nettonolltekniktillverkning

AVSNITT I

EFFEKTIVISERING AV ADMINISTRATIVA PROCESSER OCH PROCESSER FÖR TILLSTÅNDSGIVNING

Artikel 4

Gemensam kontaktpunkt

1. Senast ...[tre månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska medlemsstaterna utse en nationell behörig myndighet som ska ha ansvaret för att underlätta och samordna processen för tillståndsgivning för tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik, däribland för strategiska nettonollprojekt, och för att ge råd i fråga om hur den administrativa bördan kan minskas i linje med artikel 5.
2. Den nationella behöriga myndigheten som avses i punkt 1 ska vara den enda kontaktpunkten för den projektansvariga under den process för tillståndsgivning som leder till ett övergripande beslut för ett visst projekt och ska samordna inlämningen av alla relevanta handlingar och all relevant information.
3. Ansvarsområdena för den nationella behöriga myndighet som avses i punkt 1 eller de uppgifter som är förknippade med den kan delegeras till eller utföras av en annan myndighet, för ett visst projekt, förutsatt att

- a) den nationella behöriga myndigheten underrättar den projektansvariga om den delegeringen,
 - b) en enda myndighet ansvarar för varje projekt,
 - c) en enda myndighet samordnar inlämningen av alla relevanta handlingar och all relevant information.
4. Projektansvariga ska ha rätt att lämna in handlingar som är relevanta för processen för tillståndsgivning i elektronisk form.
 5. Den nationella behöriga myndigheten ska beakta eventuella giltiga studier som genomförts och tillstånd eller godkännanden som utfärdats för ett visst projekt innan processen för tillståndsgivning inleddes för projektet i fråga i enlighet med denna artikel, och ska inte kräva upprepade studier, tillstånd eller godkännanden, såvida inte annat krävs enligt unionsrätten.
 6. Den nationella behöriga myndigheten ska säkerställa att ansökanden enkelt har tillgång till information om och enkla förfaranden för att lösa tvister som rör processen för tillståndsgivning och utfärdandet av tillstånd för att genomföra eller utöka projekt, däribland, i tillämpliga fall, alternativa tvistlösningsmekanismer.
 7. Medlemsstaterna ska säkerställa att den nationella behöriga myndighet som ansvarar för hela processen för tillståndsgivning, däribland alla steg i förfarandet, har tillräckligt med kvalificerad personal och tillräckliga ekonomiska och tekniska resurser, även för kompetenshöjning och omskolning, för att effektivt kunna utföra sina uppgifter inom ramen för denna förordning.
 8. På den plattform som avses i artiklarna 28 och 29 ska återkommande diskussioner hållas om genomförandet av dessa avsnitt och artiklarna 12 och 13 och bästa praxis utbytas om hur nationella behöriga myndigheter kan organiseras och processernas för tillståndsgivning påskyndas.

Artikel 5

Tillgång till information online

Medlemsstaterna ska tillhandahålla följande information om administrativa processer som är relevanta för tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik, däribland för strategiska nettonollprojekt, online och på ett centraliserat och lättillgängligt sätt:

- (a) Processen för tillståndsgivning.
- (b) Finansierings- och investeringstjänster.
- (c) Finansieringsmöjligheter på unionsnivå eller medlemsstatsnivå.
- (d) Tjänster för affärsstöd, vilket innefattar men inte är begränsat till, deklaration av bolagsskatt, lokal skattelagstiftning och arbetsrätt.

Artikel 6

Varaktighet för processen för tillståndsgivning

1. Processen för tillståndsgivning för tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik får inte överskrida någon av följande tidsfrister:
 - (a) Tolv månader för tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik med en årlig tillverkningskapacitet på mindre än 1 GW.

- (b) 18 månader för tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik med en årlig tillverkningskapacitet på mer än 1 GW.
2. För tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik för vilka en årlig tillverkningskapacitet inte mäts i GW får processen för tillståndsgivning inte överskrida en tidsfrist på 18 månader.
 3. För utbyggnad av tillverkningskapaciteten i befintliga tillverkningsanläggningar ska de tidsfrister som avses i punkterna 1 och 2 halveras.
 4. I undantagsfall får behöriga myndigheter, om det krävs på grund av det föreslagna projektets karaktär, komplexitet, plats eller storlek, förlänga de tidsfrister som avses i punkterna 1 och 2 med högst en månad innan de löper ut och från fall till fall.

Om behöriga myndigheter anser att det föreslagna projektet medför exceptionella risker för arbetstagarnas eller allmänhetens hälsa och säkerhet, och om det krävs mer tid för att fastställa att tillräckliga skyddsåtgärder införs får de förlänga dessa tidsfrister med ytterligare sex månader innan de löper ut och från fall till fall.
 5. I händelse av detta ska den behöriga myndigheten informera den projektansvariga om skälen till förlängningen och om det datum då det skriftliga övergripande beslutet förväntas.
 6. Senast en månad efter mottagandet av ansökan om tillstånd ska behöriga myndigheter validera ansökan eller, om den projektansvariga inte har lämnat in all den information som krävs för att behandla en ansökan, begära att den projektansvariga lämnar in en fullständig ansökan inom 14 dagar från denna begäran. Datumet för godkännandet av att ansökan är giltig av den nationella behöriga myndighet som avses i artikel 4.1 ska vara startpunkten för processen för tillståndsgivning.
 7. Senast en månad efter det att ansökan har godkänts som giltig ska den nationella behöriga myndigheten utarbeta en utförlig plan för processen för tillståndsgivning, i nära samarbete med den projektansvariga och andra berörda myndigheter. Planen ska offentliggöras av den nationella behöriga myndighet som avses i artikel 4.1, på en fritt tillgänglig webbplats.
 8. De tidsfrister som anges i denna artikel ska inte påverka skyldigheter som följer av unionsrätten och internationell rätt och inte heller förfaranden för överklaganden av förvaltningsbeslut och rättslig prövning av en domstol.
 9. De tidsfrister som anges i denna artikel för något av förfarandena för tillståndsgivning ska inte påverka tillämpningen av eventuella kortare tidsfrister som fastställs av medlemsstaterna.

Artikel 7

Miljöbedömningar och miljötillstånd

1. Om en miljökonsekvensbedömning måste utföras i enlighet med artiklarna 5–9 i direktiv 2011/92/EU ska berörd projektansvarig begära ett yttrande från den behöriga myndighet som avses i artikel 4 om omfattning av och detaljnivå för den information som ska ingå i miljökonsekvensbeskrivningen enligt artikel 5.1 i det direktivet. Den nationella behöriga myndigheten ska säkerställa att det yttrande som avses i första stycket utfärdas så snart som möjligt och inom en tidsperiod som inte överstiger 30 dagar från det datum när den projektansvariga lämnade in sin begäran.

2. Om skyldigheten att bedöma effekterna på miljön föreligger samtidigt på grund av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU, direktiv 92/43/EEG, direktiv 2009/147/EG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, direktiv 2001/42/EG⁶⁸, Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG⁶⁹, Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU eller direktiv 2012/18/EU⁷⁰ ska den nationella behöriga myndigheten föreskriva samordnade eller gemensamma förfaranden för att uppfylla kraven i den unionslagstiftningen.

Enligt det samordnade förfarande som avses i första stycket ska den nationella behöriga myndigheten samordna de olika enskilda bedömningarna av miljöpåverkan av ett visst projekt som krävs enligt tillämplig unionslagstiftning.

Enligt det gemensamma förfarande som avses i första stycket ska den nationella behöriga myndigheten tillhandahålla en enskild bedömning av miljöpåverkan av ett visst projekt som krävs enligt tillämplig unionslagstiftning.

3. Den nationella behöriga myndigheten ska säkerställa att de berörda myndigheterna utfärdar en motiverad slutsats som avses i artikel 1.2 g iv i direktiv 2011/92/EU rörande miljökonsekvensbedömningen inom tre månader efter det att den erhållit alla nödvändig information som samlats in enligt artiklarna 5, 6 och 7 i det direktivet och slutfört de samråd som avses i artiklarna 6 och 7 i det direktivet.
4. Tidsramarna för samråd med den berörda allmänheten avseende den miljökonsekvensbeskrivning som avses i artikel 5.1 i direktiv 2011/92/EU får inte överstiga 45 dagar. I fall som omfattas av artikel 6.4 andra stycket ska denna period förlängas till 90 dagar.

Artikel 8 **Planering**

1. Vid utarbetandet av planer, däribland zonindelning, fysisk planering och markanvändningsplaner ska regionala och lokala myndigheter, i tillämpliga fall, innefatta dessa planers bestämmelser för utveckling av tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik, däribland strategiska nettonollprojekt. Artificiella och bebyggda ytor, industriområden, tidigare exploaterad mark och, i tillämpliga fall, oexploaterad mark som inte kan användas till jord- eller skogsbruk ska prioriteras.
2. Om planerna innehåller bestämmelser om utveckling av tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik, även strategiska nettonollprojekt, och omfattas av en bedömning enligt direktiv 2001/42/EG och enligt artikel 6 i direktiv 92/43/EEG, ska dessa bedömningar kombineras. I förekommande fall ska denna samlade bedömning även behandla inverkan på potentiellt berörda vattenförekomster och bekräfta huruvida planen potentiellt förhindrar att en vattenförekomst uppnår god status eller god potential eller orsakar en försämring av status eller potential som avses i artikel 4 i direktiv 2000/60/EG eller potentiellt skulle kunna hindra att en vattenförekomst uppnår god status eller god potential. Om medlemsstaterna är

⁶⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan (EGT L 197, 21.7.2001, s. 30).

⁶⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

⁷⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/18/EU av den 4 juli 2012 om åtgärder för att förebygga och begränsa faran för allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår och om ändring och senare upphävande av rådets direktiv 96/82/EG (EUT L 197, 24.7.2012, s. 1).

skyldiga att bedöma effekterna av befintliga och framtida verksamheter på den marina miljön, däribland samspelet mellan land och hav, enligt vad som avses i artikel 4 i direktiv 2014/89/EU, ska den samlade bedömningen även omfatta dessa effekter.

Artikel 9

Tillämplighet för Uneces konventioner

1. Bestämmelserna i denna förordning påverkar inte skyldigheterna enligt artiklarna 6 och 7 i FN:s ekonomiska kommission för Europas (Unece) konvention om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor, som undertecknades i Århus den 25 juni 1998, och enligt Uneces konvention om miljökonsekvensbeskrivningar i ett gränsöverskridande sammanhang, som undertecknades i Esbo den 25 februari 1991.
2. Alla beslut som antas enligt detta avsnitt och artiklarna 12 och 13 ska offentliggöras.

AVSNITT II

STRATEGISKA NETTONOLLPROJEKT

Artikel 10

Urvalskriterier

1. Medlemsstaterna ska som strategiska nettonollprojekt erkänna tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik som motsvarar en teknik som förtecknas bilagan och som finns i unionen som bidrar till uppnåendet av de mål som fastställs i artikel 1 i denna förordning, och som uppfyller minst ett av följande kriterier:
 - a) Tillverkningsprojektet för framställning av nettonollteknik bidrar till teknisk och industriell resiliens i unionens energisystem genom att öka tillverkningskapaciteten för en komponent eller del i värdekedjan för nettonollteknik där unionen är starkt beroende av import från ett enda tredjeland.
 - b) Tillverkningsprojektet för framställning av nettonollteknik har en positiv inverkan på unionens försörjningskedja för nettonollindustrin eller sektorer i senare led, utöver den projektansvariga och de berörda medlemsstaterna, och bidrar till konkurrenskraften och skapandet av arbetstillfällen av hög kvalitet i unionens försörjningskedja för nettonollindustrin, enligt minst tre av följande kriterier:
 - i) Det ökar i betydande grad unionens tillverkningskapacitet för nettonollteknik.
 - ii) Det framställer teknik med bättre hållbarhet och prestanda.
 - iii) Det inför åtgärder för att attrahera, vidareutbilda eller omskola den arbetskraft som krävs för nettonolltekniken, däribland genom lärlingsutbildningar, i nära samarbete med arbetsmarknadens parter.
 - iv) Det inför omfattande metoder för koldioxidsnål och cirkulär tillverkning, däribland återvinning av spillvärme.
2. Medlemsstaterna ska som strategiska nettonollprojekt erkänna projekt för koldioxidlagring som uppfyller följande kriterier:

- a) Lagringsplatsen för koldioxid finns i unionens territorium, i dess ekonomiska zoner eller på dess kontinentalsocklar i den mening som avses i Förenta nationernas havsrättskonvention (Unclos).
 - b) Projektet för koldioxidlagring bidrar till uppnåendet av det mål som fastställs i artikel 18.
 - c) Projektet för koldioxidlagring har ansökt om ett tillstånd för säker och permanent geologisk lagring av koldioxid i enlighet med direktiv 2009/31/EG.
3. Tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik som motsvarar teknik som förtecknas i bilagan och finns i mindre utvecklade regioner och övergångsregioner och i territorier som omfattas av Fonden för en rättvis omställning, och som är berättigade till finansiering enligt reglerna för sammanhållningspolitiken, ska av medlemsstaterna erkännas som strategiska nettonollprojekt enligt artikel 11.3 på begäran av den projektansvariga utan att den projektansvariga behöver lämna in en formell ansökan enligt artikel 11.2.
4. Ett tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik som finns i unionen och bidrar till uppnåendet av de mål som fastställs i artikel 1.1 och antingen omfattas av EU:s innovationsfond för utsläppshandelssystemet eller är del av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse, partnerskapet Hydrogen Valleys eller vätgasbanken, om fonderna stöder investeringar i tillverkningskapacitet som avser en teknik som förtecknas i bilagan, ska av medlemsstaterna erkännas som ett strategiskt nettonollprojekt enligt artikel 11.3 på begäran av den projektansvariga utan att den projektansvariga behöver lämna in en formell ansökan enligt artikel 11.2.

Artikel 11

Ansökan och erkännande

1. Ansökningar om erkännande av projekt för nettonollteknik som strategiska nettonollprojekt ska lämnas in av den projektansvariga till berörd medlemsstat.
2. Den ansökan som avses i punkt 1 ska innehålla samtliga följande uppgifter:
 - a) Relevanta belägg avseende uppfyllandet av de krav som fastställs i artikel 10.1 eller 10.2.
 - b) En affärsplan som utvärderar projektets ekonomiska bärkraft och som är förenlig med målet att skapa arbetstillfällen av hög kvalitet.
3. Medlemsstaterna ska inom en månad bedöma den ansökan som avses i punkt 1 i en rättvis och transparent process. Om medlemsstaten inte har fattat ett beslut inom den tidsramen ska projektet anses vara godkänt.
4. Kommissionen får yttra sig om de godkända projekten. Om en medlemsstat avslår en ansökan har den sökande rätt att lämna in sin ansökan till kommissionen, som ska bedöma ansökningen inom 20 arbetsdagar.
5. Om kommissionen efter sin bedömning i enlighet med punkt 4 bekräftar medlemsstatens avslag av ansökningen ska kommissionen underrätta sökanden om sin slutsats i form av en skrivelse. Om kommissionen gör en annan bedömning än medlemsstaten ska projektet i fråga diskuteras på plattformen Net-Zero Europe.
6. Om kommissionen eller en medlemsstat finner att ett strategiskt nettonollprojekt har genomgått betydande ändringar eller att det inte längre uppfyller kriterierna i artikel 10.1 eller 10.3, eller om erkännandet av det byggde på en ansökan som innehöll

felaktiga uppgifter, ska kommissionen eller medlemsstaten informera den berörda projektansvariga. Efter att ha hört den projektansvariga får medlemsstaten upphäva beslutet att tilldela ett projekt statusen strategiskt nettonollprojekt.

7. Projekt som inte längre erkänns som strategiska nettonollprojekt ska förlora alla rättigheter med koppling till den statusen enligt denna förordning.
8. Kommissionen ska inrätta och upprätthålla ett offentligt register med strategiska nettonollprojekt.

Artikel 12

Prioritetsstatus för strategiska nettonollprojekt

1. Projektansvariga och alla myndigheter som enligt nationell rätt är behöriga att utfärda olika tillstånd och godkännanden med avseende på planering, utformning och uppförande av fasta tillgångar, däribland energiinfrastruktur, ska säkerställa att dessa förfaranden för strategiska nettonollprojekt hanteras på snabbast möjliga sätt i enlighet med unionsrätten och nationell rätt.
2. Utan att det påverkar de skyldigheter som föreskrivs i unionsrätten ska medlemsstaterna tilldela strategiska nettonollprojekt statusen högsta möjliga nationella betydelse, om det finns en sådan status i nationell rätt, och dessa projekt ska behandlas i enlighet därmed i processerna för tillståndsgivning, vilket innefattar sådana som avser miljöbedömningar och om det föreskrivs i nationell rätt, fysisk planering.
3. Strategiska nettonollprojekt ska anses bidra till att trygga försörjningen av strategisk nettonollteknik i unionen och därför vara av allmänintresse. När det gäller den miljöpåverkan som behandlas i artiklarna 6.4 och 16.1 i direktiv 92/43/EEG, artikel 4.7 i direktiv 2000/60/EG och artikel 9.1 a i direktiv 2009/147/EG ska strategiska nettonollprojekt i unionen anses vara av allmänintresse och kan anses vara av övervägande allmänintresse förutsatt att alla villkor i de direktiven är uppfyllda.
4. Alla tvistlösningsförfaranden, rättstvister, överklaganden och rättsmedel i samband med strategiska nettonollprojekt inför nationella domstolar, tribunaler och paneler, inbegripet medling eller skiljeförfaranden, om sådana finns i nationell rätt, ska behandlas som brådskande, om och i den utsträckning sådana brådskande förfaranden föreskrivs i nationell rätt och förutsatt att normalt tillämplig rätt till försvar av individer eller av lokala samhällen respekteras. Projektansvariga för strategiska nettonollprojekt ska delta i sådana brådskande förfaranden, i tillämpliga fall.

Artikel 13

Varaktighet för processen för tillståndsgivning för strategiska nettonollprojekt

1. Processen för tillståndsgivning för strategiska nettonollprojekt får inte överskrida någon av följande tidsfrister:
 - a) Nio månader för strategiska nettonollprojekt med en årlig tillverkningskapacitet på mindre än 1 GW.
 - b) Tolv månader för strategiska nettonollprojekt med en årlig tillverkningskapacitet på mer än 1 GW.

- c) 18 månader för alla tillstånd som krävs för att driva en lagringsplats i enlighet med direktiv 2009/31/EG.
- 2. För strategisk nettonollteknik för vilken en årlig tillverkningskapacitet inte mäts i GW får processen för tillståndsgivning inte överskrida en tidsfrist på tolv månader.
- 3. För utbyggnad av tillverkningskapaciteten i befintliga tillverkningsanläggningar ska de tidsfrister som avses i punkterna 1 och 2 halveras.
- 4. Nationella behöriga myndigheter ska säkerställa att frånvaron av svar från berörda administrativa organ inom de tillämpliga tidsfrister som avses i denna artikel leder till de särskilda mellanliggande stegen för att anses vara godkänd, utom när det särskilda projektet omfattas av en miljökonsekvensbedömning i enlighet med rådets direktiv 92/43/EEG eller direktiv 2000/60/EG, direktiv 2008/98/EG, direktiv 2009/147/EG, direktiv 2010/75/EU, 2011/92/EU eller direktiv 2012/18/EU eller ett fastställande av huruvida en sådan miljökonsekvensbedömning är nödvändig och bedömningarna i fråga ännu inte har utförts, eller om principen om tyst myndighetsgodkännande inte finns i det nationella rättssystemet. Denna bestämmelse ska inte gälla slutliga beslut om resultatet av processen, som ska vara uttryckliga. Alla beslut ska offentliggöras.

Artikel 14

Påskynda genomförandet

- 1. Kommissionen och medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att påskynda och attrahera privata investeringar i strategiska nettonollprojekt. Sådana åtgärder kan, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget, innefatta att tillhandahålla och samordna stöd till strategiska nettonollprojekt som har svårt att få finansiering.
- 2. Medlemsstaterna får tillhandahålla administrativt stöd till strategiska nettonollprojekt för att underlätta ett snabbt och effektivt genomförande, däribland genom att
 - a) stöd för att säkerställa efterlevnad av tillämpliga administrativa skyldigheter och rapporteringsskyldigheter,
 - b) stöd till projektansvariga för att ytterligare öka allmänhetens acceptans av projektet.

Artikel 15

Samordning av finansiering

- 1. På plattformen Net-Zero Europe, som inrättas genom artikel 28, ska man diskutera ekonomiska behov och flaskhalsar för strategiska nettonollprojekt och potentiell bästa praxis, särskilt vad gäller utvecklingen av EU-övergripande försörjningskedjor, bland annat på grundval av regelbundna utbyten med relevanta industriallianser.
- 2. På plattformen Net-Zero Europe ska, på begäran av den projektansvariga för det strategiska nettonollprojektet, diskussioner föras och råd ges om hur finansieringen av projektet kan slutföras, med beaktande av den finansiering som redan säkrats och med beaktande av åtminstone följande faktorer:
 - a) Ytterligare privata finansieringskällor.

- b) Stöd genom resurser från Europeiska investeringsbanksgruppen eller andra internationella finansinstitut, däribland Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling.
- c) Befintliga instrument och program i medlemsstaterna, däribland från nationella utvecklingsbanker och -institutioner.
- d) Relevanta program för unionsfinansiering.

Kapitel III

Kapacitet för koldioxidinjektion

Artikel 16

EU-mål för kapacitet för koldioxidinjektion

En årlig kapacitet för koldioxidinjektion på minst 50 miljoner ton koldioxid ska uppnås senast 2030, på lagringsplatser i unionens territorium, i dess ekonomiska zoner och på dess kontinentalsocklar i den mening som avses i Förenta nationernas havsrättskonvention (Unclos), och som inte är kombinerad med förbättrad återvinning av kolväten (EHR).

Artikel 17

Transparens för uppgifter om kapacitet för koldioxidlagring

1. Senast tre månader efter det att denna förordning har trätt i kraft ska medlemsstaterna
 - a) offentliggöra tillgängliga uppgifter om områden där lagringsplatser för koldioxid kan tillåtas i deras territorium,
 - b) ålägga enheter som har ett tillstånd enligt definitionen i artikel 1.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG⁷¹ i sitt territorium att offentliggöra alla geologiska uppgifter avseende produktionsanläggningar som har avvecklats eller vars avveckling har anmälts till den behöriga myndigheten.
 - c) Vid tillämpningen av led a ska uppgifterna omfatta åtminstone den information som begärs i kommissionens tillkännagivande om vägledning för medlemsstaterna vid uppdateringen av de nationella energi- och klimatplanerna för 2021–2030.
2. Senast sex månader efter det att denna förordning har trätt i kraft och därefter varje år ska varje medlemsstat till kommissionen lämna in en rapport där följande beskrivs:
 - a) Pågående projekt för avskiljning av koldioxid och en uppskattning av motsvarande behov av kapacitet för injektion och lagring.
 - b) Pågående projekt för koldioxidlagring på dess territorium, däribland tillståndsstatusen enligt direktiv 2009/31/EG, förväntade datum för slutligt investeringsbeslut och idrifttagande.
 - c) De nationella stödåtgärder som kan vidtas för att främja de projekt som avses i leden a och b.

⁷¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG av den 30 maj 1994 om villkoren för beviljande och utnyttjande av tillstånd för prospektering efter samt undersökning och utvinning av kolväten (EGT L 164, 30.6.1994, s. 3).

Artikel 18

Bidrag från godkända olje- och gasproducenter

1. Varje enhet som innehar ett tillstånd enligt definitionen i artikel 1.3 i direktiv 94/22/EG ska omfattas av ett enskilt bidrag till det unionsövergripande målet för tillgänglig kapacitet för koldioxidinjektion som fastställs i artikel 16. Dessa enskilda bidrag ska beräknas proportionellt på grundval av varje enhets andel i unionens produktion av råolja och naturgas från och med den 1 januari 2020 till 31 december 2023 och ska bestå av kapacitet för koldioxidinjektion på en lagringsplats som är tillåten i enlighet med direktiv 2009/31/EG om geologisk lagring av koldioxid och tillgänglig för marknaden senast 2030.
2. Inom tre månader efter det att denna förordning har trätt i kraft ska medlemsstaterna till Europeiska kommissionen identifiera och rapportera de enheter som avses i punkt 1 och deras volymer vad gäller produktion av råolja och naturgas från och med den 1 januari 2020 till den 31 december 2023.
3. Efter mottagande av de rapporter som lämnas in enligt artikel 17.2 ska kommissionen efter samråd med medlemsstaterna och berörda parter ange andelen av det bidrag till unionens mål för kapacitet för koldioxidinjektion till 2030 från enheter som avses i punkt 1.
4. Inom tolv månader efter det att förordningen har trätt i kraft ska de enheter som avses i punkt 1 till kommissionen lämna en plan med en redogörelse av hur de avser att fullgöra sitt bidrag till unionens mål om kapacitet för koldioxidinjektion senast 2030. Dessa planer ska
 - a) bekräfta enhetens bidrag, uttryckt som målvolym av ny kapacitet för lagring och injektion av koldioxid som tagits i drift senast 2030,
 - b) ange medel och delmål för att uppnå målvolymen.
5. För att uppnå målvolymerna för tillgänglig injektionskapacitet kan de enheter som avses i punkt 1 göra något av följande:
 - a) Utveckla projekt för koldioxidlagring, enskilt eller i samarbete.
 - b) Ingå avtal med andra enheter som avses i punkt 1.
 - c) Ingå avtal med utvecklare av eller investerare i lagringsprojekt för att fullgöra sitt bidrag.
6. Två år efter det att förordningen har trätt i kraft och därefter varje år ska de enheter som avses i punkt 1 lämna in en rapport till kommissionen med en redogörelse av sina framsteg mot fullgörandet av bidraget. Kommissionen ska offentliggöra dessa rapporter.
7. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 med avseende på att komplettera denna förordning när det gäller följande:
 - a) Formerna för hur avtal mellan enheter som avses i punkt 1 och investeringar i lagringskapacitet som innehas av tredje part beaktas så att de enskilda bidragen enligt punkt 5 b och c kan fullgöras.
 - b) Innehållet i de rapporter som avses i punkt 6.

Kapitel IV

Marknadstillträde

Artikel 19

Bidrag till hållbarhet och resiliens i offentliga upphandlingsförfaranden

1. Upphandlande myndigheter eller upphandlande enheter ska basera tilldelningen av kontrakt för sådan nettonollteknik som förtecknas i bilagan i ett offentligt upphandlingsförfarande på det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet, vilket ska innebära det bästa förhållandet mellan pris och kvalitet, som åtminstone omfattar anbudets bidrag till hållbarhet och resiliens, i enlighet med direktiven 2014/23/EU, 2014/24/EU eller 2014/25/EU och tillämplig sektorslagstiftning, samt med unionens internationella åtaganden, inbegripet avtalet om offentlig upphandling och andra internationella avtal som unionen är bunden av.
2. Anbudets bidrag till hållbarhet och resiliens ska baseras på följande kumulativa kriterier som ska vara objektiva, transparenta och icke-diskriminerande:
 - a) Miljömässig hållbarhet som går utöver minimikraven i tillämplig lagstiftning.
 - b) Om en innovativ lösning måste utvecklas, genomförandeplanens inverkan och kvalitet, inbegripet riskhanteringsåtgärder.
 - c) I tillämpliga fall, i vilken grad anbudet bidrar till integreringen av energisystemet.
 - d) I vilken grad anbudet bidrar till resiliens, när hänsyn tas till andelen produkter som har sitt ursprung i en enda försörjningskälla enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013⁷², från vilken mer än 65 % av unionens försörjning av den specifika nettonolltekniken under det senaste året har sitt ursprung, för vilket det finns tillgängliga uppgifter när anbudet görs.
3. Upphandlande myndigheter och upphandlande enheter ska ge anbudets bidrag till hållbarhet och motståndskraft en viktning på mellan 15 % och 30 % av tilldelningskriterierna, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 41.3 i direktiv 2014/23/EU, artikel 67.5 i direktiv 2014/24/EU eller artikel 82.5 i direktiv 2014/25/EU, för att ge de kriterier som avses i punkt 2 a och b en högre viktning.
4. Den upphandlande myndigheten eller den upphandlande enheten ska inte vara skyldig att tillämpa överväganden som rör nettonollteknikens bidrag till hållbarhet och resiliens om tillämpningen av dem tvingar den myndigheten eller enheten att förvärva utrustning som medför oproportionerliga kostnader eller som har tekniska egenskaper som skiljer sig från den befintliga utrustningens, som leder till inkompatibilitet eller tekniska svårigheter vid drift och underhåll. Upphandlande myndigheter och upphandlande enheter får anta att kostnadsskillnader över 10 % är oproportionerliga. Denna bestämmelse ska inte påverka möjligheten att utesluta onormalt låga anbud enligt artikel 69 i direktiv 2014/24/EU och artikel 84 i direktiv 2014/25/EU, och utan att det påverkar tillämpningen av andra tilldelningskriterier enligt EU-lagstiftningen, inbegripet sociala aspekter enligt artikel 30.3 och artikel

⁷²

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1).

36.1 andra strecksatsen i direktiv 2014/23/EU, artiklarna 18.2 och 67.2 i direktiv 2014/24/EU och artiklarna 36.2 och 82.2 i direktiv 2014/24/EU.

Artikel 20

Auktioner för att använda förnybara energikällor

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i direktiv (EU) 2018/2001 och artiklarna 107 och 108 i fördraget, och unionens internationella åtaganden, inbegripet avtalet om offentlig upphandling och andra internationella avtal som unionen är bunden av, ska medlemsstaterna, regionala eller lokala myndigheter, offentligrättsliga organ eller sammanslutningar av en eller flera sådana myndigheter eller ett eller flera sådana organ bedöma bidraget till hållbarhet och resiliens enligt artikel 19.2 i denna förordning när de utformar de kriterier som används för att rangordna anbud inom ramen för auktioner, som har som syfte att stödja produktion eller förbrukning av energi från förnybara energikällor enligt definitionen i artikel 2.1 i direktiv (EU) 2018/2001.
2. Bidraget till hållbarhet och resiliens ska ges en viktning på mellan 15 % och 30 % av tilldelningskriterierna, utan att det påverkar möjligheten att ge en högre viktning för kriterierna i artikel 19.2 a och b, i tillämpliga fall enligt unionslagstiftningen, och varje gräns för kriterier som inte rör pris, som fastställs enligt reglerna om statligt stöd.
3. Medlemsstaterna, regionala eller lokala myndigheter, offentligrättsliga organ eller sammanslutningar av en eller flera sådana myndigheter eller ett eller flera sådana organ ska inte vara skyldiga att tillämpa överväganden som rör nettonollteknikens bidrag till hållbarhet och resiliens om tillämpningen av dem tvingar dessa enheter att förvärva utrustning som medför oproportionerliga kostnader eller som har tekniska egenskaper som skiljer sig från den befintliga utrustningens, som leder till inkompatibilitet eller tekniska svårigheter vid drift och underhåll. Upphandlande myndigheter och upphandlande enheter får anse att kostnadsskillnader över 10 % är oproportionerliga.

Artikel 21

Andra former av offentliga insatser

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget och artikel 4 i direktiv 2018/2001⁷³ och i linje med unionens internationella åtaganden ska medlemsstaterna, regionala eller lokala myndigheter, offentligrättsliga organ eller sammanslutningar av en eller flera sådana myndigheter eller ett eller flera sådana organ, när de beslutar att inrätta system som omfattar förmåner till hushåll eller konsumenter som uppmuntrar inköp av sådana slutprodukter med nettonollteknik som förtecknas i bilagan, utforma systemen på ett sådant sätt att de främjar stödmottagarnas inköp av sådana slutprodukter med nettonollteknik som ger ett högt bidrag till hållbarhet och resiliens som avses i artikel 19.2, genom att ge ytterligare proportionell ekonomisk ersättning.
2. Den ytterligare ekonomiska ersättning som myndigheterna beviljar i enlighet med punkt 1, som beror på tillämpningen av kriterierna i artikel 19.2 b, c och d, får inte

⁷³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2018/2001/EG av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor.

överskrida 5 % av de kostnader som konsumenten betalar för slutprodukten med nettonollteknik.

3. När myndigheten utformar och genomför ett system som omfattas av punkt 1 ska den utgå från ett öppet, icke diskriminerande och transparent förfarande för att bedöma bidraget till resiliens och hållbarhet för de produkter som är tillgängliga på marknaden. Det ska när som helst vara möjligt att ansöka om att en slutprodukt med nettonollteknik ska omfattas av systemet. Myndigheten ska fastställa en tröskel för produkter som ska vara berättigade till ytterligare ekonomisk ersättning inom ramen för stödsystemet.
4. Medlemsstaterna ska på en fritt tillgänglig webbplats offentliggöra all information om system enligt artikel 21.1 för varje relevant nettonollteknikprodukt.

Artikel 22

Samordning av initiativ för marknadstillträde

1. Kommissionen ska vid behov ge vägledning om kriterierna för att bedöma bidraget till resiliens och hållbarhet för sådana tillgängliga produkter som omfattas av de former av offentliga insatser som avses i artiklarna 19, 20 och 21.
2. Kommissionen ska göra tillgänglig och regelbundet uppdatera en förteckning över var och en av de slutprodukter med nettonollteknik som förtecknas i bilagan, uppdelad efter andelen unionsleveranser med ursprung i olika tredjeländer under det senaste år för vilka uppgifter finns tillgängliga.
3. På plattformen Net-Zero Europe ska man diskutera de åtgärder som medlemsstaterna vidtar för att genomföra artiklarna 19 och 21 och utbyta bästa praxis, bland annat när det gäller den praktiska användningen av kriterierna för bidragen till hållbarhet och resiliens i offentlig upphandling, eller system som uppmuntrar till inköp av slutprodukter med nettonollteknik.

Kapitel V

Utveckling av färdigheter för att skapa arbetstillfällen av god kvalitet

Artikel 23

EU:s akademier för nettonollindustrin

1. Kommissionen ska, bland annat genom såddfinansiering, stödja inrättandet av EU:s akademier för nettonollindustrin, som syftar till att
 - (a) utveckla utbildningsprogram och utbildningsinnehåll samt utbildningsmaterial för utbildning som rör utveckling, produktion, installation, drifttagande, drift, underhåll och återvinning av nettonollteknik och råvaror samt stödja kapaciteten hos de offentliga myndigheter som är behöriga att utfärda tillstånd och godkännanden enligt kapitel II och de upphandlande myndigheter som avses i kapitel IV i denna förordning,
 - (b) möjliggöra och främja användningen av utbildningsprogram, innehåll och material av utbildningsanordnare i medlemsstaterna, bland annat genom att tillhandahålla utbildning för utbildare, och utveckla mekanismer för att säkerställa kvaliteten på den utbildning som erbjuds av utbildningsanordnare i

medlemsstaterna baserat på ovannämnda utbildningsprogram, utbildningsinnehåll och utbildningsmaterial,

- (c) utveckla och införa utbildningsintyg, inbegripet mikromeriter, för att underlätta transparensen i de färdigheter som förvärvats och förbättra möjligheterna för överförbarhet mellan arbetstillfällen och arbetskraftens gränsöverskridande rörlighet, och för att främja matchning med relevanta arbetstillfällen genom verktyg som det europeiska nätverket för arbetsförmedlingar (Eures) och Euraxess.
2. EU:s akademier för nettonollindustrin ska motverka könsstereotyper och ägna särskild uppmärksamhet åt behovet av att få in fler kvinnor och unga som varken studerar, arbetar eller deltar i utbildning på arbetsmarknaden.

Artikel 24

Reglerade yrken inom nettonollindustrin och erkännande av yrkeskvalifikationer

1. Senast den 31 december 2024 och därefter vartannat år ska medlemsstaterna fastställa huruvida de utbildningsprogram som utvecklats av EU:s akademier för nettonollindustrin är likvärdiga med de särskilda kvalifikationer som krävs av värmedlemsstaten för att få tillträde till reglerad verksamhet inom ett yrke som är av särskilt intresse för nettonollindustrin. Medlemsstaterna ska säkerställa att resultaten av bedömningarna offentliggörs och är lättillgängliga online.
2. Om en medlemsstat konstaterar att likvärdighet föreligger i enlighet med första stycket i denna artikel ska den underlätta erkännandet av intyg som utfärdats av utbildningsanordnare på grundval av de utbildningsprogram som utvecklats av akademierna, i enlighet med avdelning III i kapitel I i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG⁷⁴, när en innehavare av ett sådant intyg begär tillträde till ett reglerat yrke i den mening som avses i artikel 3.1 a i direktiv 2005/36/EG, och som är av särskild betydelse för nettonollindustrin, genom att godta intyget som ett tillräckligt bevis på formella kvalifikationer.
3. Om tillträdet till ett yrke som är av särskild betydelse för nettonollindustrin är reglerat i den mening som avses i artikel 3.1 a i direktiv 2005/36/EG ska medlemsstaterna sträva efter att utveckla en gemensam uppsättning minimikunskaper, färdigheter och kompetenser som är nödvändiga för utövandet av detta specifika yrke, i syfte att inrätta gemensamma utbildningsramar enligt artikel 49a.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG, och därigenom möjliggöra automatiskt erkännande av kvalifikationer. Plattformen Net-Zero Europe får också lägga fram förslag i enlighet med artikel 49a.3 i direktiv 2005/36/EG.

Artikel 25

Plattformen Net-Zero Europe och färdigheter

Plattformen Net-Zero Europe enligt artikel 28 ska stödja tillgången till och användningen av färdigheter inom nettonollteknik, och i de behöriga myndigheter och upphandlande myndigheter som avses i kapitlen II och IV genom att göra följande:

⁷⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (text av betydelse för EES) (EUT L 255, 30.9.2005, s. 22).

1. Den ska bistå kommissionen med att bedöma, kontinuerligt övervaka och förutse efterfrågan på och utbudet av arbetskraft med sådana färdigheter som behövs inom nettonollteknik samt tillgången till och utnyttjandet av motsvarande utbildningsmöjligheter, och vid behov tillhandahålla information för verksamheten vid EU:s akademier för nettonollindustrin.
2. Den ska övervaka verksamheten för EU:s akademier för nettonollindustrin och för utbildningsanordnare som erbjuder de utbildningsprogram som utvecklats av akademierna, främja synergier med andra initiativ och projekt om färdigheter på nationell nivå och unionsnivå samt sköta tillsynen.
3. Den ska bidra till att engagera berörda parter, däribland näringslivet, arbetsmarknadens parter och utbildningsanordnare när utbildningsprogram som utvecklats av EU:s akademier för nettonollindustrin tas i bruk.
4. Den ska bidra till att utbildningsintyg från EU:s akademier för nettonollindustrin införs och erkänns i medlemsstaterna i syfte att främja erkännandet av färdigheter och matchningen av kompetens och arbetstillfällen, bland annat genom att främja giltigheten och godtagandet av intyg på hela unionens arbetsmarknad.
5. Den ska bidra till att utveckla sådana europeiska yrkesprofiler som omfattar en gemensam uppsättning kunskaper, färdigheter och kompetenser för viktiga yrken inom nettonollteknik, bland annat med utgångspunkt i de utbildningsprogram som utvecklats av EU:s akademier för nettonollindustrin och, när så är lämpligt, med användning av terminologin i den europeiska klassificeringen av färdigheter, kvalifikationer och yrken (Esco) för att underlätta transparens och mobilitet mellan arbeten och över gränserna på den inre marknaden.
6. Den ska främja skäliga arbetsvillkor för arbeten i nettonollteknikindustrin, få in unga, kvinnor och äldre på arbetsmarknaden för nettonollteknikindustrin och locka kvalificerad arbetskraft från tredjeländer, och därigenom att uppnå en mer diversifierad arbetskraft.
7. Den ska underlätta närmare samordning och utbyte av bästa praxis mellan medlemsstaterna för att öka tillgången till färdigheter inom nettonollteknik, bland annat genom att bidra till unionens och medlemsstaternas politik för att locka till sig nya talanger från tredjeländer.

Kapitel VI

Innovation

Artikel 26

Regulatoriska sandlådor för nettonollteknik

1. Medlemsstaterna får på eget initiativ inrätta regulatoriska sandlådor för nettonollteknik, som möjliggör utveckling, testning och validering av innovativ nettonollteknik i en kontrollerad, verklig miljö under en begränsad tid innan den släpps ut på marknaden eller tas i bruk, vilket förbättrar den regleringsrelaterade kunskapen och den potentiella expansionen och spridningen. Medlemsstaterna ska inrätta regulatoriska sandlådor för nettonollteknik i enlighet med punkt 1 på begäran av varje företag som utvecklar innovativ nettonollteknik, som uppfyller de kriterier för stödberättigande och urval som avses i punkt 4 a, och som har valts ut av de behöriga myndigheterna enligt det urvalsförfarande som avses i punkt 4 b.

2. Formerna och villkoren för inrättande och drift av regulatoriska sandlådor för nettonollteknik enligt denna förordning ska antas genom genomförandeakter i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 36. Formerna och villkoren ska i möjligaste mån stödja de nationella behöriga myndigheternas flexibilitet att inrätta och driva sina regulatoriska sandlådor för nettonollteknik, främja innovation och regleringsrelaterad kunskap och särskilt beakta de deltagande små och medelstora företagens, inbegripet uppstartsföretagens, särskilda omständigheter och kapacitet. De genomförandeakter som avses i punkt 3 ska innehålla gemensamma huvudprinciper i följande frågor:
 - a) Behörighet och urval för deltagande i regulatoriska sandlådor för nettonollteknik.
 - b) Förfarande för ansökan till, deltagande i, övervakning av, utträde ur och avslutande av regulatoriska sandlådor för nettonollteknik, inklusive sandlådeplanen och slutrapporten.
 - c) De villkor som gäller för deltagarna.
3. Deltagandet i de regulatoriska sandlådorna för nettonollteknik ska inte påverka tillsynsbefogenheterna och de korrigerande befogenheterna för de myndigheter som utövar tillsyn över sandlådan. Testning, utveckling och validering av innovativ nettonollteknik ska ske under direkt tillsyn och vägledning av de behöriga myndigheterna. De behöriga myndigheterna ska utöva sina tillsynsbefogenheter på ett flexibelt sätt inom ramen för relevant lagstiftning, anpassa befintlig regleringspraxis och använda sitt utrymme för skönsmässig bedömning när de genomför och verkställer rättsliga bestämmelser avseende ett specifikt sandlådeprojekt för nettonollteknik, i syfte att undanröja hinder, minska regelbördan, minska rättslig osäkerhet och stödja innovation inom nettonollteknik.
4. Om det är relevant för att uppnå syftet med denna artikel ska de behöriga myndigheterna överväga att bevilja avvikelser eller undantag i den utsträckning som tillåts enligt relevant unionsrätt eller nationell rätt. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att sandlådeplanen säkerställer att de viktigaste målen och de grundläggande kraven i EU-lagstiftningen och i den nationella lagstiftningen följs. De behöriga myndigheterna ska se till att alla betydande risker för hälsa, säkerhet eller miljö som identifierats under utvecklingen och testningen av innovativ nettonollteknik offentliggörs och leder till att utvecklings- och testprocessen omedelbart avbryts till dess att en sådan risk minskas. Om behöriga myndigheter anser att det föreslagna projektet medför exceptionella risker för arbetstagarnas hälsa och säkerhet, befolkningen i allmänhet eller för miljön, i synnerhet om det handlar om testning, utveckling eller validering av särskilt giftiga ämnen, ska de endast godkänna sandlådeplanen när de har försäkrat sig om att tillräckliga skyddsåtgärder, som står i proportion till den exceptionella risk som identifierats, har vidtagits.
5. Förutsatt att deltagaren/deltagarna följer sandlådeplanen och de villkor för deltagande som utfärdats i enlighet med denna artikel och som avses i punkt 2, och i god tro följer myndigheternas vägledning, ska inga straffavgifter eller andra sanktionsavgifter påföras av myndigheterna för överträdelse av tillämplig unionslagstiftning eller medlemsstats lagstiftning som avser den nettonollteknik som övervakas i den regulatoriska sandlådan.
6. Deltagare i den regulatoriska sandlådan för innovativ nettonollteknik ska förbli ansvariga enligt tillämplig unionslagstiftning och medlemsstaternas lagstiftning om

ansvarsskyldighet för skada som åsamkas tredje part till följd av den testning som äger rum i den regulatoriska sandlådan.

7. Varaktigheten för den regulatoriska sandlådan för nettonollteknik får förlängas genom samma förfarande efter överenskommelse med den nationella behöriga myndigheten.
8. De regulatoriska sandlådorna för nettonollteknik ska utformas och genomföras på ett sådant sätt att de, i förekommande fall, underlättar gränsöverskridande samarbete mellan de nationella behöriga myndigheterna. Medlemsstater som har inrättat regulatoriska sandlådor för nettonollteknik ska samordna sin verksamhet och samarbeta inom ramen för plattformen Net-Zero Europe i syfte att utbyta relevant information. De ska årligen rapportera till kommissionen om resultaten av genomförandet av regulatoriska sandlådor, däribland god praxis, lärdomar och rekommendationer om deras inrättande och, vid behov, tillämpningen inom den regulatoriska sandlådan av denna förordning och annan unionslagstiftning på ett sätt som är anpassat för sandlådan.

Artikel 27

Åtgärder för små och medelstora företag

1. Medlemsstaterna ska vidta följande åtgärder:
 - a) De ska ge små och medelstora företag prioriterad tillgång till de regulatoriska sandlådorna för innovativ nettonollteknik i den mån de uppfyller villkoren för stödberättigande i artikel 26.
 - b) De ska arrangera informationskampanjer om små och medelstora företags deltagande i regulatoriska sandlådor.
 - c) De ska vid behov inrätta en särskild kanal för kommunikation med små och medelstora företag för att ge vägledning och svara på frågor om genomförandet av artikel 26.
2. Medlemsstaterna ska ta hänsyn till små och medelstora företags särskilda intressen och behov, och tillhandahålla lämpligt administrativt stöd för att delta i de regulatoriska sandlådorna. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget bör medlemsstaterna informera små och medelstora företag om tillgängligt ekonomiskt stöd för deras verksamhet i regulatoriska sandlådor.

Kapitel VII

Styrning

Artikel 28

Inrättande av plattformen Net-Zero Europe och dess uppgifter

1. Plattformen Net-Zero Europe (*plattformen*) inrättas härmed.
2. Plattformen ska utföra de uppgifter som anges i denna förordning.
3. Plattformen får ge råd till och bistå kommissionen och medlemsstaterna i deras åtgärder för att uppnå de mål som anges i kapitel I i denna förordning, med

beaktande av medlemsstaternas nationella energi- och klimatplaner som lämnats in enligt förordning (EU) 2018/1999⁷⁵.

4. Kommissionen och medlemsstaterna får inom plattformen samordna industripartnerskap för nettonollteknik, även med relevanta tredjeländer, för att främja införandet av nettonollteknik globalt och stödja den roll som unionens industriella kapacitet spelar när det gäller att bana väg för den globala omställningen till ren energi, i linje med de övergripande målen för denna förordning som följer av artikel 1 i denna förordning. På plattformen får man regelbundet diskutera
 - (a) hur man ska förbättra samarbetet längs värdekedjan för nettonoll mellan unionen och tredjeländer,
 - (b) hur man ska hantera icke-tariffära handelshinder, t.ex. genom ömsesidigt erkännande av bedömning av överensstämmelse eller åtaganden för att undvika exportrestriktioner,
 - (c) vilka tredjeländer som bör prioriteras när man ingår industripartnerskap för nettonollteknik, med hänsyn till
 - i) det potentiella bidraget till försörjningstryggheten, med hänsyn till deras tillverkningskapacitet för nettonollteknik,
 - ii) om det finns samarbetsavtal mellan ett tredjeland och unionen.
5. Medlemsstaterna ska stödja kommissionen i genomförandet av de samarbetsåtgärder som anges i industripartnerskapet för nettonollteknik. Industripartnerskap för nettonollteknik kommer att sträva efter att underlätta handeln mellan deltagarna, bland annat genom att främja nödvändiga investeringar inom unionen och i tredjeländer, öka resiliensen och hållbarheten i de stödjande värdekedjorna och garantera lika villkor.

Artikel 29

Strukturen och verksamheten för plattformen Net-Zero Europe

1. Plattformen ska bestå av medlemsstater och kommissionen. En företrädare för kommissionen ska vara dess ordförande.
2. Varje medlemsstat ska utse en företrädare på hög nivå till plattformen. När det är relevant med avseende på verksamhet och sakkunskap får en medlemsstat ha mer än en företrädare i förhållande till de olika uppgifter som rör plattformens arbete. Varje medlem av plattformen ska ha en suppleant.
3. Plattformen ska anta sin arbetsordning med enkel majoritet av sina medlemmar på förslag av kommissionen.
4. Plattformen ska sammanträda regelbundet för att säkerställa ett effektivt utförande av de uppgifter som anges i denna förordning. Vid behov ska plattformen sammanträda

⁷⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 328, 21.12.2018, s. 1).

på en motiverad begäran av kommissionen eller en enkel majoritet av dess medlemmar.

5. Kommissionen ska bistå plattformen genom ett verkställande sekretariat som ger tekniskt och logistiskt stöd.
6. Plattformen får inrätta ständiga eller tillfälliga arbetsgrupper som arbetar med specifika frågor och uppgifter.
7. Plattformen ska bjuda in företrädare för Europaparlamentet att delta som observatörer i dess möten, inbegripet i de ständiga eller tillfälliga arbetsgrupper som avses i punkt 6.
8. När så är lämpligt får plattformen eller kommissionen bjuda in experter och andra tredje parter till plattformens och arbetsgruppernas möten eller att lämna skriftliga bidrag.
9. Plattformen ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa en säker hantering och behandling av konfidentiell och kommersiellt känslig information.
10. Plattformen ska göra sitt yttersta för att samförstånd ska nås.
11. Plattformen ska samordna och samarbeta med befintliga industrialianser.

Artikel 30

Koppling till nationella energi- och klimatplaner

Medlemsstaterna ska beakta denna förordning när de utarbetar sina nationella energi- och klimatplaner och uppdateringar av dessa som lämnas in i enlighet med artiklarna 3, 9 och 14 i förordning (EU) 2018/1999, särskilt när det gäller energiunionens dimension forskning, innovation och konkurrenskraft, och när de lämnar in sina lägesrapporter vartannat år i enlighet med artikel 17 i den förordningen.

Kapitel VIII Övervakning

Artikel 31

Övervakning

1. Kommissionen ska fortlöpande övervaka
 - a) unionens framsteg när det gäller de unionsmål som avses i artikel 1 och de därmed sammanhängande effekterna av denna förordning,
 - b) de framsteg som gjorts när det gäller målen för kapacitet för koldioxidinjektion på unionsnivå som avses i artikel 16.
2. Medlemsstaterna och de nationella myndigheter som de utser för detta ändamål ska samla in och tillhandahålla de uppgifter och andra bevis som krävs enligt punkt 1 a och b. De ska i synnerhet varje år samla in och rapportera uppgifter till kommissionen om
 - a) utvecklingen och marknadstrenderna för nettonollteknik, däribland genomsnittliga investerings- och produktionskostnader för tillverkningen samt marknadspriser för respektive nettonollteknik,

- b) tillverkningskapaciteten för nettonollteknik och därmed sammanhängande verksamhet, däribland uppgifter om sysselsättning och kompetens samt framsteg för att uppnå målen för 2030 som avses i skäl 13,
 - c) värdet av och volymen för unionens import från och export till länder utanför unionen av nettonollteknik,
 - d) den genomsnittliga varaktigheten för tillståndsförfaranden enligt denna förordning,
 - e) typer av och antal tillstånd som beviljats på nationell nivå under de senaste tolv månaderna,
 - f) antalet processer för tillståndsgivning som slutförts, avstannat eller annullerats under de senaste tolv månaderna och de typer av hinder som uppstått vid avbrott eller annullering,
 - g) antalet sandlådor som inrättats under de senaste tolv månaderna,
 - h) mängden koldioxid som lagrats varaktigt under jord i enlighet med direktiv 2009/31/EG.
3. Uppgifterna ska omfatta åtminstone den information som begärs i kommissionens tillkännagivande om vägledning för medlemsstaterna vid uppdateringen av de nationella energi- och klimatplanerna för 2021–2030.
4. Varje medlemsstat ska skicka den första rapporten till kommissionen i slutet av maj året efter den dag då denna förordning träder i kraft. Efterföljande rapporter ska skickas in senast i slutet av maj varje år.
5. Medlemsstaterna ska också överföra de uppgifter som samlats in enligt artikel 2 till de nationella statistikkontoren och Eurostat för sammanställning och offentliggörande av statistik i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009⁷⁶. Medlemsstaterna ska utse den nationella myndighet som ska ansvara för överföringen av uppgifterna till de nationella statistikkontoren och Eurostat.
6. Kommissionen ska utifrån de rapporter som lämnas in i enlighet med punkt 2 i denna artikel övervaka unionens framsteg enligt punkt 1 a, och årligen offentliggöra rekommendationer angående detta som en del av de årliga rapporterna om framsteg i konkurrenskraft på området ren energiteknik, i enlighet med artikel 35.2 m i förordning (EU) 2018/1999.
7. På grundval av de utkast till tillståndsansökningar som lämnats in i enlighet med artikel 10 i direktiv 2009/31/EG och de rapporter som lämnats in i enlighet med artiklarna 17.2 och artikel 18.4 och 18.6 i denna förordning, ska kommissionen övervaka framstegen för att uppnå det unionsomfattande målet för kapacitet för koldioxidinjektion som avses i punkt 1 b i denna artikel och årligen rapportera till Europaparlamentet och rådet.

⁷⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG, Euratom) nr 1101/2008 om utlämnande av insynsskyddade statistiska uppgifter till Europeiska gemenskapernas statistikkontor, rådets förordning (EG) nr 322/97 om gemenskapsstatistik och rådets beslut 89/382/EEG, Euratom om inrättande av en kommitté för Europeiska gemenskapernas statistiska program (EUT L 87, 31.3.2009, s. 164).

Kapitel IX

Slutbestämmelser

Artikel 32

Delegering av befogenhet

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 33 för att ändra formerna för hur avtal mellan enheter som avses i artikel 18.1 och investeringar i lagringskapacitet som innehas av tredje part beaktas för att uppfylla deras enskilda bidrag enligt artikel 18.5, samt innehållet i de rapporter som avses i artikel 18.6.

Artikel 33

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 32 ges till kommissionen för en period på fem år från och med [datum för tillämpning]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 32 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 32 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 34

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
4. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 4 i den förordningen tillämpas.

Artikel 35

Utvärdering

1. Kommissionen ska senast [tre år efter denna förordnings tillämpningsdag] och därefter vart tredje år utvärdera förordningen och lägga fram en rapport om de viktigaste resultaten för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.
2. Utvärderingen ska bedöma huruvida målen för denna förordning som fastställs genom artikel 1 har uppnåtts och dess inverkan på företagsanvändare, särskilt små och medelstora företag, och slutanvändare, samt målen för den europeiska gröna given.
3. Utvärderingen ska ta hänsyn till resultatet av det övervakningsförfarande som beskrivs i artikel 31.
4. Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska förse kommissionen med all relevant information som de har och som kommissionen kan komma att behöva för att utarbeta den rapport som avses i punkt 1.

Artikel 36

Behandling av konfidentiella uppgifter

1. Uppgifter som inhämtats vid tillämpningen av denna förordning får endast användas för de ändamål som anges i denna förordning och ska skyddas av relevant unionslagstiftning och nationell lagstiftning.
2. Medlemsstaterna och kommissionen ska säkerställa skyddet av handels- och affärshemligheter och andra känsliga, konfidentiella och säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som inhämtats och genererats vid tillämpningen av denna förordning, bland annat rekommendationer och åtgärder som ska vidtas, i enlighet med unionsrätten och respektive nationell rätt.
3. Medlemsstaterna och kommissionen ska säkerställa att det inte beslutas att klassificerade uppgifter som tillhandahållits eller utbytts inom ramen för denna förordning ska placeras på en lägre säkerhetsskyddsklassificeringsnivå eller att de inte längre ska vara säkerhetsskyddsklassificerade utan föregående skriftligt medgivande från upphovsmannen.
4. Om en medlemsstat bedömer att presentationen av aggregerade uppgifter inom ramen för artikel 18 ändå kan äventyra dess nationella säkerhetsintressen, får den motsätta sig kommissionens presentation genom ett motiverat meddelande.
5. Kommissionen och de nationella myndigheterna, deras tjänstemän, anställda och andra personer som arbetar under dessa myndigheters tillsyn ska säkerställa att de uppgifter som de inhämtar vid utförandet av sina uppgifter och sin verksamhet behandlas konfidentiellt. Denna skyldighet gäller även alla företrädare för medlemsstaterna, observatörer, experter och andra deltagare som deltar i plattformens sammanträden i enlighet med artikel 29.

Artikel 37
Ändring av förordning (EU) 2018/1724

Förordning (EU) 2018/1724 ska ändras på följande sätt:

1. I bilaga I ska i den första kolumnen en ny rad läggas till ”R. Tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik”.
2. I bilaga I, i den andra kolumnen på rad ”R. Tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik”, ska följande punkter läggas till:
 - ”1. Uppgifter om processen för tillståndsgivning”
 - ”2. Finansierings- och investeringstjänster”
 - ”3. Finansieringsmöjligheter på unionsnivå eller medlemsstatsnivå”
 - ”4. Tjänster för affärsstöd, vilket innefattar men inte är begränsat till, deklaration av bolagsskatt, lokal skattelagstiftning och arbetsrätt”.
3. I bilaga II ska i den första kolumnen en ny rad läggas till ”Tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik”.
4. I bilaga II, i andra kolumnen, raden ”Tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik”, ska följande punkter läggas till:
 - ”Förfaranden för alla relevanta administrativa tillstånd att planera, bygga, utöka och driva tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik, däribland bygglov, kemikalietillstånd och tillstånd för nätanslutning samt miljöbedömningar och miljötillstånd där sådana krävs, och som omfattar även alla administrativa ansökningar och förfaranden”.
5. I bilaga II tredje kolumnen ska följande punkt läggas till på raden ”Tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik”:
 - ”Alla resultat som rör förfarandena, från godkännande av ansökningens giltighet till anmälan av det övergripande beslutet om utfallet av förfarandet av den ansvariga nationella behöriga myndigheten”.
6. I bilaga III ska följande punkt läggas till:
 - ”8. Nationella behöriga myndigheter som fungerar som en gemensam kontaktpunkt i enlighet med artikel 4 i [förordningen om nettonollindustrin]”

Artikel 38
Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den....[dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*].

Den ska tillämpas från och med den [dagen för dess ikraftträdande]. Fram till [två år efter den dag då denna förordning börjar tillämpas] ska artikel 19.2 a, b och c endast tillämpas på kontrakt som ingås av inköpscentraler enligt definitionen i artikel 2.1.16 i direktiv 2014/24/EU och artikel 2.1.12 i direktiv 2014/25/EU och på kontrakt vars värde är lika med eller högre än 25 miljoner euro.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1 Förslagets eller initiativets titel

1.2 Berörda politikområden

1.3 Förslaget eller initiativet avser

1.4 Mål

1.4.1 Allmänt/allmänna mål

1.4.2 Specifikt/specifika mål

1.4.3 Verkan eller resultat som förväntas

1.4.4 Prestationsindikatorer

1.5 Grunder för förslaget eller initiativet

1.5.1 Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet

1.5.2 Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med "mervärdet av en åtgärd på unionsnivå" i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.

1.5.3 Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder

1.5.4 Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument

1.5.5 En bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning

1.6 Beräknad varaktighet för och beräknade budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet

1.7 Planerad(e) genomförandemetod(er)

2. FÖRVALTNING

2.1 Regler om uppföljning och rapportering

2.2 Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1 Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås

2.2.2 Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna

2.2.3 Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)

2.3 Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

- 3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET**
- 3.1 Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel**
- 3.2 Förslagets beräknade budgetkonsekvenser på anslagen**
 - 3.2.1 Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen*
 - 3.2.2 Beräknad output som finansieras med driftsanslag*
 - 3.2.3 Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen*
 - 3.2.3.1 Beräknat personalbehov*
 - 3.2.4 Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen*
 - 3.2.5 Bidrag från tredje part*
- 3.3 Beräknad inverkan på inkomsterna**

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1 Förslaget eller initiativets titel

Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en ram för åtgärder för att stärka Europas ekosystem för tillverkning av nettonollteknikprodukter (rättsakt om nettonollindustrin)

1.2 Berörda politikområden

Inre marknaden
Den europeiska gröna given
Ett Europa rustat för den digitala tidsåldern
Ett starkare Europa i världen

1.3 Förslaget eller initiativet avser

☒ en ny åtgärd

☐ en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd⁷⁷

☐ en förlängning av en befintlig åtgärd

☐ en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

1.4 Mål

1.4.1 Allmänt/allmänna mål

I industriplanen i den gröna given fastställs en övergripande strategi för att stödja ren energiteknik som bygger på fyra pelare. Den första pelaren, som står i fokus för denna rättsakt om nettonollindustrin, syftar till att skapa ett regelverk som förenklar och påskyndar arbetet med att möjliggöra nya produktionsanläggningar för nettonollteknikprodukter och underlätta en expansion av den europeiska nettonollindustrin.

Rättsakten om nettonollindustrin syftar till att öka unionens resiliens och säkerställa en trygg energiförsörjning i unionen samt främja energieffektivitet och utveckling av nya och förnybara energikällor.

Det allmänna målet för rättsakten om nettonollindustrin är att fastställa villkoren för att öka tillverkningskapaciteten för nettonollteknik i unionen, stödja unionens mål för minskade koldioxidutsläpp fram till 2030 och säkerställa försörjningstryggheten för den nettonollteknik som behövs för att skydda resiliensen i unionens energisystem.

Det allmänna målet för detta förslag motsvarar först och främst målet att säkerställa en väl fungerande inre marknad genom att fastställa harmoniserade regler för skapande av tillverkningskapacitet för nettonollteknik i unionen.

1.4.2 Specifikt/specifika mål

I denna förordning fastställs en ram för att öka konkurrenskraften hos unionens industriella bas för nettonollteknik och stärka unionens bidrag till omställningen till

⁷⁷

I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

nettonollutsläpp globalt, samtidigt som unionens övergång till koldioxidsnåla energikällor påskyndas, bland annat genom åtgärder för att minska koldioxidutsläppen från tunga industrier.

Förordningen innehåller åtgärder för att uppnå ett särskilt mål för att senast 2030 säkerställa att tillverkningskapaciteten för nettonollteknik i unionens strategier närmar sig eller uppnår ett riktmärke på minst 40 % av unionens årliga behov av utbyggnad av motsvarande teknik som krävs för att uppnå unionens klimat- och energimål för 2030.

1.4.3 Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Rättsakten om nettonollindustrin syftar till att öka tillverkningen av nettonollteknik och öka konkurrenskraften hos den industriella basen för nettonollteknik. Till följd av detta kommer detta initiativ att stärka resiliensen och konkurrenskraften i vårt framtida energisystem med minskade koldioxidutsläpp.

Rättsakten om nettonollindustrin syftar till att behandla följande centrala drivkrafter för investeringar i nettonolltekniktillverkning:

- Förbättra investeringssäkerheten samt den politiska inriktningen och samordningen genom att fastställa tydliga mål och införa övervakningsmekanismer.
- Minska den administrativa bördan för att utveckla projekt för nettonolltillverkning, bland annat genom att rationalisera administrativa krav och underlätta tillståndsgivning, inrätta regulatoriska sandlådor och säkerställa tillgång till information.
- Underlätta marknadstillträde genom särskilda åtgärder som rör den offentliga sektorns efterfrågan genom förfaranden för offentlig upphandling och auktioner samt genom system för att stödja konsumenternas privata efterfrågan.
- Underlätta och möjliggöra projekt för avskiljning och lagring av koldioxid, bland annat genom att förbättra tillgången till lagringsplatser för koldioxid.
- Stödja innovation, bland annat genom regulatoriska sandlådor.
- Förbättra kompetensen för nettonollteknik och därigenom främja skapandet av arbetstillfällen av hög kvalitet.
- Samordna industripartnerskap för nettonollteknik.

1.4.4 Prestationsindikatorer

Ange indikatorer för övervakning av framsteg och resultat.

I förordningen föreskrivs en pelare för övervakning av initiativet. Ett fördjupat samarbete inom EU kommer att säkerställa nödvändig och jämförbar insamling av information och uppgifter.

Kommissionen kommer att övervaka utvecklingen och tendenserna när det gäller att uppnå de respektive målen för tillverkning av nettonollteknik i rättsakten. Kommissionen kommer att bedöma initiativets resultat och effekter efter tre år. De viktigaste resultaten av utvärderingen kommer att presenteras i en rapport till Europaparlamentet och rådet samt till Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén. Rapporten kommer också att offentliggöras.

Kommissionen kommer även att upprätta ett detaljerat program för övervakning av utfall, resultat och effekter av denna förordning med ett övervakningsprogram som anger metoderna och intervallen för uppgiftsinsamlingen.

Kommissionen kommer att övervaka den tekniska utvecklingen, marknadstrenderna och konkurrenskraften för EU:s teknik för nettonollutsläpp samt effekterna av denna förordning. Resultaten av denna övervakning och tillhörande rekommendationer kommer att offentliggöras årligen som en del av årsrapporterna om konkurrenskraften för ren energiteknik.

Kommissionen kommer att samarbeta med medlemsstaterna om ökad marknadskontroll av produktspecifika krav för att säkerställa att endast produkter som överensstämmer med unionslagstiftningen släpps ut på marknaden, vilket säkerställer lika villkor både internt och globalt.

För att uppnå målet för årlig injektionskapacitet i lagringsplatser för koldioxid kommer kommissionen att övervaka framstegen mot att uppnå det unionsomfattande målet för kapacitet för koldioxidinjektion och rapportera årligen.

De mål som anges ovan kommer att omprövas och kommissionen kommer regelbundet att övervaka framstegen med hjälp av plattformen Net-Zero Europe. Plattformen Net-Zero Europe kommer att övervaka resultaten och bidra till utvärderingen. Den kommer att spela en viktig roll för att samla in belägg från industrin och EU:s medlemsstater och för att fastställa och genomföra politiskt stöd till försörjningskedjor för ren energiteknik. Plattformen Net-Zero Europe kommer också att spela en viktig roll när det gäller att övervaka kompetenshöjningen genom övervakning av nettonollakademier och bedömning av efterfrågan på och utbudet av arbetskraft med den kompetens som behövs i nettonollindustrier.

Följande utveckling kan mätas ytterligare i nettonollindustrier som en del av övervakningen utöver plattformens grundläggande övervakning:

- Antal rättsliga enheter som deltar (underindelade enligt storlek, typ och etableringsland) i de åtgärder som stöds genom initiativet.
- Det totala investeringsbeloppet i nettonollindustrier, inklusive mobilisering av finansiering från både offentliga och privata sektorer som investerats.
- Storleken på företagens investeringar med beaktande av det segment av värdekedjan där de är verksamma.
- Övervakning av uppgifter om projektutveckling, efterfråge- och utbudsutveckling.
- De anbud som tilldelas på grundval av kriterier som rör miljömässig hållbarhet, innovation och systemintegration.
- Övervaka omskolnings- och kompetenshöjningsverksamhet som genomförs av nettonollakademierna med stöd av plattformen Net-Zero Europe, inbegripet antalet studerande och relaterade investeringar. Övervaka skapandet av ytterligare arbetstillfällen i nettonollindustrier och deras viktigaste kvalitetsegenskaper, bland annat när det gäller löner, arbetsvillkor och relationer mellan arbetsmarknadens parter.

1.5 Grunder för förslaget eller initiativet

1.5.1 *Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet*

Förordningen bör tillämpas fullt ut kort efter dess antagande, dvs. dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*. De första delarna kommer dock att finnas på plats tidigare, t.ex. plattformen Net-Zero Europe, som inrättades i november 2022. Plattformens ledningsstruktur definieras ytterligare i rättsakten om nettonollindustrin.

Delegerade akter får antas efter en grundlig konsekvensbedömning och samråd med berörda parter för att återspegla den tekniska utvecklingen och marknadsutvecklingen, i överensstämmelse med initiativets mål och kriterier.

Informationsinsamling från organisationer som företräder företag som tillverkar ren teknik bör redan vara på gång, och medlemsstaterna har redan diskuterat ett antal möjliga åtgärder med kommissionen för att stödja ren teknik och nettonollindustrier i Europa och övervaka deras värdekedjor.

1.5.2 *Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med "mervärdet av en åtgärd på unionsnivå" i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.*

Industriplanen i den gröna given bygger på fyra pelare, varav den första utgörs av detta initiativ, rättsakten om nettonollindustrin. Denna lag skapar ett regelverk med förenklad och påskyndad tillståndsgivning för nya produktionsanläggningar för ren energiteknik och underlättar expansionen av den europeiska nettonollindustrin.

Den ökade användningen av ren energi och nettonollteknik är avgörande för att EU ska kunna uppfylla sitt mål att uppnå sina åtaganden om ett klimatneutralt EU senast 2050 i 55 % -paketet. Övergången till förnybara energikällor är också avgörande för att säkerställa en stabil energiförsörjning i EU som kommer att stödja dess industri och i slutändan dess roll när det gäller att säkerställa medlemsstaternas nationella säkerhet. Det bidrar därmed till EU:s satsning på ett öppet strategiskt oberoende.

Under det senaste året har Europa bevittnat störningar i försörjningskedjorna för förnybar energi och nettonollteknik, vilket har lett till brister inom flera ekonomiska sektorer och potentiellt allvarliga konsekvenser för samhället.

I ekosystemet för nettonollteknik finns det relativt liten diversifiering av försörjningskällor och för vissa produkter ett stort beroende av export från tredjeländer. EU-industrins marknadsandelar är starkt pressade på grund av subventioner i tredjeländer som undergräver lika villkor. Detta initiativ kommer att möjliggöra gynnsamma villkor genom ett antal åtgärder, t.ex. kortare tillståndsfrister och ökad efterfrågan från allmänheten. Detta kommer att hjälpa Europas industrier att locka till sig finansiering för tillverkning av nettonollteknik. Ökade investeringar i den europeiska tillverkningen av nettonollteknik är avgörande för att skapa en solid industriell bas för nettonollteknik och deras försörjningskedjor i hela EU.

Målet är inte bara att minska beroendet, utan också att utnyttja de ekonomiska möjligheter som den globala marknaden för industriteknik för nettonollutsläpp ger upphov till, som enligt Internationella energioorganet förväntas nå ett årligt värde på omkring 600 miljarder euro per år senast 2030 enligt det arbetsdokument från

kommissionens avdelningar som åtföljer förslaget. Dessutom kommer rättsakten att öka konkurrenskraften för det europeiska ekosystemet för nettonollindustrier och för den europeiska industrin i stort genom att tillhandahålla innovativa produkter till Europas medborgare. Unionen har de tillgångar som krävs för att bli ledande inom framtidens marknad för ren energi och nettonollteknik.

Denna åtgärd på EU-nivå förhindrar dessutom splittring mellan 27 regleringsstrategier och kommer att underlätta uppnåendet av klimatambitionerna på EU-nivå.

1.5.3 Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder

Meddelandet: I en industriplan för nettonollutsläpp från januari 2023 inom ramen för den gröna given anges varför det behövs en kraftfull gemensam europeisk insats för att främja nettonollindustrin. Som en del av industriplanen i den gröna given föreslår kommissionen att man lägger fram en rättsakt om nettonollindustrin för att stödja industrins konkurrenskraft för nettonollteknik i EU.

Utgångspunkten för planen är behovet av att kraftigt öka den tekniska utvecklingen, tillverkningsproduktionen och installationen av industriteknik för nettonollutsläpp under det kommande årtiondet, och mervärdet av en EU-omfattande strategi för att möta denna utmaning tillsammans. Detta försvåras av den globala konkurrensen om råvaror och kvalificerad personal. Ett av målen för planen är att åtgärda detta genom att fokusera på de områden där EU kan bidra mest. Ett annat mål är att minska risken för att vårt beroende av ryska fossila bränslen ersätts av andra strategiska beroendeförhållanden som kan hindra vår tillgång till central teknik och viktiga insatsvaror för den gröna omställningen, genom en kombination av diversifiering och egen utveckling och tillverkning. Planen kompletterar de pågående insatserna för att ställa om industrin i den europeiska gröna given och EU:s industristrategi, särskilt handlingsplanen för den cirkulära ekonomin. Modernisering av energiintensiva industrier och utfasning av fossila bränslen i dem förblir också en högprioriterad fråga, liksom övergångar på arbetsmarknaden och skapande av bra jobb tack vare utbildning.

EU har tidigare brukat utgå från ett starkt regelverk för att skapa gynnsamma villkor för företag, tillhandahålla bra jobb för arbetstagare och hålla en hög nivå på miljöskyddet. Dessa tre inslag kan förstärka varandra, förutsatt att regleringen är balanserad och smart utformad, vilket kräver ständig uppmärksamhet. Därför har kommissionen infört en "konkurrenskraftskontroll" av all ny lagstiftning för att säkerställa att alla potentiella effekter på konkurrenskraften åtgärdas. Enkla, förutsägbara och tydliga regler är avgörande för att främja investeringar.

1.5.4 Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument

Kommissionen och medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att underlätta villkoren för att främja investeringar i EU:s försörjningskedja för nettonollindustrin. Denna verksamhet kommer särskilt att inriktas på att påskynda investeringar i strategiska nettonollprojekt.

Plattformen Net-Zero Europe kommer att hjälpa kommissionen och medlemsstaterna att identifiera flaskhalsar och potentiell bästa praxis, särskilt på grundval av regelbundna utbyten med relevanta industriallianser, såsom allianserna för batterier, solpaneler och elektrolyserpartnerskapet.

Initiativet syftar till att stödja mobilisering av medel som omfattas av följande avdelningar i den fleråriga budgetramen:

Rubrik 1 Inre marknaden, innovation och digitalisering: Avdelning 2 Europeiska strategiska investeringar

_InvestEU-fonden

Rubrik 1 Inre marknaden, innovation och digitalisering: Avdelning 3 Inre marknaden

_Programmet för den inre marknaden

Rubrik 2 Sammanhållning, resiliens och värden: Avdelning 5 Regional utveckling och sammanhållning

_Europeiska regionala utvecklingsfonden

Rubrik 2 Sammanhållning, resiliens och värden: Avdelning 6 Återhämtning och resiliens

_Faciliteten för återhämtning och resiliens

Rubrik 2 Sammanhållning, resiliens och värden: 7 Investera i människor, social sammanhållning och värden

_Europeiska socialfonden

Rubrik 3 Naturresurser och miljö: Avdelning 9 Miljö och klimatpolitik

_Fonden för en rättvis omställning

Inom NextGenerationEU tillhandahåller de 27 nationella återhämtnings- och resiliensplanerna, som finansieras genom Faciliteten för återhämtning och resiliens, redan nu 250 miljarder euro för gröna åtgärder, inklusive investeringar till stöd för utfasningen av fossila bränslen i industrin. Horisont Europa anslår 40 miljarder euro till forskning och innovation inom den gröna given, bl.a. i partnerskap med näringslivet. Sammanhållningspolitiken ställer omkring 85 miljarder euro till förfogande för energiomställning, inklusive Fonden för en rättvis omställning. Kommissionen kommer att ytterligare underlätta en snabb mobilisering av sammanhållningsinvesteringar till stöd för industriplanen i den gröna given, bland annat genom att påskynda utformningen av och ersättningen för projekt för energieffektivitet och förnybar energi genom standardiserade ersättningssystem. Hittills har dessa EU-finansieringskällor i hög grad gynnat forskning och innovation och utbyggnad av förnybar energi med infrastruktur, i stället för tillverkningskapacitet i branschen. Finansieringen av värdekedjor för nettonollindustrier ökas i skala och hastighet. För att undvika splittring på den inre marknaden på grund av varierande nivåer av nationellt stöd – och varierande kapacitet att bevilja sådant stöd – måste det också finnas tillräcklig finansiering på EU-nivå för att underlätta framväxten av sådana industriella värdekedjor i hela unionen.

1.5.5 *En bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning*

Initiativet omfattas av industriplanen i den gröna given, som innehåller stöd till den europeiska nettonollindustrin. De finansieringsalternativ som anges i avsnittet är inte beroende av förslaget, utan kan genomföras på grundval av tidigare befintlig lagstiftning som är kopplad till detta förslag.

Förslaget syftar till att stärka konkurrenskraften för Europas nettonollindustri och stödja den snabba omställningen till klimatneutralitet. Planen syftar till att skapa en mer stödjande miljö för att öka EU:s industriella kapacitet för den nettonollteknik och de nettonollprodukter som krävs för att uppnå Europas ambitiösa klimatomål. Planen bygger på tidigare initiativ och bygger på EU:s inre marknads starka sidor och kompletterar de pågående insatserna inom ramen för den europeiska gröna given, som erkänner fördelarna med att investera i vår konkurrenskraftiga hållbarhet genom att bygga ett rättvisare, grönare och mer digitalt Europa. Det kompletterar också insatserna inom ramen för REPowerEU, som var EU:s svar på de svårigheter och störningar på den globala energimarknaden som orsakats av Rysslands invasion av Ukraina, i syfte att omvandla Europas energisystem genom att sätta stopp för EU:s beroende av ryska fossila bränslen och ta itu med klimatkrisen. Sammantaget kommer detta att leda till ökade energibesparingar, diversifiering av energiförsörjningen och snabbare utbyggnad av koldioxidsnål energi.

I planen tillkännagav kommissionen sin avsikt att ge medlemsstaterna ytterligare flexibilitet att bevilja statligt stöd begränsat till noggrant definierade områden och på tillfällig basis. När det gäller statligt stöd förklaras i planen att EU:s konkurrenspolitik tillhandahåller verktyg för att stödja utvecklingen och spridningen av viktig spetsteknik, inbegripet utbildning, som är strategisk för den gröna och den digitala omställningen, samtidigt som den inre marknads integritet bevaras och EU:s internationella åtaganden respekteras.

Kommissionen ska samråda med medlemsstaterna om ett förslag om att tillfälligt anpassa reglerna för statligt stöd till och med slutet av 2025 för att ytterligare påskynda och förenkla hanteringen, med enklare beräkningar, enklare handläggning och snabbare godkännanden. Dessa ändringar hjälper också medlemsstaterna att genomföra specifika projekt i de nationella återhämtningsplanerna som omfattas av deras tillämpningsområde. I planen förklaras vidare att godkännandet av projekt med anknytning till viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse kommer att effektiviseras och förenklas så att nya projekt kan starta snabbare.

Det finns ett antal instrument som är kopplade till rättsakten om nettonollindustrin och som får användas på grundval av befintlig lagstiftning.

InvestEU

InvestEU-programmet är väl lämpat för att främja nettonollinvesteringar i EU. InvestEU är EU:s instrument för att få fram privata investeringar på EU:s prioriterade områden. Genom Europeiska investeringsbanken (EIB), Europeiska investeringsfonden (EIF), Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (EBRD) och 14 andra genomförandepartner stöder EU offentliga och privata investeringar i nettonollteknik och industriinnovation.

Innovationsfonden

Innovationsfonden stöder utvecklingen och den allra första driftsättningen av teknik och lösningar för utfasning av fossila bränslen i energiintensiva industrier, främjande av förnybar energi och energilagring (inklusive batterier och vätgas) och förstärkning av nettonollförsörjningskedjor genom att stödja tillverkning av kritiska komponenter för batterier, vind- och solenergi, elektrolysanläggningar, bränsleceller och värmepumpar.

Viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse

Viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse kan utgöra ett viktigt bidrag till uppnåendet av unionens strategiska mål, särskilt med tanke på deras positiva spridningseffekter. Dessa projekt gör det möjligt att samla medlemsstater och berörda parter i hela unionen för att övervinna allvarliga marknadsmisslyckanden eller systemfel och samhällsutmaningar som inte kan åtgärdas på annat sätt.

Fond för europeisk suveränitet

På medellång sikt avser kommissionen att ge ett strukturellt svar på investeringsbehoven genom att före sommaren 2023 lägga fram ett förslag till en fond för europeisk suveränitet i samband med översynen av den fleråriga budgetramen. Dessutom håller kommissionen på att bedöma hur den totala finansieringen av InvestEU skulle kunna ökas, särskilt för perioden 2024–2027.

För att överbrygga investeringsgapet för omställningen till nettonollutsläpp syftar dessa initiativ till att locka till sig privat finansiering för att komplettera uppnåendet av målen.

Som beskrivs nedan kommer genomförandet av denna rättsakt att kräva ytterligare personalresurser och vissa stödutgifter.

1.6 Beräknad varaktighet för och beräknade budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet

☐ begränsad varaktighet

- ☐ verkan från och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ till och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ
- ☐ budgetkonsekvenser från och med ÅÅÅÅ till och med ÅÅÅÅ för åtagandebemyndiganden och från och med ÅÅÅÅ till och med ÅÅÅÅ för betalningsbemyndiganden.

☒ obegränsad varaktighet

- Efter en inledande period ÅÅÅÅ–ÅÅÅÅ,
- beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7 Planerad(e) genomförandemetod(er)⁷⁸

☒ Direkt förvaltning som sköts av kommissionen

- ☒ av dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer;
- ☐ av genomförandeorgan

☐ Delad förvaltning med medlemsstaterna

☐ Indirekt förvaltning genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros

- ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett
- ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
- ☐ EIB och Europeiska investeringsfonden
- ☐ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen
- ☐ offentligrättsliga organ
- ☐ privaträttsliga organ som har anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter i den utsträckning som de har tilldelats tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som har tilldelats tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ organ eller personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp enligt avdelning V i EU-fördraget och som fastställs i den relevanta grundläggande rättsakten.
- *Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".*

Anmärkningar

⁷⁸

Närmare förklaringar av de olika genomförandemetoderna med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på webbplatsen Budgpedia:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx>.

2. FÖRVALTNING

2.1 Regler om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

Denna finansieringsöversikt för en rättsakt omfattar personalkostnader, upphandling och möjligen administrativa överenskommelser. Standardregler för denna typ av utgifter gäller. Kommissionen kommer att utvärdera utfallet, resultaten och effekterna av detta förslag tre år efter den dag då det börjar tillämpas. För att genomföra utvärderingen kommer plattformen Net-Zero Europe, medlemsstaterna och de nationella behöriga myndigheterna att lämna information till kommissionen på dess begäran.

2.2 Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1 *Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås*

Initiativets förvaltningsmetod är direkt förvaltning som sköts av kommissionen. Kommissionen kommer att bistås av det styrande organet, som är plattformen Net-Zero Europe med företrädare för medlemsstaterna och berörda parter. Sammanfattningsvis kräver initiativet personalutgifter, upphandling och eventuellt administrativa arrangemang. Standardregler för denna typ av utgifter gäller.

2.2.2 *Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna*

På det hela taget kräver initiativet personalkostnader, utgifter för studier och forskning, såddfinansiering för att stödja inrättandet och driften av nettonollakademier och andra administrativa arrangemang. Standardregler för denna typ av utgifter gäller.

De flesta aspekter av initiativet följer standardförfaranden för att erhålla tekniskt stöd, involvera berörda parter och anta sekundärlagstiftning. Den största risken, som har belysts tidigare, är otillräckliga personalresurser för att genomföra arbetsplanerna.

Detta förslag åtföljs inte av någon formell konsekvensbedömning. I och med det brådskande behovet av att agera som beskrivs ovan kunde inte en konsekvensbedömning tas fram inom den tillgängliga tidsramen före antagandet av förslaget. Analysen beskrivs i det arbetsdokument från kommissionens avdelningar om bedömning av investeringsbehov och tillgång till finansiering för att stärka EU:s tillverkningskapacitet för nettonollteknik som åtföljer detta förslag. Utarbetandet av detta initiativ omfattade ett riktat samråd med berörda parter och långvariga och regelbundna kontakter med branschaktörer, medlemsstater och branschorganisationer, vilket gjorde det möjligt att samla in en rimlig mängd information och återkoppling som är relevant för förslaget. Trots att synpunkter som är relevanta för förslagets politiska alternativ övervägs kan oavsiktliga konsekvenser och konsekvenser av detta initiativ fortfarande uppstå i framtiden. Kommissionen har för avsikt att identifiera detta så snart de kan inträffa genom de robusta övervakningsförfaranden som fastställs i förordningen och kommer att ta itu med eventuella oavsiktliga konsekvenser med lämpliga medel och åtgärder.

2.2.3 *Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)*

På det hela taget kräver initiativet personalkostnader, eventuellt upphandling och eventuellt administrativa arrangemang. Standardregler för denna typ av utgifter gäller.

2.3 **Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter**

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade), t.ex. från strategi för bedrägeribekämpning.

Kommissionen kommer att se till att förfaranden för att bekämpa bedrägerier i alla skeden av förvaltningsprocessen tillämpas av plattformen Net-Zero Europe som ledningsorgan.

Kommissionen kommer att se till att lämpliga åtgärder vidtas så att unionens ekonomiska intressen skyddas i samband med åtgärder som finansieras enligt de relevanta rättsakterna, med beaktande av rättsakten om nettonollindustrin, genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, genom effektiva kontroller och, om oriktigheter upptäcks, genom återkrav av felaktigt utbetalda belopp och, i förekommande fall, genom effektiva, proportionella och avskräckande påföljder.

Revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revision, på grundval av handlingar och kontroller på plats, avseende programmet. Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) får utföra kontroller och inspektioner på plats hos ekonomiska aktörer som direkt eller indirekt berörs av sådan finansiering i enlighet med förfarandena i förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 och förordning (EG) nr 883/2013 i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med bidragsavtal, bidragsbeslut eller kontrakt som rör unionsfinansiering. De gemensamma företagen måste också ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf). Europeiska åklagarmyndigheten får genomföra utredningar i enlighet med de bestämmelser och förfaranden som fastställs i rådets förordning (EU) 2017/193923 för att utreda brott som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1 Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av utgifter	Bidrag			
	Nummer	Diff./Icke-diff. ⁷⁹	från Efta-länder ⁸⁰	från kandidatländer och potentiella kandidater ⁸¹	från andra tredjeländer	övriga inkomster avsatta för särskilda ändamål
1	03.02.01.01	Diff./Icke-diff.	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ
1	03.02.02.00	Diff./Icke-diff.	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ
1	01.02.02.54	Diff./Icke-diff.	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

- Nya budgetrubriker som föreslås

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av utgifter	Bidrag			
	Nummer	Diff./Icke-diff.	från Efta-länder	från kandidatländer och potentiella kandidater	från andra tredjeländer	övriga inkomster avsatta för särskilda ändamål

⁷⁹ Diff. = differentierade anslag/Icke-diff. = icke-differentierade anslag.

⁸⁰ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

⁸¹ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2 Förslagets beräknade budgetkonsekvenser på anslagen

3.2.1 Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Nummer	
------------------------------------	--------	--

GD: GROW			År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT
• Driftsanslag											
Budgetpost ⁸² 03.020101 – Verksamhet och utveckling avseende den inre marknaden för varor och tjänster	Åtaganden	(1a)		0,180	0,180	0,180	0,180				0,720
	Betalningar	(2a)		0,060	0,180	0,180	0,180	0,120			0,720
Budgetpost 03.02.02.00 – Programmet för den inre marknaden – pelaren för små och medelstora företag	Åtaganden	(1b)	2,500								2,500
	Betalningar	(2b)	0,500	2,000							2,500
Budgetpost 01 02 02 54 – Det gemensamma företaget för förnybar vätgas	Åtaganden	(1b)	3,000								3,000
	Betalningar	(2b)	0,750	2,250							3,000
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program ⁸³											

⁸² Enligt den officiella kontoplanen.

⁸³ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

Budgetrubrik		3)									
TOTALA anslag för GD Inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag	Åtaganden	= 1a + 1b + 3	5,500	0,180	0,180	0,180	0,180				6,220
	Betalningar	= 2a + 2b +3	1,25	4,310	0,180	0,180	0,180	0,120			6,220

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	4)	5,500	0,180	0,180	0,180	0,180			6,220
	Betalningar	5)	1,250	4,310	0,180	0,180	0,180	0,120		
• TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program		6)								
TOTALA anslag under RUBRIK 1 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	= 4 + 6	5,500	0,180	0,180	0,180	0,180			6,220
	Betalningar	= 5 + 6	1,250	4,310	0,180	0,180	0,180	0,120		6,220

Upprepa avsnittet ovan om flera rubriker avseende driftsanslag i budgetramen påverkas av förslaget eller initiativet:

• TOTALA driftsanslag (alla rubriker avseende driftsanslag)	Åtaganden	4)								
	Betalningar	5)								
TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program (alla driftsrelaterade rubriker)		6)								
TOTALA anslag under RUBRIKerna 1 till 6 i den fleråriga budgetramen (referensbelopp)	Åtaganden	= 4 + 6								
	Betalningar	= 5 + 6								
	Betalningar	= 5 + 6								

Rubrik i den fleråriga budgetramen	7	”Administrativa utgifter”
---	----------	---------------------------

Detta avsnitt ska fyllas i med hjälp av det datablad för budgetuppgifter av administrativ natur som först ska föras in i [bilagan till finansieringsöversikt för rättsakt](#) (bilaga 5 till kommissionens beslut om interna bestämmelser för genomförandet av kommissionens avsnitt av Europeiska unionens allmänna budget), vilken ska laddas upp i DECIDE som underlag för samråden mellan kommissionens avdelningar.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT
GD: GROW										
• Personalresurser			0,513	0,513	0,513	0,513	0,513			2,565
• Övriga administrativa utgifter			0,025	0,025	0,025	0,025	0,025			0,125
Totalt GD Inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag	Anslag		0,538	0,538	0,538	0,538	0,538			2,69

		År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT
GD: ENER										
• Personalresurser			0,513	0,513	0,513	0,513	0,513			2,565
• Övriga administrativa utgifter										
TOTALT GD ENER	Anslag		0,513	0,513	0,513	0,513	0,513			2,565

TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden summa betalningar) =		1,051	1,051	1,051	1,051	1,051			5,255
---	--	--	-------	-------	-------	-------	-------	--	--	--------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2023	År 2024 ⁸⁴	År 2025	År 2026	År 2027	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT
TOTALA anslag under RUBRIKERNÄ 1 till 7 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	5,500	1,231	1,231	1,231	1,231	1,051			11,457
	Betalningar	1,250	5,361	1,231	1,231	1,231	1,171			11,457

3.2.2 Beräknad output som finansieras med driftsanslag

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Mål- och resultatbeteckning ↓			År N		År N+1		År N+2		År N+3		För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)						TOTALT	
	OUTPUT																	
	Typ ⁸⁵	Genomsnitt liga kostnader	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn. .	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Totalt antal	Total kostnad
SPECIFIKT MÅL nr 1 ⁸⁶ ...																		

⁸⁴ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras. Ersätt "n" med det förväntade första genomförandeåret (till exempel 2021). Detsamma för följande år.

⁸⁵ Output som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).

⁸⁶ Mål som redovisats under punkt 1.4.2: "Specifikt/specifika mål...".

– Output																	
– Output																	
– Output																	
Delsumma för specifikt mål nr 1																	
SPECIFIKT MÅL nr 2...																	
– Output																	
Delsumma för specifikt mål nr 2																	
TOTALT																	

3.2.3 Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År 2023	År 2024 ⁸⁷	År 2025	År 2026	År 2027	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)	TOTALT
--	------------	--------------------------	------------	------------	------------	---	--------

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen									
Personalresurser		1,026	1,026	1,026	1,026	1,026			5,13
Övriga administrativa utgifter		0,025	0,025	0,025	0,025	0,025			0,125
Delsumma för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen		1,051	1,051	1,051	1,051	1,051			5,255

Utanför RUBRIK 7⁸⁸ i den fleråriga budgetramen									
Personalresurser									
Övriga utgifter av administrativ natur									
Delsumma utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen									
Utanför RUBRIK 7⁸⁹ i den fleråriga budgetramen									
Personalresurser									

⁸⁷ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras. Ersätt "n" med det förväntade första genomförandeåret (till exempel 2021). Detsamma för följande år.

⁸⁸ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

⁸⁹ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

Övriga utgifter av administrativ natur									
Delsumma utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen									
TOTALT		1,051	1,051	1,051	1,051	1,051		5,255	

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av anslag inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

3.2.3.1 Beräknat personalbehov

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

		År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
	• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
20 01 02 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)		6	6	6	6	6		
20 01 02 03 (Delegationer)								
01 01 01 01 (indirekta forskningsåtgärder)								
01 01 01 11 (Direkta forskningsåtgärder)								
Annan budgetrubrik (ange vilken)								
	• Extern personal (i heltidsekvivalenter) ⁹⁰							
20 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)								
20 02 03 (Kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)								
XX 01 xx yy zz ⁹¹	– vid huvudkontoret							
	– vid delegationer							
01 01 01 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)								
01 01 01 12 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)								
Annan budgetrubrik (ange vilken)								
TOTALT		6	6	6	6	6		

XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	De tre tjänstemän vid GD Inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag som föreskrivs i denna lag kommer att ansvara för att samordna och organisera plattformen Net-Zero Europe. Plattformens ansvarsområden anges i lagen. Detta kommer att främja genomförandet av åtgärderna inom ramen för detta initiativ och bortse från och övervaka utvecklingen av tillverkningsbasen för nettonollteknik. De tre tjänstemännen från GD Energi kommer att delta i plattformens arbete, ge återkoppling om strategiska nettonollprojekt och stödja övervakningen av akten genom de årliga rapporterna om konkurrenskraften för ren energiteknik.
--------------------------------------	---

⁹⁰ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

⁹¹ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

Extern personal	
-----------------	--

3.2.4 Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

Förslaget/initiativet

- ☒ kan finansieras fullständigt genom omfördelningar inom den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen.

Förklara i förekommande fall vilka omfördelningar som krävs, och ange berörda budgetrubriker och motsvarande belopp. Bifoga en Excel-tabell om det gäller en större omfördelning.

- ☐ kräver användning av den outnyttjade marginalen under den relevanta rubriken i den fleråriga budgetramen och/eller användning av särskilda instrument enligt definitionen i förordningen om den fleråriga budgetramen.

Beskriv vad som krävs, ange berörda rubriker och budgetrubriker, motsvarande belopp och de instrument som är föreslagna för användning.

- ☐ kräver en översyn av den fleråriga budgetramen.

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt de motsvarande beloppen.

3.2.5 Bidrag från tredje part

Förslaget/initiativet

- ☒ innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter
- ☐ innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År N ⁹²	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering								

⁹²

Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras. Ersätt "n" med det förväntade första genomförandeåret (till exempel 2021). Detsamma för följande år.

3.3 Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☒ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - ☐ Påverkan på egna medel
 - ☒ Påverkan på andra inkomster
 - ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter ☐

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstdel:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets/initiativets inverkan på inkomsterna ⁹³						
		År N	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
Artikel		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.

För inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs.

Övriga anmärkningar (t.ex. vilken metod/formel som har använts för att beräkna inverkan på inkomsterna eller andra relevanta uppgifter).

⁹³ Vad gäller traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbördskostnader.

